

ΕΡΓΑΤΙΚΗ

Βδομαδιακή Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

20 Δεκέμβρη 2016

www.sekonline.gr

No 1254

Φτάνει πια με τους “έντιμους” συμβιβασμούς με ΕΕ-ΔΝΤ

ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ

σε Υγεία, Παιδεία

ΑΥΞΗΣΕΙΣ

σε μισθούς και συντάξεις

ΟΧΙ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΒΟΛΟΣ

Καλοδεχούμενοι
οι πρόσφυγες
Στη φυλακή
οι Χρυσauγίτες

σελ. 7, 8, 9, 10, 11

Ν. ΙΩΝΙΑ

Μπορούμε να τα πάρουμε όλα. Η άποψή μας στη σελίδα 2

**ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ
ΑΠΟ ΤΟ ΝΕΡΟ**

ΝΕΡΟ
ΜΟΝΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ
ΟΧΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑ

**ΟΛΟΙ ΣΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΕΥΔΑΠ**

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23/12
9πμ στο ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟ
(Α. ΚΑΒΑΛΑΣ)

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
23 ΔΕΚΕΜΒΡΗ
9 Π.Μ

**ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΣ
ΑΚΥΡΩΝΟΥΜΕ
ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ
40.000.000 €
ΤΟΥΣ ΜΕΤΟΧΟΥΣ
ΤΗΣ ΕΥΔΑΠ**

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ
ΛΕΩΦ. ΑΘΗΝΩΝ 110

Στοπ στην υστερική εκστρατεία “νόμου και τάξης”

Υστερα από δεκατρία και πλέον χρόνια κράτησης, οι αρχές αρνούνται να επιτρέψουν την πρόσβαση στην τακτική άδεια – βασικό δικαίωμα του κρατούμενου- στον Δημήτρη Κουφοντίνα και τον Αλέξανδρο Γιωτόπουλο.

Ο νόμος δεν κάνει καμία ειδική εξαίρεση για τις ποινικές κατηγορίες με τις οποίες καταδικάστηκαν. Κι ωστόσο, επίμονα η Πολιτεία αρνείται να αναγνωρίσει το αυτόνοτο δικαίωμα.

Οι αιτιολογίες ποικίλλουν, αλλά οδηγούν στο ίδιο αποτέλεσμα: άλλοτε ο υποτιθέμενος «κίνδυνος φυγής», άλλοτε ο «κίνδυνος τέλεσης νέων αδικημάτων», άλλοτε το «μεγάλο υπόλοιπο της ποινής», σε πλήρη απαξίωση της ρύθμισης του νόμου που ορίζει για τα ισόβια τα 8 χρόνια ως μέγιστο όριο κράτησης για την θεμελίωση του δικαιώματος, ενώ οι δυο δικαιούχοι κοντεύουν ήδη στα 14.

Η Επιτροπή αδειών του Κορυδαλλού υπερθεματίζοντας, απέρριψε για μια φορά ακόμη τη σχετική αίτηση του Δημήτρη Κουφοντίνα με το σκεπτικό ότι «δεν παρέχει εχέγγυα καλής χρήσης της άδειας».

Οι αιτιολογίες της απόρριψης αυτής, είναι παράλογες. Τα «εχέγγυα καλής χρήσης της άδειας», κριτήριο έτσι κι αλλιώς αόριστο και προβληματικό που επιτρέπει την αυθαίρετη κρίση και άρνηση με επίκληση μη μετρήσιμων στοιχείων, δεν μπορεί να αφορούν τις ιδεολογικές θέσεις του κρατούμενου.

Η άδεια είναι κατάκτηση

Η τακτική άδεια των κρατουμένων είναι κατάκτηση και χρειάστηκε πολύς χρόνος μέχρι να περάσει στο νομικό σύστημα και να αναγνωριστεί ότι αποτελούσε ένα κρίσιμο θεσμό για την άμβλυνση των συνεπειών της κράτησης και την επάνοδο του φυλακισμένου στην κοινωνική ζωή. Για να γίνει πραγματικότητα, χρειάστηκε να προηγηθούν δραματικές απεργίες πείνας και στάσεις μέσα στις φυλακές.

Η τακτική άδεια αποτελεί τρόπο έκτισης ποινής και η χορήγησή της επιτεύχθηκε και από ευρωπαϊκή σύσταση (P(82) 16), που προέτρεπε στην όσο το δυνατό ευρύτερη χορήγηση.

Όλα αυτά τα γνωρίζουν πολύ καλά τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ που βρίσκονται στην κυβέρνηση. Πολλοί από αυτούς έχουν πίσω τους χρόνια συμπαράστασης σε αγώνες των κρατουμένων. Δεν τολμούν, όμως, να συγκρουστούν με τις αντιδραστικές πιέσεις που δέχονται είτε από την αμερικάνικη πρεσβεία, είτε από τη γερμανική κυβέρνηση, είτε από τους διαπλεκόμενους μηχανισμούς της δεξιάς και του κατασταλτικού κατεστημένου. Ο Άδωνις Γεωργιάδης έχει κάνει σημαία του την μεμονωμένη περίπτωση του κρατούμενου που αποφυλακίστηκε με βάση τις ρυθμίσεις Παρασκευόπουλου και βρέθηκε στη Γερμανία όπου εγκλημάτησε ξανά.

Είναι υπόθεση της πέρα από το ΣΥΡΙΖΑ αριστεράς να οργανώσει την αντίσταση σε αυτή την υστερική εκστρατεία «νόμου και τάξης». Η σκληρότητα των συνθηκών κράτησης στις φυλακές απειλεί όχι μόνο να χτυπήσει τις ζωές των κρατούμενων αλλά και να αποπροσανατολίσει την οργή της εργατικής τάξης ενάντια στους πραγματικούς υπεύθυνους.

Κυριάκος Μπανος

Μέσα στα δύσκολα φετινά Χριστούγεννα με έβδομη φορά μνημόνιο, η πιο γιορτινή στιγμή ήταν το συλλαλητήριο των συνταξιούχων. Περισσότερα στη σελίδα 4

ΤΟ ΔΕΙΧΝΕΙ Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ ΠΟΥ ΦΕΥΓΕΙ Μπορούμε να πάρουμε πίσω όλα τα κλεμμένα

Φτάσαν τα Χριστούγεννα, κοντεύει η Πρωτοχρονιά και παντού ανοίγουν οι απολογισμοί για τη χρονιά που φεύγει. Για την κυβέρνηση, παρά τις προσπάθειες της τελευταίας στιγμής με το επίδομα στους συνταξιούχους και την ομιλία Τσίπρα στο Συνέδριο της Αριστεράς στο Βερολίνο, ο απολογισμός είναι απελπιστικός. Κατράκυλα σε όλα τα επίπεδα.

Στο οικονομικό επίπεδο, από τις μεγαλοστομίες ενός νέου success story το μόνο που έχει απομείνει είναι η επιστροφή στις εκκλήσεις για έναν «έντιμο συμβιβασμό». Το μαρτύριο της δεύτερης αξιολόγησης παρατείνεται στο 2017, η «ελάφρυνση» του χρέους που θα έδινε καρπούς το ...2060 έχει γίνει εκβιαστικό χαρτί στα χέρια των «θεσμών», η ένταξη στην ποσοτική χαλάρωση της ΕΚΤ παραπέμπεται τόσο μακριά ώστε στο μεταξύ ο Ντράγκι θα την έχει τερματίσει.

Αλλά και πολιτικά, η κυβέρνηση που περιφανευόταν ότι τα νησιά του ανατολικού Αιγαίου είναι σύμβολα ανθρωπιάς για τους πρόσφυγες έχει καταφέρει να τα μετατρέψει σε τόπους μαρτυρικής κράτησης εγκλωβισμένων ανθρώπων. Πάει ο καιρός που ο Τσίπρας καμάρωνε την επίσκεψη του Πάπα στη Μυτιλήνη, τώρα ο Καμένος φωτογραφίζεται παρέα με τον Κασιδιάρη.

Συνολικότερα, αν πριν από δυο χρόνια η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ αναζητούσε συμβιβασμούς μέσα στην ΕΕ με τη βοήθεια «συμμάχων» όπως ο Ολάντ και ο Ρέντσι, τώρα κυνηγάει συμβιβασμούς με κυβερνήσεις που υιοθετούν όλο και πιο ανοιχτά την απξέντα της ακροδεξιάς. Η στρατηγική των ευρωπαϊκών εντίμων συμβιβασμών έχει εξωκλείει στα βράχια μιας κρίσης που συγκλονίζει όχι μόνο τους ευρωπαϊκούς καπιταλισμούς αλλά τον πλανήτη ολόκληρο.

Απέναντι σε αυτή την εικόνα, όμως, στέκεται ένας άλλος απολογισμός, ο απολογισμός «των από κάτω». Μέσα στην επταετία

των Μνημόνιων φούντωσε μια εργατική αντίσταση που έφτασε να διαμορφώσει μια σαρωτική αριστερή πλειοψηφία. Κορυφαία καταμέτρησή της ήταν το 62% του ΟΧΙ στο δημοψήφισμα το καλοκαίρι του 2015. Τι έχει απογίνει αυτό το κύμα;

Σύμφωνα με την πολιτικάντικη λογική του κοινοβουλευτικού παιχνιδιού, το φαινόμενο βρίσκεται σε άμπτυ. Η ΝΔ προηγείται στις δημοσκοπήσεις και ο ΣΥΡΙΖΑ κατρακυλάει. Όμως, τι παράξενο, απέναντι σε κάθε μνημονιακό μέτρο που προωθεί η κυβέρνηση Τσίπρα (και δηλώνει ότι μπορεί να εφαρμόσει καλύτερα ο Κυριάκος Μητσοτάκης) υψώνεται ξανά και ξανά η ίδια πλειοψηφική αντίσταση.

Παράδειγμα

Οι συνταξιούχοι είναι το πιο πρόσφατο παράδειγμα. Όταν στις αρχές του φθινοπώρου πήγαν μαζικά με πορεία προς το Μαξίμου, βρήκαν μπροστά τους ΜΑΤ και δακρυγόνα, αλλά απείλησαν να ανατρέψουν την κλούβα της ΕΛΑΣ που τους έκλεινε το δρόμο. Την περασμένη βδομάδα, με τον Τσίπρα να υποσχεται έκτακτο βοήθημα και τους «θεσμούς» να το αμφισβητούν, το συλλαλητήριο των συνταξιούχων ήταν ανθρώπινο ποτάμι.

Λίγο πιο πριν είχαμε το παράδειγμα των ναυτικών με την πολυήμερη απεργία τους. Οι προσπάθειες των εφοπλιστών παρέα με τη ΝΔ και σε συνεργασία με το υπουργείο Ναυτιλίας να ξεσηκώσουν απεργοσπαστικές διαμαρτυρίες έπεσαν στο κενό. Η κυβέρνηση αναγκάστηκε να δηλώσει ότι ...δεν είχε πρόθεση να ανεβάσει τη φορολογία των ναυτικών.

Το ΔΝΤ, ο Σόιμπλε, ο ΣΕΒ, οι Ενώσεις Τραπεζών και Εφοπλιστών θέλουν με κάθε

τρόπο να απαλλαγούν από το συνδικαλισμό, ιδιαίτερα μέσα στα φιλέτα που βρίσκονται υπό ιδιωτικοποίηση. Αλλά όταν κομμάτια όπως οι εργαζόμενοι στις επιχειρήσεις ύδρευσης αντιστέκονται, κερδίζουν τη συμπάθεια όλου του κόσμου που λέει «κάτω τα χέρια από το νερό».

Ο απολογισμός των από κάτω, λοιπόν, φωνάζει ότι μπορούμε να αντισταθούμε, μπορούμε να παλέψουμε και να νικήσουμε, μπορούμε να πάρουμε πίσω όλα όσα μας λεηλάτησαν παλιά και νέα μνημόνια. Το ζήτημα είναι να το συνειδητοποιήσουν και οι ηγεσίες της αριστερής αντιπολίτευσης, να ξεπεράσουν σεχταρισμούς και ηττοπάθειες και να δώσουν στον κόσμο τις ευκαιρίες που λαχταράει για να δείξει τη δύναμή του. Χρέος της επαναστατικής αντικαπιταλιστικής αριστεράς είναι να μπει μπροστά σε αυτή την προσπάθεια.

Κυκλοφορεί

Γιορτάζουμε μαζί, παλεύουμε μαζί

Ο λαός, οι εργαζόμενοι, οι νέοι, οι συνταξιούχοι, οι άνεργοι, οι μετανάστες, αγωνιζόμαστε στους δρόμους, στους εργατικούς μας χώρους, παντού. Οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία ειδικά, έχουμε πρωτοστατήσει σε κάθε μάχη ενάντια στην αξιολόγηση, στην υποστελέχωση και στην εν γένει διάλυση της δημόσιας υγείας. Μέσω της επιτροπής αγώνα στο νοσοκομείο μας οργανώσαμε κάθε 24ωρη ή 48ωρη απεργία που έχει βγει τα τελευταία χρόνια, τα “καραβάνια αλληλεγγύης” και άλλες μορφές διαμαρτυρίας ενάντια στην κυβερνητική αυθαιρεσία του “συντρόφου” Πολάκη και το συρφετό της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Πρωτοπόρο ρόλο στην προσπάθεια αυτή παίζει η εφημερίδα μας, η Εργατική Αλληλεγγύη. Στηρίζει τις προσπάθειές μας δίνοντας βήμα έκφρασης στο Συντονιστικό των Νοσοκομείων που οργανώνει από τα κάτω ένα οριζόντιο δίκτυο αντίστασης και πάλης. Είναι η δική μας φωνή, γεμάτη επιχειρήματα για να συνεχίσουμε τις μάχες.

Γι αυτό και αξίζει να την ενισχύσουμε οικονομικά. Έχουμε ήδη συγκεντρώσει πάνω από 300 ευρώ για την οικονομική της εξόρμηση στο νοσοκομείο και συνεχίζουμε δυνατά! Καλώντας όλους τους συναδέλφους να προμηθευτούν προσκλήσεις και να έρθουν στη Γιορτή που ετοιμάζει στις 14 Γενάρη. Γιατί, όπως ξέρουμε εμείς που ανελιπώς συμμετέχουμε, κάθε γιορτή της ΕΑ δεν είναι μόνο πρωτοπόρα πολιτικά αλλά και πολιτιστικά, καλλιτεχνικά. Να είμαστε όλες και όλοι εκεί!

Κων/νος Κωσταρέλος, Τεχνολόγος
Ακτινολόγος, ΓΝΑ Γ.ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

Η γιορτή της Εργατικής Αλληλεγγύης είναι ταυτόχρονα ένα σημαντικό πολιτικό γεγονός και μια μουσική συνεύρεση ανατροπής. Συνεύρεσης μουσικών από αποκλίνοντα στο γυμνό μάτι μονοπάτια, που όμως ενώνονται για να δυναμώσουν τον αγώνα ενάντια στο σύστημα της καταπίεσης και τους καλλιτεχνικούς ταξικούς φραγμούς και άνευρες μανιέρες που αυτό προωθεί. Σε αυτή την προσπάθεια αυτονόητα συνεισφέρω. Το κομμάτι του τελευταίου μου δίσκου, **Hard Dialectics**, είναι άλλωστε γραμμένο και ραμμένο στα μέτρα των εργατών κι εργατριών, ακτιβιστών και ακτιβιστριών που με την Εργατική Αλληλεγγύη στο χέρι διαδίδουν τις απελευθερωτικές ιδέες και τον τρόπο οργάνωσης των από τα κάτω.

Renegade Instruments

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Στα 60.105 ευρώ σκαρφάλωσε ο δείκτης της εξόρμησης της Εργατικής Αλληλεγγύης.

Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που συγκέντρωσαν πάνω από 1200 ευρώ σε εξορμήσεις σε εργατικούς χώρους. Ενδεικτικά: 230 ευρώ στο νοσοκομείο Γεννηματάς, 75 στον Άγιο Σάββα, 44 στο Αγία Σοφία, από 25 στο Λαϊκό και στο ΠΕΔΥ Μενιδίου, 17 στο ΠΑΓΝΗ, από 15 στο Ιπποκράτειο Θεσ/κης, στο Τζάνειο και στο Μεταξά, από 10 στο Αλεξάνδρα και στο Αγλαΐα Κυριακού, 8 στη Δουρούτη στα Γιάννενα, 22 στη ΔΕΗ Ρουφ, 12 στο ΥΠΠΟ, 31 στην Εφορία Κυψέλης, 28 στην ΕΡΤ, 10 στην ΕΥΑΘ, 145 ευρώ από εργατικούς χώρους στα Χανιά, 46 από καθηγητές και διοικητικούς στο παν/μιο Ιωαννίνων. Μεγάλη ήταν η ανταπόκριση και στις εξορμήσεις και εκδηλώσεις στις πλατείες και στις γειτονιές: 67 ευρώ στα Πετράλωνα, 50 στα Χανιά, 30 στη Θεσσαλονίκη, 25 στο Αιγάλεω, 21 στο Παγκράτι, 17 στο Κερατσίνι, 15 στο Χαλάνδρι, από 10 στο Μοναστηράκι, στη Ν. Ιωνία, στον Πειραιά, στο Γαλάτσι, στη Ν. Φιλαδέλφεια.

Ευχαριστούμε επιπλέον τους Στέφανο Λ., Αγγελική Λ., Μιχάλη Λ., Στέργιο Μ., Αγγελική Π., Βασίλη Π., Γιώργο Μ., Γεωργία Γ., Μαρίνα Φ., Δημήτρη Τ., Γεωργία Μ., Γιάννη Π. που γράφτηκαν συνδρομητές στην Εργατική Αλληλεγγύη και στο περιοδικό Σοσιαλισμός από τα κάτω, καθώς και για τις προσωπικές σας ενισχύσεις: Αντώνης Κ. 100, Βαγγέλης Κ. 70, από 50 Ιωάννα Ι., Μαρκ Σ., Νίκος Α. 40, από 30 Χαρίτα Μ., Νίκος Σ., Λένα Π., από 20 ευρώ Γιώλη Κ., Χριστόφορος Κ., Σάκης Λ., Αλίκη Γ., Στάθης Κ., Αλε Κ., Παναγιώτα Ε., Τάσος Γ., Γιάννης Κ., από 15 Μάνος Β, Κωνσταντίνα Β., από 10 ευρώ Κατερίνα Χ., Θωμάς Κ., Όλγα Τ., Κώστας Τ., Λία Μ., Γιάννης Φ., Αγγελική Κ., Κώστας Κ., Γιώργος Φ., Θεόδωρος Α., Βαγγελίτσα Κ. και Γιώργος Μ., Σοφία Σ., Δημήτρης Κ., Δήμητρα Τ., Τιάνα Α., Βασιλεία Χ., Ράνια Κ., Αργυρώ Α., Άκης Π., από 5 ευρώ Ρίτσα Τ., Γιώργος Ζ., Νίκος Ν., Γιάννης Γ. και Μιχάλης Σ., Λίτσα Α.,

Ευχαριστούμε τέλος τα σωματεία που ενίσχυσαν αγοράζοντας προσκλήσεις για τη Γιορτή της Εργατικής Αλληλεγγύης, ανάμεσά τους την ΠΟΕΔΗΝ, την ΠΟΣΤ, ΟΜΥΛΕ, τον ΣΥΠΕΤΕ-ΠΠ ΕΘΝΑΚ.

Οι **RadioSol** σας καλούν σε ένα εκρηκτικό ska/reggae live πάρτι για την οικονομική ενίσχυση της εφημερίδας Εργατική Αλληλεγγύη στο Ρομάντσο στις 14 Γενάρη. Ελάτε να ζεστάνουμε αυτό το βαρύ χειμώνα χορεύοντας. Θα προτιμηθεί ελαφριά ένδυση και αθλητικά παπούτσια. Θα τα πούμε χορεύοντας!!

Radiosol

Κάρτες από την Οκτωβριανή Επανάσταση

Επαναστατικές ευχές για το 2017! Με δέκα κάρτες από αφίσες και έργα της ρώσικης πρωτοπορίας, η Εργατική Αλληλεγγύη εύχεται σε όλες και όλους που αντιστέκονται μια χρονιά γεμάτη αγώνες και νίκες.

Η συλλογή καλύπτει μια ευρύτερη χρονική περίοδο (1915-1924), αναδεικνύοντας τη στενή σχέση ανάμεσα στα καλλιτεχνικά ρεύματα της εποχής και την προσπάθεια αλλαγής της κοινωνίας. Από τα σουπρεματιστικά κόκκινα ορθογώνια του **Μαλέβιτς**, μέχρι την εμβληματική αφίσα του **Ροτσένκο** με την εικόνα της **Λύλια Μπρικ** να κραγάζει «Βιβλία!», αξίζει να παρατηρήσει κανείς, το πώς μορφή και περιεχόμενο αντανακλούν την ανάγκη των καλλιτεχνών να μιλήσουν για νέα πράγματα χρησιμοποιώντας μια νέα γλώσσα. Χαρακτηριστικό στοι-

χείο αυτής της τάσης είναι η στροφή που γίνεται σε έργα που δεν προορίζονται για μουσειακή έκθεση αλλά για μαζική αναπαραγωγή μέσω λιθογραφικών εκτυπώσεων.

Η αφίσα ως μορφή καλλιτεχνικής έκφρασης είχε ήδη κάνει την εμφάνισή της από τα τέλη του 19ου αιώνα, με εξέχουσα τη συμβολή του **Τουλούζ-Λωτρέκ**. Η τομή σε σχέση με τον Λωτρέκ έγκειται αφενός στη φόρμα, που συχνά γίνεται ανεικονική, αφετέρου στη θεματολογία ο Λωτρέκ έδειξε με τόλμη τα κορίτσια του Μουλέν Ρουζ και η επιλογή αυτή δεν ήταν τυχαία, ο καλλιτέχνης διάλεξε από ποια πλευρά θα περιγράψει την παρισινή κοινωνία της Μπελ Επόκ.

Με αντίστοιχο τρόπο λειτουργούν η **Ποπόβα**, ο **Λισότσκι**, ο **Κλούτσις** κ.ά. Μόνο που αυτή τη φορά, η πλευρά των καταπιε-

σμένων δεν είναι ένα διαφημιζόμενο θέαμα, αλλά το υποκείμενο της ιστορίας. Σχεδόν προφητικά μερικά χρόνια πριν την επανάσταση, οι ρώσοι κυβοφουτουριστές γράφανε στο μανιφέστο τους πως «Μόνο εμείς είμαστε το πρόσωπο των καιρών μας». Το 1917 φώναξαν το ίδιο πράγμα με αποφασιστικότητα οι εργάτριες κι οι εργάτες της Πετρούπολης. Η φωνή τους, αδιάκοπα εδώ και 100 χρόνια, μας εμπνέει.

Γιάννης Μήτζιας

Μπορείτε να βρείτε τις κάρτες της Εργατικής Αλληλεγγύης από τις συντροφισσες και τους συντρόφους που διακινούν την εφημερίδα καθώς και στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο (Φειδίου 14, τηλ 210 5247584). Τιμή 5 ευρώ.

Χιλιάδες στο συλλαλητήριο των συνταξιούχων

«Με ψίχουλα και ψέματα δε θα συμβιβαστούμε, όλα τα κλεμμένα τα διεκδικούμε». Αυτό ήταν ένα από τα πολλά συνθήματα που φώναζαν οι χιλιάδες συνταξιούχοι που συμμετείχαν στο τεράστιο πανελλαδικό συνταξιοχικό συλλαλητήριο την Πέμπτη 15 Δεκέμβρη το απόγευμα, ημέρα που στη Βουλή ψηφιζόταν το έκτακτο επίδομα που είχε προτείνει η κυβέρνηση. Η συγκέντρωσή τους ξεκίνησε από τα Προπύλαια και κατέληξε στο Μέγαρο Μαξίμου.

Πριν από την κεντρική συγκέντρωση, προσυγκεντρώσεις έγιναν σε διάφορα σημεία, στην πλατεία Εθνικής Αντίστασης, στην Ομόνοια και αλλού. Συγκλονιστική ήταν η συμμετοχή συνταξιούχων από την περιφέρεια. Υπολογίζεται ότι πάνω από 50 πούλμαν έφτασαν στην Αθήνα.

Πριν ξεκινήσει το μεγάλο συλλαλητήριο η Εργατική Αλληλεγγύη μίλησε με τον **Σταμάτη Νικολάου**, μέλος ΔΣ της Πανελλήνιας Ένωσης Συνταξιούχων Εκπαιδευτικών (ΠΕΣΕΚ). «Είμαστε στη συγκέντρωση των συνταξιοχικών οργανώσεων όλης της Ελλάδας για να καταγγείλουμε την απαράδεκτη κυβερνητική πολιτική, που επιβάλλεται και από την ΕΕ και το ΔΝΤ. Για να απαντήσουμε στην προσπάθεια που γίνεται από τη μεριά της κυβέρνησης, ίσως και κάτω από το φόβο και την πίεση των κινητοποιήσεων μας, να προσπαθήσει να αλλάξει το κλίμα δίνοντας ένα ελάχιστο κομματάκι από τα δεκάδες δισεκατομμύρια που μας έχουν περικόψει όλο αυτό το χρονικό διάστημα. Πιστεύουμε ότι αν θέλει κάποιος να αποδείξει ότι ενδιαφέρεται για την κατάσταση των εργαζόμενων, των συνταξιούχων δεν έχει παρά να προχωρήσει στην επαναφορά της 13ης και 14ης σύνταξης άμεσα, βασικό μισθό για τους εργαζόμενους τουλάχιστον στα 751 ευρώ, σταθερή δουλειά. Μόνο έτσι μπορεί να αλλάξει το κλίμα και να πούμε ότι μπαίνουμε σε μια διαδικασία βελτίωσης των συνθηκών της ζωής μας. Όλα τα υπόλοιπα είναι απλώς προσπάθειες επικοινωνιακού χαρακτήρα, να ανατρέψουν την καταστροφή, ανατροπή αυτής της κυβέρνησης».

Στη συνέχεια έγιναν χαιρετισμοί από την

Μαζικό συλλαλητήριο συνταξιούχων την Πέμπτη 15/12

εξέδρα όπου πήραν το λόγο πρόεδροι των συνταξιοχικών ενώσεων που καλούσαν το συλλαλητήριο. Ο **Παναγιώτης Βαβουγιός** από την Ομοσπονδία Συνταξιούχων Δημοσίου, ο **Παντελής Τάσης** από την Ομοσπονδία Συνταξιούχων ΟΑΕΕ, η **Γεωργία Παπαδάκου** από την ΠΟΣΕ-ΟΑΕΕ, ο **Τάσος Γεωργιάδης** από την Ομοσπονδία Συνταξιούχων ΕΛΤΑ και ο **Δήμος Κουμπούρης** από την Ομοσπονδία Συνταξιούχων ΙΚΑ.

«Στο δρόμο του αγώνα»

Ο τελευταίος έκανε την κεντρική ομιλία του συλλαλητηρίου και ανάμεσα σε άλλα ανέφερε: «δεν χρωστάμε σε κανένα, δεν δανειστήκαμε τα χρήματα που πληρώσαμε σε όλη μας τη ζωή. Είναι δικά μας, για τις ανάγκες μας. Διεκδικούμε με βάση τον πλούτο που παράγουμε, με τις δυνατότητες της εποχής μας... Οι συνταξιούχοι δεν πρόκειται να νομιμοποιηθούν στη συνείδησή τους κανένα αντεργατικό, αντισυνταξιοχικό, αντιλαϊκό μέτρο που έχει ψηφιστεί, ό, τι μας έχει αφαιρεθεί. Θα είμαστε στο δρόμο του αγώνα και θα τα διεκδικήσουμε μέχρι τέλους».

Όταν ξεκίνησε η πορεία προς το Μέγαρο Μαξίμου, η Πανεπιστημίου φάνηκε μικρή για να χωρέσει το πλήθος των διαδηλωτών. Μπροστά μπήκε το κοινό πανό των συνταξιοχικών ενώσεων και η περιφρούρηση της πο-

ρείας με κόκκινα περιβραχιόνια. Δεκάδες ήταν τα πανό που ακολουθούσαν, ενώ όλα τα μπλοκ ήταν πυκνά και οργανωμένα.

Ενδεικτικά, με πανό συμμετείχαν: η Ένωση Συνταξιούχων ΙΚΑ Πειραιά, η ΠΟΣ-ΟΑΕΕ, ο Πανελλήνιος Σύνδεσμος Συνταξιούχων Σιδηροδρομικών, η ΠΕΣΕΚ, ο Πανελλήνιος Σύλλογος Συνταξιούχων Επικουρικής Ασφάλισης ΤΑΝΠΥ, οι Συνεργαζόμενες Συνταξιοχικές Οργανώσεις Ιωαννίνων, το Σωματείο Συνταξιούχων ΟΑΕΕ από το Ρέθυμνο, το Σωματείο Συνταξιούχων Νομού Σερρών, οι Συνταξιοχικές Οργανώσεις Τρικάλων, το Σωματείο Συνταξιούχων ΟΑΕΕ Νομού Χαλκιδικής, οι συνταξιούχοι Ναυπλίου, ο Σύνδεσμος Συνταξιούχων Αεροπορικών Εταιριών, τα σωματεία συνταξιούχων ΙΚΑ-ΟΑΕΕ Νομού Νάουσας, το Σωματείο Συνταξιούχων ΙΚΑ Άρτας, το σωματείο συνταξιούχων ΟΑΕΕ επαρχίας Θηβών, η Συντονιστική Επιτροπή Συνταξιούχων Μεσσηνίας, η Πανελλήνια Ένωση Απόστρατων Πυροσβεστικού Σώματος κ.ά.

Όταν η πορεία έφτασε στο Μέγαρο Μαξίμου συνάντησε μπλόκο από κλούβες των ΜΑΤ. Κάτω από την πίεση των διαδηλωτών, ο δρόμος άνοιξε και αντιπροσωπεία των συνταξιούχων έδωσε το ψήφισμα της διαδήλωσης στον υπουργό Επικρατείας, **Αλ. Φλαμπουράρη**.

Νεκτάριος Δαργάκης

Επίσχεση εργασίας στην ΠΥΡΚΑΛ

Επίσχεση εργασίας έχει ξεκινήσει μερίδα εργαζόμενων στην ΠΥΡΚΑΛ Υμηττού, τμήμα των Ελληνικών Αμυντικών Συστημάτων (ΕΑΣ).

Ο **Γιώργος Πατρώνας**, εργαζόμενος στο εργοστάσιο δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη: «Ξεκινήσαμε επίσχεση εργασίας την Πέμπτη 15 Δεκέμβρη. Παίρνουμε έναντι εδώ και ενάμισι χρόνο αντί για τον κανονικό μας μισθό. Τώρα είμαστε τρεις μήνες μέσα. Δεν θέλουν να πληρώσουν, βρίσκουν συνέχεια προφάσεις. Μια λένε για την φορολογική/ασφαλιστική ενημερότητα, μία λένε ότι έχουν να πληρώσουν λογαριασμούς. Θα δούμε τι θα γί-

νει μέσα στη βδομάδα, αφού το εργοστάσιο κλείνει για την περίοδο των διακοπών των Χριστουγέννων».

Θυμίζουμε ότι το τελευταίο διάστημα έχουν πυκνώσει οι κινητοποιήσεις των εργαζόμενων στα ΕΑΣ αφού σε όλα τα εργοστάσια αντιμετωπίζουν παρόμοια προβλήματα, ενώ έχουν μείνει μόνο 520 εργαζόμενοι πανελλαδικά. Την 1η Δεκέμβρη είχε γίνει κινητοποίηση στο υπουργείο Εθνικής Άμυνας, στις 6 Δεκέμβρη στο υπουργείο Οικονομικών, ενώ στις 8 Δεκέμβρη οι εργαζόμενοι της ΠΥΡΚΑΛ διαδήλωσαν μαζί με τους υπόλοιπους εργαζόμενους στη Γενική Απεργία.

ΠΟΕ-ΟΤΑ

Να πληρωθούν οι συμβασιούχοι

Παράσταση διαμαρτυρίας έξω από το υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης οργανώνει η ΠΟΕ-ΟΤΑ την Τρίτη 20 Δεκέμβρη στις 12 το μεσημέρι για να πληρωθούν όλοι οι συμβασιούχοι που έχουν πάρει παράταση στην εργασία τους.

Τη Δευτέρα 19/12 έγινε κινητοποίηση στη Θεσσαλονίκη κατά τη διάρκεια στάσης εργασίας που είχε κηρύξει η Ομοσπονδία των εργαζόμενων στους Δήμους.

Η ανακοίνωση της ΠΟΕ-ΟΤΑ αναφέρει ότι στη συνάντηση που θα πραγματοποιηθεί με εκπροσώπους του υπουργείου «θα απαιτηθεί και η τήρηση της προ διμήνου τουλάχιστον δέσμευσης για την τακτοποίηση των εργαζομένων με προσωρινούς πίνακες που απολύονται μετά από επτά (7) και πλέον χρόνια για την οποία τίποτα δεν έχει γίνει, παρά την ρητή δέσμευση του πρώην Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης κ. Χρ. Βερναρδάκη».

Μήνυμα σε όλη την Ευρώπη

Με 196 ψήφους ενέκρινε η Βουλή το επίδομα για τους χαμηλοσυνταξιούχους την Πέμπτη 15/12. Η Νέα Δημοκρατία ψήφισε «παρών», ενώ το Ποτάμι απείχε από την ψηφοφορία, όπως και η Ένωση Κεντρώων που αποχώρησε από τη συζήτηση.

Όλες τις προηγούμενες μέρες, η συζήτηση γύρω από το επίδομα είχε ανάψει. Τόσο η κυβέρνηση όσο και τα κόμματα της αντιπολίτευσης έψαχναν τρόπους να τοποθετηθούν πάνω στο ζήτημα.

Η κυβέρνηση μετά την μεγάλη Πανεργατική Απεργία στις 8 Δεκέμβρη αναγκάστηκε να υποσχεθεί το έκτακτο επίδομα στους συνταξιούχους και την μείωση του ΦΠΑ στα νησιά. Μετά τις «ανησυχίες» που εξέφρασαν οι δανειστές, στελέχη της κυβέρνησης, όπως ο υπουργός Οικονομικών, Τσακαλώτος έσπευδαν να καθησυχάσουν ότι η έκτακτη ενίσχυση κινείται «εντός μνημονιακού πλαισίου».

ΝΔ, Ποτάμι και Ένωση Κεντρώων όπως φάνηκε και στην ψηφοφορία στη Βουλή επιχείρησαν να παρουσιαστούν «βασιλικότεροι του Βασιλέως» αφού ξεσηκώθηκαν για την πρωτοβουλία της κυβέρνησης που βάζει σε κίνδυνο τη σχέση με τους δανειστές, πάει τη χώρα «στα βράχια» και άλλα παρόμοια.

Οι ίδιοι οι θεσμοί όμως; Υπήρχαν τοποθετήσεις σαν του **Ντάνιελ Μπλουμ** ή του **Σόμπλε** που ανέφεραν ότι «οι αποφάσεις της ελληνικής κυβέρνησης φαίνεται να μην είναι συμβατές με τις συμφωνίες μας» και ότι θα αξιολογηθούν από τους θεσμούς για να αποφασιστεί αν θα προχωρήσουν οι διαδικασίες ελάφρυνσης του χρέους.

Πέρα όμως από τις βαρυσημαντες δηλώσεις, το πραγματικό πρόβλημα τους δεν είχε να κάνει με το οικονομικό μέγεθος του επιδόματος. Οι δηλώσεις **Τσακαλώτου** έλεγαν την αλήθεια, η ενίσχυση ήταν εντός των μνημονιακών συμφωνιών.

Το πραγματικό ζήτημα είναι το πολιτικό μήνυμα που βγαίνει από αυτή την ιστορία. Οι συνταξιούχοι στην Ελλάδα έχουν κάνει απανωτές κινητοποιήσεις και η απόφαση για την οικονομική τους ενίσχυση δημιουργεί κακό προηγούμενο για την Κομισιόν και τις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις που έχουν παντού πετσοκόψει τις συντάξεις.

Σύμφωνα με στοιχεία της Eurostat (Άνοιξη του 2016), στην Πορτογαλία η μέση σύνταξη έχει πέσει στα 833 ευρώ, στην Ισπανία στα 1021, στη Γαλλία στα 1032, ενώ πολύ χειρότερη κατάσταση υπάρχει στις χώρες της πρώην Ανατολικής Ευρώπης (Πολωνία 504 ευρώ, Σλοβακία 408 ευρώ, Λιθουανία 242 ευρώ κτλ).

Στην Ελλάδα το... παντοδύναμο Κουαρτέτο στραπατσαρίστηκε από τους συνταξιούχους που ανάγκασαν την κυβέρνηση Τσίπρα να ψηφίσει ό, τι υποσχέθηκε παρά τον κουνιαχτό που σηκώθηκε γύρω από το θέμα. Το μήνυμα της αντίστασης είναι αυτό που τους τρομάζει, αυτό πρέπει να γενικεύσουμε.

23/12, 9πμ

στο Χρηματιστήριο

Κάτω τα χέρια από το νερό

Μεγάλη συγκέντρωση ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του νερού θα πραγματοποιηθεί την Παρασκευή 23/12, στις 9πμ, στο Χρηματιστήριο Αθηνών (Λεωφ. Αθηνών 110). Στόχος είναι το μπλοκάρισμα της γενικής συνέλευσης των μετόχων της ΕΥΔΑΠ.

Οι μέτοχοι συνεδριάζουν προκειμένου να αρπάξουν από τα αποθεματικά της δημόσιας επιχείρησης νερού, περισσότερα από 40 εκατομμύρια ευρώ. Δεν είναι η πρώτη φορά. Το ίδιο είχαν επιχειρήσει και την 1η Δεκέμβρη, αλλά η δυναμική κινητοποίηση των εργαζομένων της ΕΥΔΑΠ ματαίωσε τη διαδικασία. Στις 23/12, η Ομοσπονδία των εργαζομένων έχει κηρύξει στάση εργασίας προκειμένου να συμμετέχουν όλες και όλοι στην κινητοποίηση. Σε μαζική συμμετοχή στην κινητοποίηση καλεί και ο **Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια**, τα μέλη του οποίου εξέδωσαν σχετική αφίσσα και πραγματοποιούν σειρά εξορμήσεων σε γειτονιές κι εργατικούς χώρους.

Οι εργαζόμενοι διεκδικούν τα λεφτά αυτά, αντί να πάνε στις τσέπες των μετόχων δηλαδή στο ΤΑΙΠΕΔ, τους τραπεζίτες κλπ, να διατεθούν «στην απρόσκοπτη πρόσβαση των οικονομικά, κοινωνικά και υγειονομικά αδυνάμων στο πόσιμο νερό. Σε προσλήψεις μόνιμου προσωπικού με πλήρη δικαιώματα. Σε επενδύσεις σε δίκτυα και υποδομές ύδρευσης – αποχέτευσης».

Όπως εξήγησε το μέλος του ΣΕΚΕΣ ΕΥΔΑΠ, **Αλέξανδρος Μερσινιάς**, σε πρόσφατη εκδήλωση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στο Περιστέρι, με την «επιστροφή κεφαλαίου» όπως ονομάζεται η διαδικασία, «επιχειρείται το εξής τερατούργημα. Η ΕΥΔΑΠ από τις κρατήσεις των μισθών μας κι από τα χρήματα που παίρνει από τον κόσμο, τους διακανονισμούς κλπ, έχει δημιουργήσει ταμειακά διαθέσιμα ύψους 280 εκατομμυρίων. Η σημερινή διοίκηση **Μπενίση** (σ.σ διευθύνων σύμβουλος ΕΥΔΑΠ) έδωσε 20 εκατομμύρια στην Τράπεζα Αττικής, 33 εκατομμύρια στους μετόχους και τώρα δίνει άλλα τόσα ως επιστροφή κεφαλαίου. Ο μέτοχος

27/9 συλλαλητήριο ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις στο Σύνταγμα

που επωφελείται από όλα αυτά είναι το fund του **Πόλσον** (σ.σ ζάμπλουτος αμερικάνος τραπεζίτης), ο οποίος αγόρασε από την Τράπεζα Πειραιώς το 10% της ΕΥΔΑΠ. Ο Πόλσον μέχρι τώρα από τα μερίσματα που έχει πάρει συν το δώρο που θέλουν να του κάνουν με την επιστροφή κεφαλαίου, έχει ήδη κάνει απόσβεση από τα λεφτά που έδωσε για την αγορά των μετοχών της ΕΥΔΑΠ».

Ληστεία

Εκτός από το προφανές, που είναι η ληστεία δεκάδων εκατομμυρίων ευρώ από τα λεφτά του λαού – γιατί αυτό είναι τα ταμειακά διαθέσιμα της ΕΥΔΑΠ – η επιτυχία της γενικής συνέλευσης των μετόχων στις 23/12 θα φέρει ένα βήμα πιο κοντά το ξεπούλημα του νερού της Αττικής.

Δανειστές κι ελληνικές κυβερνήσεις προσπαθούν χρόνια να το καταφέρουν. Σκοντάφτουν όμως στην αντίσταση του κόσμου. Πριν δυο χρόνια είχαν βάλει μπροστά το ξεπούλημα του νερού της Θεσσαλονίκης. Απέτυχαν όταν μια μεγάλη και πολύμηνη καμπάνια που κορυφώθηκε με την καταψήφιση της ιδιωτικοποίησης από το 98% των ψηφοφόρων σε τοπικό δημοψήφισμα, ανάγκασε το ΣτΕ να αποφανθεί κατά του

ξεπουλήματος.

Σιγά σιγά όμως το ποσοστό του δημοσίου ροκανίζεται. Στην περίπτωση της ΕΥΔΑΠ για παράδειγμα, το ποσοστό των μετοχών που κατείχε το δημόσιο το 2010, ήταν στο 61%. Στο τέλος του 2015 το ποσοστό αυτό είχε μειωθεί στο 34%. Το 32% ήταν στην κατοχή του ΤΑΙΠΕΔ και το 27.3% σε νομικά πρόσωπα και το υπόλοιπο 6.6% σε φυσικά πρόσωπα.

Η προσπάθεια για την ιδιωτικοποίηση επανήλθε φέτος με ακόμα πιο εντατικό τρόπο όταν, ΕΥΔΑΠ κι ΕΥΑΘ, μαζί με μια σειρά άλλες ΔΕΚΟ, πέρασαν στα χέρια του Υπερταμείου των Ιδιωτικοποιήσεων. Ο κίνδυνος είναι άμεσος. Σύμφωνα με στοιχεία των ίδιων των εργαζομένων της ΕΥΔΑΠ, τους επόμενους μήνες προβλέπεται η πώληση του 11% των μετοχών σε ιδιώτες, επιπλέον του ποσοστού που διαθέτουν, ώστε το 50% παρά μία μετοχή να είναι σε ιδιώτες και το 50% συν μια μετοχή να μεταφερθεί στο νέο Υπερταμείο για «αξιοποίηση».

Η πώληση, λοιπόν του 11% και η μεταφορά του υπολοίπου 50% στο Υπερταμείο συνιστά 100% ιδιωτικοποίηση, δια της πλαγίας οδού και με παράκαμψη της απόφασης ΣτΕ, σύμφωνα με την οποία «η μετατροπή της ΕΥΔΑΠ σε ιδιωτική επιχείρηση

είναι αντίθετη στα άρθρα 5 και 21 του Συντάγματος, που επιβάλλουν την μέριμνα του κράτους για την υγεία των πολιτών, αλλά και κατοχυρώνεται το δικαίωμα στην προστασία της υγείας».

Συνέπειες

Οι συνέπειες που μπορεί να έχει η ολοκλήρωση αυτής της προσπάθειας θα είναι τεράστιες. Για τους ίδιους τους εργαζόμενους της ΕΥΔΑΠ μπορεί να σημαίνει απολύσεις και περικοπές – όπως συμβαίνει σε κάθε επιχείρηση που ιδιωτικοποιείται προκειμένου να πέσει το μισθολογικό κόστος του ιδιώτη. Περικοπές ακόμα χειρότερες καθώς ήδη από το 2009 οι δαπάνες μισθοδοσίας μειώθηκαν πάνω από 50% τη στιγμή που τα κέρδη αυξήθηκαν κατά 800% περίπου (από περίπου 5 εκ. το 2009 σε περίπου 45 εκ το 2015).

Ακόμα χειρότερα για το σύνολο του πληθυσμού θα σημαίνει ακριβότερο και χειρότερης ποιότητας νερό. Όπως αναφέρεται σε πρόσφατη ανοιχτή επιστολή ευρωπαϊκών κινημάτων για το νερό, όταν οι πολυεθνικές αποκτούν ρόλο στην παροχή του νερού όχι μόνο η ποιότητα του νερού είναι χειρότερη, αλλά και οι τιμές αυξάνονται. «Στην Ελλάδα αυτό θα σημαίνει ότι μεγάλα τμήματα

του πληθυσμού θα έχουν ανεπαρκή ή και καθόλου πρόσβαση στο νερό. Αυτήν τη στιγμή, υπάρχει μια κοινωνική πολιτική κλιμακωτής τιμολόγησης, που λαμβάνει υπόψη την οικονομική κατάσταση των πολιτών... Οι υποψήφιοι για την αγορά του νερού της Ελλάδας, μεγάλες εταιρείες όπως η Suez και Veolia, έχουν ήδη διαμαρτυρηθεί εκφράζοντας την άποψη ότι η τιμή του νερού ήταν πολύ χαμηλή».

Χαρακτηριστικό είναι το εξής απλό στοιχείο: ένα μπουκαλάκι εμφιαλωμένο νερό είναι περίπου 2.000 φορές ακριβότερο από το νερό της βρύσης. Αντίστοιχα παραδείγματα ιδιωτικοποιήσεων σε άλλες χώρες δείχνουν ότι με το ξεπούλημα και η τιμολόγηση του νερού ανεβαίνει δραματικά, αλλά και η πτώση της ποιότητάς του, στρέφει μαζικά τον κόσμο στο χιλιάδες φορές ακριβότερο εμφιαλωμένο νερό.

«Η μάχη για την προσβασιμότητα στο νερό δίνεται ακόμα και με το σημερινό καθεστώς. Η ΕΥΔΑΠ σε διάφορες περιπτώσεις κόβει το νερό κι εμείς έχουμε κληθεί πολλές φορές να ανοίξουμε νερά που έχουν κόψει σε άπορους, σε άνεργους, σε ανάπηρους. Είναι σίγουρο όμως ότι η κατάσταση θα χειροτερέψει κατά πολύ αν ιδιωτικοποιηθεί η ΕΥΔΑΠ» σχολιάζει ο Μανώλης Μαστοράκης, συνδικαλιστής στην ΕΥΔΑΠ και μέλος του ΣΕΚΕΣ.

Γι αυτό και στον αγώνα ενάντια στο ξεπούλημα του νερού, θέση δεν έχουν μόνο οι εργαζόμενοι των επιχειρήσεων ύδρευσης κι άρδευσης, αλλά το σύνολο των εργαζομένων και των συνδικάτων τους.

«Στηρίζουμε τον αγώνα των εργαζομένων της ΕΥΔΑΠ και θα βρεθούμε μαζί τους στη μάχη που δίνουν. Καλούμε όλα τα σωματεία, την ΑΔΕΔΥ και τη ΓΣΕΕ να προχωρήσουν σε προκήρυξη κινητοποίησης για να εμποδίσουμε όλοι μαζί το ξεπούλημα. Να καταλάβουν κυβέρνηση και επενδυτές ότι η ιδιωτικοποίηση του νερού αφορά όχι μόνο τους εργαζόμενους της ΕΥΔΑΠ αλλά όλους τους εργαζόμενους, όλη την κοινωνία και δεν θα περάσει» λέει η προκήρυξη του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια, με την οποία καλεί στις 23/12. Μέχρι τη Δευτέρα 19/12 που η Εργατική Αλληλεγγύη έκλεινε την ύλη της, μια σειρά σωματεία προσανατολιζόνταν στο να στηρίξουν την κινητοποίηση της Παρασκευής στο Χρηματιστήριο και το ΣΕΚΕΣ - ΕΥΔΑΠ πραγματοποιούσε σύσκεψη μελών και φίλων για τον απολογισμό των μέχρι τώρα δράσεων και την οργάνωση της συγκέντρωσης στις 23/12.

Στέλιος Μιχαηλίδης

(Αριστερά) μπλοκάρισμα της συνέλευσης μετόχων της ΕΥΔΑΠ την 1/12. (Δεξιά) εξόρμηση του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια στο μετρό Ευαγγελισμός 16/12, ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του Νερού

Οι εργαζόμενοι στην Υγεία συνεχίζουν

Με στάση εργασίας και διαδήλωση στις 14/12, συνέχισαν τις κινητοποιήσεις τους οι εργαζόμενοι στα δημόσια νοσοκομεία. Οι υγειονομικοί επιμένουν να παλεύουν ενάντια στην κατάσπαση κατάρρευσης της δημόσιας Υγείας, διεκδικώντας μαζικές προσλήψεις και γενναία αύξηση της χρηματοδότησης.

Από νωρίς το πρωί της Τετάρτης συγκεντρώθηκαν έξω από το κτίριο της οδού Αριστοτέλους και προχώρησαν στο συμβολικό χτίσιμο της εισόδου του υπουργείου. Κατόπιν πραγματοποίησαν διαδήλωση μέχρι το Μέγαρο Μαξίμου, όπου διεκδίκησαν συνάντηση με τον Τσίπρα. Η συνάντηση δεν πραγματοποιήθηκε καθώς ο πρωθυπουργός βρισκόταν στη Θεσσαλονίκη.

Εκτός από την ΠΟΕΔΗΝ που συσπειρώσε πίσω από τα πανό της εργαζόμενους από αρκετά νοσοκομεία, οργανωμένη παρουσία είχαν οι εργαζόμενοι του **Δρομοκαϊτειου** και τα σωματεία του **Γεννηματάς** και του **Αγίου Σάββα**, μαζί με το **Συντονιστικό των Νοσοκομείων**.

Διαδήλωση της ΠΟΕΔΗΝ στα πλαίσια της στάσης εργασίας στις 14/12

Η ΠΟΕΔΗΝ έχει ανακοινώσει ως επόμενο μεγάλο σταθμό, τη συνέχεια του Καραβανιού για την Υγεία, την 1η Φλεβάρη. Μετά από τα επιτυχημένα συλλαλητήρια σε Θεσσαλονίκη, Αθήνα και Πάτρα, οι εργαζόμενοι των νοσοκομείων θα πραγματοποιήσουν νέα μεγάλη διαδήλωση στη **Λάρισα**.

Εν τω μεταξύ στάσεις εργασίας με συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας στο προαύλιο ξεκίνησαν από τη Δευτέρα 19/12, οι εργαζόμενοι του νοσοκομείου Γεννηματάς στην Αθήνα. Η **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, γιατρός

στο συγκεκριμένο νοσοκομείο εξηγεί τους λόγους των κινητοποιήσεων: “Οι κινητοποιήσεις ξεκίνησαν γιατί η διοίκηση προχώρησε σε εκδικητική μετακίνηση νοσηλεύτριας με 30 χρόνια προϋπηρεσία, ουσιαστικά υποβιβάζοντάς την. Ήταν υπεύθυνη τμήματος, οι εργαζόμενοι του οποίου, είχαν διαμαρτυρηθεί συλλογικά με εξώδικο για τις ελλείψεις και την υποστελέχωση. Ταυτόχρονα στα πλαίσια των συγχωνεύσεων που είχε ξεκινήσει ο Άδωνις, πριν μερικά χρόνια, η διοίκηση προχωράει στη συγχώνευση του συγκεκριμένου

τμήματος, της Υπομονάδας Καρδιολογίας, με την Μονάδα Καρδιολογίας. Οι συνάδελφοι απευθύνθηκαν στο σωματείο και μετά από μια άκαρπη συνάντηση με τη διοίκηση, ξεκίνησαμε 3ωρες στάσεις εργασίας με συγκεντρώσεις στο προαύλιο. Σήμερα, Δευτέρα 19/12, πρώτη μέρα των κινητοποιήσεων, συγκεντρωθήκαμε περισσότεροι από 40 εργαζόμενοι στο προαύλιο και στη συνέχεια ανεβήκαμε όλοι μαζί στη διοίκηση του νοσοκομείου. Θα συνεχίσουμε μέχρι να δωθεί λύση στο ζήτημα”.

Σ.Μ.

ΙΔ. ΥΓΕΙΑ

Ολοκληρώθηκαν οι εκλογές στο σωματείο εργαζομένων στην ιδιωτική Υγεία, μετά και την παράταση που πήραν για την Παρασκευή 16/12. Για το Δ.Σ του σωματείου η **ΔΑΣ**, που πρόσκειται στο ΠΑΜΕ, έλαβε 194 ψήφους και η **ΑΣΚΥ**, που συσπειρώνει αγωνιστές κι αγωνίστριες της αντικαπιταλιστικής αριστεράς έλαβε 20 ψήφους. Με βάση την απλή αναλογική, η ΔΑΣ θα καταλάβει 8 έδρες και η ΑΣΚΥ μία. Για αντιπροσώπους στην ομοσπονδία, την ΟΣΝΙΕ, η ΔΑΣ έλαβε 176 ψήφους καταλαμβάνοντας και τις 4 θέσεις, έναντι 18 ψήφων που έλαβε η ΑΣΚΥ.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Σε συγκέντρωση διαμαρτυρίας προχώρησαν την Κυριακή 18/12, οι εργαζόμενοι της **Κοκα Κόλα** στη Θεσσαλονίκη, μαζί με τους αγωνιστές και τις αγωνίστριες ενάντια στην εξόρυξη χρυσού στις Σκουριές. Αφορμή για την κινητοποίηση ήταν το γεγονός ότι ο χριστουγεννιάτικος στολισμός της πόλης από τη δημοτική αρχή Μπουτάρη, έγινε με τη χορηγία τόσο της Κόκα Κόλα, όσο και της Ελ Ντοράντο που έχει αναλάβει την εξόρυξη χρυσού στη Χαλκιδική.

Καταδικάστε τους ρατσιστές, όχι τους μετανάστες

Με την αποδόμηση του κατηγορητηρίου σε βάρος του Πακιστανού μετανάστη και μέλους της ΚΕΕΡΦΑ **Περιστερίου Ναζίμ Μεχμούτ** και δύο συμπατριωτών του, εκδικάστηκε την Τετάρτη 14 Δεκέμβρη η μήνυση που είχαν το θράσος να καταθέσουν οι δράστες της ρατσιστικής επίθεσης στο σπίτι των μεταναστών το καλοκαίρι του 2012.

Το κατηγορητήριο περιλάμβανε βαριές κατηγορίες για επικίνδυνες σωματικές βλάβες κατά συρροή, ένοπλη αντίσταση κατά της αρχής, οπλοφορίες και οπλοχρησίες κλπ με τη συνδρομή του ΑΤ Περιστερίου που συνέλαβε τα θύματα. Η απόφαση του δικαστηρίου ήταν αθωωτική για τις περισσότερες κατηγορίες, καταδικάζοντας σε δέκα μήνες με αναστολή τον Ναζίμ και ένα χρόνο με αναστολή

τον έναν από τους συμπατριώτες του.

“Τον Ιούλιο του 2012, ο Ναζίμ και οι συμπατριώτες τους δέχτηκαν ρατσιστική επίθεση στο σπίτι τους στο Περιστερί και βρέθηκαν κατηγορούμενοι», μας είπε η **Λίλιαν Μπουρίτη**, μέλος της **ΚΕΕΡΦΑ Περιστερίου**, «Οι δυνάμεις του ΑΤ Περιστερίου, που κλήθηκαν από τον ίδιο τον Ναζίμ να επέμβουν, συνέλαβαν τον ίδιο και δύο συγγάτοικούς του φορτώνοντας σε όλους βαριές κατηγορίες μαζί με τη μήνυση των δραστών. Το ίδιο τμήμα αρνήθηκε να δεχτεί του μήνυση του Ναζίμ κι έπρεπε να πάει στο ΑΤ Αιγάλεω για να την καταθέσει. Όλα αυτά αναδείχτηκαν στο δικαστήριο και σε συνδυασμό με τις κραυγαλέες αντιφάσεις των μαρτύρων κατηγορίας, ανάγκασαν το δικαστήριο να κρίνει αθώα τα θύματα για τις περισσότερες κατηγορίες.

Στο πλευρό του Ναζίμ βρέθηκαν μέλη της τοπικής ΚΕΕΡΦΑ και της **Λαϊκής Συνέλευσης Περιστερίου** ως μάρτυρες υπεράσπισης αλλά και ως συμπαραστάτες στο ακροατήριο. Η ανάδειξη της ρατσιστικής βίας το καλοκαίρι του 2012 από τον **Πέτρο Κωνσταντίνου**, συντονιστή της ΚΕΕΡΦΑ, ήταν επίσης πολύ σημαντική για να αποδειχτεί ότι η επίθεση δεν ήταν τυχαία. Η μειοψηφία ενός δικαστή που έκρινε αθώους τους κατηγορούμενους για όλες τις κατηγορίες ήταν μία ακόμα επιτυχία ενάντια στη σκευωρία που στήθηκε σε βάρος των Πακιστανών μεταναστών και ανοίγει το δρόμο για να απαιτήσουμε την πλήρη απαλλαγή τους στο Εφετείο. Επίσης, ανοίγει το δρόμο για την καταδίκη των δραστών στη δίκη που θα ακολουθήσει».

ΜΜΕ

Τη συμπαράστασή τους στο αγώνα που δίνουν οι, επί 11 μήνες απλήρωτοι, εργαζόμενοι της εφημερίδας **Μακεδονία**, εκφράζουν με ανακοίνωσή τους οι συνάδελφοί τους από την ΕΡΤ3 και οι εκπαιδευτικοί της Γ'ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης.

Η εργοδοσία της Μακεδονία, όχι μόνο έχει απλήρωτους σχεδόν για ένα χρόνο τους εργαζομένους της, αλλά επιχειρεί να τρομοκρατήσει με εξώδικα, εκλεγμένους συνδικαλιστές της εφημερίδας. Όπως καταγγέλει η ΠΟΕΣΥ, η πανελλήνια ομοσπονδία των δημοσιογράφων, η Μακεδονική Εκδοτική Εκτυπωτική ΑΕ απέστειλε εξώδικο στον **Χαράλαμπο Μπίκα**, εκλεγμένο στη διοίκηση της ένωσης συντακτών Μακεδονίας – Θράκης. “Με το εν λόγω εξώδικο, με απόλυτα βάρβαρο και σκοταδιστικό τρόπο, η πλευρά της εργοδοσίας επιχειρεί να εμποδίσει τη συνδικαλιστική δράση ενός νομίμως εκλεγμένου συνδικαλιστικού στελέχους, εκφοβίζοντας και απειλώντας, ότι σε περίπτωση που αυτός συνεχίσει να προασπίζεται τα δικαιώματα των δύο απολυθέντων δημοσιογράφων επειδή δεν υπέγραψαν ατομική σύμβαση και των επί 11 μήνες απλήρωτων εργαζομένων της Εφημερίδας Μακεδονίας, η συμπεριφορά του θα θεωρηθεί, ότι παραβιάζει τους «κανόνες της καλής πίστης» και ούτε λίγο ούτε πολύ, θα τον οδηγήσει στην πόρτα της εξόδου”.

Η εργοδοσία της εφημερίδας δεν δίστασε να προτάξει τις αστυνομικές δυνάμεις για να εμποδίσει τους εργαζόμενους να μπουν σε μια κατα τ'άλλα “ανοιχτή” εκδήλωση που πραγματοποίησε το πρωί του Σαββάτου 17/12, στο Δημαρχείο της Θεσσαλονίκης.

Γαλέρα... Ντοκουμέντο

Καταγγελίες για εργασιακές συνθήκες γαλέρας βγήκαν στην επιφάνεια με το καλημέρα του νέου ειδησεογραφικού σαϊτ των Καλογρίτσα – Βαξεβάνη, Documento.

Μία από αυτές, αυτή της δημοσιογράφου και μέλους της ΕΣΠΗΤ, **Μαρίας Κωνσταντοπούλου** αναφέρει: “Μετά από 70 μήνες συνεχούς ανεργίας και βρίσκοντας παντού τις πόρτες κλειστές... ανοίγει μια νέα εφημερίδα, ένα νέο μαγαζί που μου δίνει ένα μικρό χαμόγελο, ότι κάτι μπορεί να αλλάξει στη δύσκολη επαγγελματική και οικονομική καθημερινότητα μου.

Μιλώ για τη νέα εφημερίδα Documento του συναδέλφου Κώστα Βαξεβάνη. Πριν λίγες μέρες λοιπόν, βρέθηκα υποψήφια για μια θέση στο site, που κάνει πρεμιέρα μέσα στον Δεκέμβρη. Η πρόταση ήταν για μπλοκάκι που έπρεπε να βγάλω άμεσα πριν λήξει συγκεκριμένα το 2016 (όπερ σημαίνει έξοδα ανοίγματος, φορολογικές και ασφαλιστικές υποχρεώσεις, οι οποίες θα με βαραίνουν για τις 10-15 τελευταίες μέρες της χρονιάς που εκπνέει, και πολλά άλλα οικονομικά τρεξίματα). Τα χρήματα που θα έπαιρνα μηνιαίως «καθαρά» αφορούσαν το «πέραντο» ποσό των 330!

Ποιες θα ήταν οι δικές μου υποχρεώσεις; Καθημερινό 9ωρο (η πρωινή βάρδια αναφέρονταν σε ξημέρωμα και η βραδινή θα τελείωνε μετά τα μεσάνυχτα), 2 Σ/Κ το μήνα, τα οποία φυσικά και δεν θα πληρώνομαι γιατί έχει καταργηθεί η αμοιβή της Σαββατιάτικης εργασίας, όχι ρεπό και κάποια «ανεβάσματα» θεμάτων από το σπίτι μου, όταν επιστρέφω από την εργασία! Και όλα αυτά; για σκάρτα 300 μηνιαίως και την υποχρέωση να βγάλω μπλοκάκι για χρήματα που κανείς δεν μου εγγυάται «αν και τότε» θα εισπράττω. Φυσικά, οι υπεύθυνοι που έκανα τη συνέντευξη, μου μίλησαν για μια ευκαιρία την οποία δεν έπρεπε να χάσω επουδενί, με σκοπό να βγω από τη βαριά ανεργία και την κατάθλιψη της! Όταν προσπάθησα να διαπραγματευτώ τις συνθήκες, μιας και μου φάνηκαν απίστευτα απαιτητικές για τα ελάχιστα χρήματα που θα μου έδιναν, άκουσα το ωραίο ‘κυρία μου, αυτή είναι η δουλειά που σας δίνετε η ευκαιρία ν’ αλλάξει η ζωή σας ριζικά και να ξαναδουλέψετε! Αν σας αρέσει καθώς, αλλιώς μην μας κουράζετε παραπάνω, γιατί περιμένουν πολλοί μετά από εσάς’!

Να την χαίρεστε λοιπόν, κύριοι και κύριες την ευκαιρία που μου δώσατε! Δε θέλω! Προτιμώ λάντζα σε κανένα εργοστάσιο, παρά δημοσιογράφος της ξεφτίλας”.

Οικογένεια Φύσσα Όχι στο ξέπλυμα της Χρυσής Αυγής

Ως ξέπλυμα της εγκληματικής οργάνωσης Χρυσή Αυγή χαρακτηρίσαν τις πρόσφατες εμφανίσεις κυβερνητικών στελεχών αγκαλιά με νεοναζί βουλευτές καθώς και τις δηλώσεις του πρώην υπουργού Δικαιοσύνης Ν. Παρασκευόπουλου, η οικογένεια και οι φίλοι του Παύλου Φύσσα σε κοινή δήλωσή τους με τους συνήγορους πολιτικής αγωγής της οικογένειας.

Όπως αναφέρουν: “Για μία ακόμη φορά έγινε σαφές σε όλους τους δημοκρατικούς ανθρώπους ότι η κοινωνία δεν μπορεί να περιμένει τίποτα από το πολιτικό σκηνικό το οποίο διαμορφώνουν συγκεκριμένα συμφέροντα.

Η δίκη, η οποία ξεκίνησε στις 20 Απριλίου 2015, έχει καταδείξει μέχρι σήμερα με απόλυτη ευκρίνεια την δράση της εγκληματικής οργάνωσης επί 30 χρόνια τώρα. Η δράση αυτή, η οποία ενισχύθηκε από την ανοχή του κράτους, της Αστυνομίας και άλλων συγκεκριμένων παραγόντων, είχε αποτυπωθεί στην πληθώρα των δικαστικών αποφάσεων για τα διάφορα εγκλήματα των στελεχών αυτής της οργάνωσης, αλλά η μεγάλη διαφορά είναι ότι επιτέλους είναι κατηγορούμενη και η ηγεσία της, δηλαδή οι άνθρωποι που διευθύνουν, διατάζουν και κατευθύνουν την εγκληματική οργάνωση αυτή.

Προφανώς αυτό κάποιους ενοχλεί και για τον λόγο αυτό παρατηρούμε ότι στη πολιτική σκηνή επιχειρείται ένα ξεδιάντροπο ξέπλυμα του φασισμού και των ηττημένων του 1945, αφού σύμφωνα και με την ομολογία του αρχηγού της εγκληματικής οργάνωσης, οι Έλληνες συνεργάτες των Γερμανών ναζί, είναι οι «παππούδες» και οι «πατεράδες» των χρυσαυγιτών, οι πρόγονοί τους ιδεολογικά, και ενίοτε κυριολεκτικά.

Αγκαλιά

Οι πρόσφατες εμφανίσεις κυβερνητικών στελεχών αγκαλιά με νεοναζί βουλευτές αλλά και δηλώσεις, προσβάλλουν την μνήμη των νεκρών και των υπολοίπων θυμάτων του φασισμού, νομιμοποιώντας ουσιαστικά τη δράση των ταγμάτων εφόδου και προτάσσοντας την λογική του «περασμένα, ξεχασμένα».

Για μας που μείναμε πίσω, και για τη μνήμη των δικών μας προγόνων, τίποτα δεν πέρασε, τίποτα δεν θα ξεχαστεί.

Στον αγώνα κατά του φασισμού οι πολίτες είμαστε μόνοι.

Όποιοι πιστεύουν ότι οι θιασώτες του φασισμού και των νεοναζιστικών μορφωμάτων μπορούν να εκδημοκρατισθούν, είναι πολιτικά αφελείς και επικίνδυνα ανιστόρητοι, είτε σε συνδυασμό με αυτά, εξυπηρετούν συγκεκριμένες σκοπιμότητες.

Μπορεί ο φασισμός να μην είναι γονιδιόκός, η ρήξη όμως μαζί του είναι η μόνη λύση, όπως η μάχη του σώματος απέναντι στον καρκίνο”.

Τον καθοδηγητικό ρόλο της ηγεσίας της Χρυσής Αυγής στις επιθέσεις των ταγμάτων εφόδου ανέδειξε η κατάθεση του Νίκου Ζύμαρη, στη δίκη της ναζιστικής συμμορίας στις 16 και 19 Δεκέμβρη, 110η και 111η μέρα της διαδικασίας αντίστοιχα. Ο μάρτυρας, εργάτης σε εταιρία επεξεργασίας μετάλλου για εξαρτήματα πλοίων, μέλος της Διοίκησης του Συνδικάτου Μετάλλου Αττικής και θύμα της χρυσαυγίτικης επίθεσης στους συνδικαλιστές στο Πέραμα στις 12/9/13, τόνισε ότι “για τη Χρυσή Αυγή η Βουλή είναι η προβιά, ο μανδύας για τις εγκληματικές πράξεις”.

Από την αρχή της κατάθεσής του ο Ν. Ζύμαρης μίλησε για δολοφονική επίθεση εστιάζοντας, όπως και οι προηγούμενοι έξι μάρτυρες για τη συγκεκριμένη υπόθεση, στον τρόπο που αυτή διεξήχθη. Περιέγραψε τις δύο ομάδες των εικοσιπέντε περίπου χρυσαυγιτών που περικύκλωσαν ξαφνικά τον ίδιο και τους συντρόφους του που έκαναν αφισοκόλληση, μίλησε για τις μαύρες μπλούζες της Χρυσής Αυγής με τους μαϊάνδρους, για τα στυλιάρια και τους λοστούς που κρατούσαν και έφεραν πάνω τους μεταλλικά ελάσματα (“πρέπει να τα είχαν κόψει από κάγκελα σπιτιού και να τα είχαν προσαρμόσει”, είπε συγκεκριμένα), τόνισε το μένος των χτυπημάτων εναντίον τους, τον συντεταγμένο τρόπο αποχώρησής τους. “Αν δεν έβαζα το χέρι να προστατεύσω το κεφάλι μου θα ήμουν νεκρός” είπε, καθώς “γλύτωσε” με μια βαθιά τρύπα λίγο πάνω από τον αγκώνα.

Ο μάρτυρας αναγνώρισε τους κατηγορούμενους **Πανταζή** και **Χατζηδάκη**. Για τον πρώτο είπε πως “τον γνώριζα πολύ καλά, όχι προσωπικά, αλλά από τη γειτονιά, μένουμε πολύ κοντά στο Πέραμα, ‘μπαλονά’ τον φώναζαν από το κατάστημα που διατηρούσε στην περιοχή για εκδηλώσεις, γιορτές” συμπληρώνοντας ότι ήταν γνωστό ότι ήταν μέλος της Χρυσής Αυγής με ηγετικό ρόλο στην επίθεση στους Αιγύπτιους αλιεργάτες. Τον δεύτερο τον αναγνώρισε από τις φωτογραφίες που του έδειξαν στο τμήμα, όπως και τον κατηγορούμενο Καστρινό, ο οποίος ήταν παρών και στο εδώλιο κατά τη διάρκεια της κατάθεσης.

Στις ερωτήσεις της προέδρου για το κίνητρο της επίθεσης, ο μάρτυρας εξήγησε: “Εμείς έχουμε άλλες αξίες, είμαστε υπέρ των μεταναστών και όλων των εργατών, είμαστε ενάντια στον καπιταλισμό που είναι η μήτρα του φασισμού. Στο λιμάνι έχουν γίνει σπουδαίοι αγώνες υπέρ των εργαζομένων για μεροκάματα, ωράρια, συνθήκες υγιεινής και ασφάλειας. Οι εργοδότες ήθελαν να τα καθαρίσουν αυτά, ήθελαν εργασιακή ζούγκλα προς όφελός τους. Ήταν μια προσπάθεια χρόνων με απειλές, βιομηχανία μηνύσεων, απόπειρα δημιουργίας απεργοσπαστικού σωματείου”.

Στην ερώτηση ποια η σχέση της Χρυσής Αυγής με όλα αυτά, ο μάρτυρας συνέχισε: “Μετά το καρότο, ήρθε και η ώρα του μαστίγιου, της βιολογικής μας εξόντωσης δηλαδή. Οι εργολάβοι επιστράτευαν τη Χρυσή Αυγή,

Κατάθεση Ν. Ζύμαρη

«Ο συντονισμός ήταν από την ηγεσία»

Ο Ν.Ζύμαρης καταθέτει στη δίκη της Χ.Α. στο Εφετείο

ήταν το όπλο τους, τη χρησιμοποίησαν για να μας εξοντώσει. Φυσικά, από την πίτα, από τα εκατομμύρια που παίζονται εκεί κάτω, θα είχαν κι αυτοί το μερίδιό τους... Ο πρόεδρος του χρυσαυγίτικου σωματείου που έστησαν στη Ζώνη έχει πει ότι χρειάζονται θυσίες, να πέσουν τα μεροκάματα. Δικοί τους εργαζόμενοι μιλάνε για ‘τους εφοπλιστές μας’... Αν πετύχαιναν το σκοπό τους, θα είχαν τον οικονομικό και ιδεολογικό έλεγχο του λιμανιού. Θα μπορούσαν να λένε στους εργαζόμενους ‘θα κάνεις τα δικά μας για να μπεις για δουλειά’”.

Ακαταδίκωκτο

Απαντώντας στην εισαγγελέα πώς εξηγείται ο ανοιχτός τρόπος που έκαναν την επίθεση, ο μάρτυρας τόνισε πώς “ένιωθαν παντοδύναμοι εκείνη την περίοδο, είχαν το ακαταδίκωκτο, αλλιώς γιατί ο Ρουπακιάς μετά τη δολοφονία Φύσσα να ρωτά τους αστυνομικούς ‘γιατί με πιάσατε;’. Ο Πανταζής ήταν ελεύθερος και συνέχιζε τη δράση του παρότι όλο το Πέραμα γνώριζε για την επίθεση στους αλιεργάτες”.

Στις ερωτήσεις του αναπληρωτή εισαγγελέα για το ποιος αποφάσισε και καθοδήγησε την επίθεση, ο μάρτυρας ήταν κατηγορηματικός ότι “Πανταζής και Χατζηδάκης είχαν, ας πούμε, το ρόλο του ‘λοχία’. Ο συντονισμός ήταν από αλλού, από την ηγεσία. Το στρατηγείο ήταν αλλού”. Έχοντας μιλήσει για τα μηνύματα του **Λαγού** το ίδιο βράδυ με τα οποία πρώτα ανακοίνωσε και ύστερα περηφανευόταν για την επίθεση, αλλά και γενικότερα για την προσπάθεια της Χρυσής Αυγής να πατήσει πόδι στη Ζώνη με επισκέψεις **Κασιδιάρη**, **Λαγού**, **Μίχου** και **Παναγιώταρου** τον προηγούμενο της επίθεσης χρόνο, συνέχισε “Η επίθεση φτάνει μέχρι τον **Μιχαλολιάκο**. Η Χρυσή Αυγή λειτουργεί με την Αρχή του Αρχηγού, την αρχή του ναζιστικού εθνικοσοσιαλιστικού κόμματος Γερμανίας. Οτιδήποτε γίνεται δε μπορεί να μη το ξέρει ο Αρχηγός”. Ενώ έχοντας ήδη χαρακτηρίσει τα τάγματα

εφόδου της Χρυσής Αυγής ως “το επιχειρησιακό κομμάτι της οργάνωσης”, σε ερώτηση εφέτη για το πώς γίνεται η ηγεσία ενός κοινοβουλευτικού κόμματος να δρα έτσι, ο μάρτυρας είπε: “Για τη Χρυσή Αυγή, η Βουλή είναι η προβιά, ο μανδύας για τις εγκληματικές πράξεις”.

Πάνω σε όλα αυτά τα ζητήματα κινήθηκαν οι ερωτήσεις της πολιτικής αγωγής τη δεύτερη ημέρα της κατάθεσής του. Ο μάρτυρας στήριξε τους ισχυρισμούς του περί ναζιστικής εγκληματικής οργάνωσης καθοδηγούμενης από την ηγεσία, στα ναζιστικά σύμβολα, τους ναζιστικούς χαιρετισμούς, τις ναζιστικές δηλώσεις και άρθρα των ηγετών της οργάνωσης, ενώ δεν παρέλειψε να αναφέρει και σχετικές τηλεφωνικές συνομιλίες μελών και στελεχών της οργάνωσης, νυν (κατηγορούμενος **Αποστόλου**) και πρώην (**Αντώνης ‘Περίανδρος’ Ανδρουτσόπουλος**), στις οποίες ομολογείται ανοιχτά ότι όλα περνάνε πρώτα από τον αρχηγό, δηλαδή το Μιχαλολιάκο.

Αγγίζοντας με ακράδαντα στοιχεία που περιλαμβάνονται και στην δικογραφία την ηγεσία της οργάνωσης, η κατάθεση του Ν. Ζύμαρη δημιούργησε μεγάλο εκνευρισμό στους συνηγόρους των χρυσαυγιτών. Ιδιαίτερα τη δεύτερη ημέρα, όταν διεξάγονταν οι ερωτήσεις των συνηγόρων της πολιτικής αγωγής, οι δικηγόροι των κατηγορούμενων δε σταμάτησαν να φωνάζουν και να διακόπτουν. Όταν η απόπειρά τους να διαλύσουν τη διαδικασία απέτυχε με παρεμβάσεις της έδρας, προσπάθησαν να περιορίσουν το δικαίωμα των συνηγόρων πολιτικής αγωγής να υποβάλλουν ερωτήσεις, επαναφέροντας το θέμα της παράστασής τους και μέχρι που φτάνει, για ποιες κατηγορίες και για ποιους κατηγορούμενους. Ούτε αυτή η ενέργειά τους, όμως, είχε αποτέλεσμα.

Η κατάθεση του Ν. Ζύμαρη συνεχίζεται την Πέμπτη 22 Δεκέμβρη στον Κορυδαλλό.

Λένα Βερδός

Η δίκη συνεχίζεται την Πέμπτη 22 Δεκέμβρη στον Κορυδαλλό, στην τελευταία δικάσιμο της χρονιάς. Οι ημερομηνίες για το Γενάρη είναι οι εξής: 10/1, 16/1, 17/1, 24/1 και 25/1 στο Εφετείο και 12/1, 19/1, 20/1 και 26/1 στον Κορυδαλλό

Σε δεκάδες γειτονιές στην Αθήνα

Με μεγάλη επιτυχία άνοιξε σε όλη την Ελλάδα η καμπάνια για την πανευρωπαϊκή κινητοποίηση ενάντια στο ρατσισμό και το φασισμό στις 18 Μάρτη. Με συζητήσεις που αφορούσαν όλα τα ζητήματα που απασχολούν τους αντιφασίστες και τις αντιφασίστριες, από τη δεξιά κατρακύλα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, μέχρι τη μάχη για να κλείσουν τα στρατόπεδα και να ανοίξουν οι πόλεις στους πρόσφυγες, οι τοπικές επιτροπές της ΚΕΕΡΦΑ ξεσήκωσαν τον κόσμο στις γειτονιές.

Στο λεκανοπέδιο της Αττικής έγιναν εξορμήσεις και αντιφασιστικές βόλτες σε δεκάδες γειτονιές.

«Στη **Ν.Ιωνία** την εξόρμηση ακολούθησε μίνι πορεία με ντουντούκα προς το σταθμό, ο κόσμος συζητούσε, προμηθευόταν φυλλάδια για τις 18 Μάρτη, αγόρασε βιβλία και ενίσχυσε την Εργατική Αλληλεγγύη», είπε η **Αλεξάνδρα**. Η **Μαριλένα** μεταφέρει: «Στο **Χαλάνδρι** οργανώσαμε την εξόρμηση στο χριστουγεννιάτικο παζάρι μαζί με μαθητές που είχαμε γνωρίσει την προηγούμενη εβδομάδα. Ακολούθησε βόλτα με συνθήματα σε όλους τους δρόμους της αγοράς».

Η **Σοφία** από την **Κυψέλη** τόνισε ότι «με το σύνθημα 'Στη φυλακή οι δολοφόνοι νεοναζί' ο κόσμος σταματούσε αμέσως να συζητήσει. Ενδεικτικό του ενθουσιασμού ήταν ότι τρία άτομα όχι απλά άφησαν στοιχεία για να επικοινωνήσουμε, αλλά κανόνισαν να βρεθούμε άμεσα». Ο **Ραφαήλ**, για την ημέρα δράσης στην πλατεία Δαβάκη στην **Καλλιθέα** παρατήρησε «με το σύνθημα 'να κάνουμε τις γειτονιές μας αντιρατσιστικά και αντιφασιστικά κέντρα' τραβούσαμε την προσοχή. Ένας μετανάστης, που ξέρει πολύ καλά τι σημαίνει να κυκλοφορούν φασίστες στη γειτονιά, μας είπε ότι δεν τολμάνε μεν αυτή την περίοδο να κάνουν κάτι, αλλά ο κίνδυνος υπάρχει και πρέπει να κάνουμε τις γειτονιές να τους τσακίσουν».

Ο **Σωκράτης** περιγράφει το άνοιγμα της καμπάνιας στα **Εξάρχεια**: «Η ανταπόκριση του κόσμου ήταν πολύ καλή και αυτό φάνηκε στα τουλάχιστον 25 άτομα που υπέγραψαν για να δώσουμε μαζί τη συνέχεια, με πρώτο βήμα την εκδήλωση 'Στη φυλακή οι νεοναζί - Καλοδεχούμενοι οι πρόσφυγες' τη Δευτέρα 19/12».

Μαζικά στις γειτονιές

Μεγάλη ανταπόκριση σε όλη τη χώρα

Στη βόρεια Ελλάδα, από τη μειονότητα μέχρι τους απεργούς της Coca Cola, υπάρχει πλούσια συζήτηση για τη μάχη ενάντια στους φασίστες, το ρατσισμό και τη λιτότητα: «Με μοίρασμα στην πλατεία και εξόρμηση στα μαγαζιά συζητήσαμε με τον κόσμο της μειονότητας για τους χρυσαυγίτες στην ΕΣΗΕΑ και τα βήματα ξεπλύματος από τη μεριά της κυβέρνησης. Η οργή που υπήρχε απέναντι σε αυτό φαινόταν. Θα συνεχίσουμε με εκδήλωση ΚΕΕΡΦΑ το Γενάρη και πρέπει να ξαναμιλήσουμε με όσους είχαμε οργανώσει πέρσι τη διαδήλωση στο φράχτη», μας μεταφέρει ο Παντελής από την Ξάνθη.

Η **Φύλλια**, για την ημέρα δράσης στη **Θεσσαλονίκη** λέει: «Κάναμε πικετοφορία ξεκινώντας από το άγαλμα Λαμπράκη. Στη διαδρομή συναντηθήκαμε, στα stands που είχαν στήσει, με τους αγωνιστές από τη Χαλκιδική, που είναι ενάντια στην εξόρυξη χρυσού, από την Coca Cola που παλεύουν ενάντια στα κλεισίματα, με τους εργαζόμενους από την εφημερίδα 'Μακεδονία' που παλεύουν ενάντια στις απολύσεις. Μιλήσαμε με τον κόσμο λέγοντας ότι πλάι στους απεργούς το αντιφασιστικό κίνημα θα τσακίσει μνημόνια και ρατσισμό και εδώ και σε όλη την Ευρώπη. Συνεχίζουμε με την εκδήλωση της Τετάρτης 21/12 όπου θα παρέμβουν συνδικαλιστές, μαθητές, αγωνιστές από την αριστερά».

Στο **Βόλο** και τη **Λάρισα** γίνεται προσπάθεια να συντονιστούν οι σχολές στην καμπάνια για τις 18 Μάρτη. Ο **Δημήτρης** περιγράφει τη δουλειά που γίνεται στα πανεπιστήμια: «Μέσα στη βδομάδα πραγματοποιήθηκαν ημέρες δράσεις στα Πανεπιστήμια εν όψει της 17/12 που ήταν η κεντρική ημέρα δράσης της ΚΕΕΡΦΑ στο Βόλο. Ανοίξαμε την καμπάνια στο Θόλο με γύρα σε όλες τις σχολές και συνεχίσαμε την

Μέρα δράσης στο Χαλάνδρι 18/12

επόμενη μέρα στο Πολυτεχνείο. Η ΚΕΕΡΦΑ Λάρισας έχει μπει και το οργανώνει αυτό, με σύσκεψη τη Δευτέρα 19/12 στην Ιατρική για να δούμε πώς τα δύο ΑΕΙ της Λάρισας θα κατέβουν σε διαδήλωση μαζί μας στο Βόλο στις 18 Μάρτη».

Γεγονός

Επιπλέον, η **Κωνσταντίνα** περιέγραψε το κλίμα στην ημέρα δράσης στην πόλη του Βόλου: «Είχαμε και μαθητές από το Μουσικό Σχολείο. Κάναμε μια πολύ μεγάλη παρέμβαση με πανό και ντουντούκες, μιλήσαμε με μια μεγάλη γκάμα ανθρώπων, φοιτητές, μαθητές, εργαζόμενους, συνταξιούχους. Ήμαστε γύρω στα 10 άτομα και γνωρίσαμε πολλούς ακόμα, που ήταν και το ζητούμενο. Δημιουργήσαμε ένα γεγονός με τις μουσικές και τα πανό, ο κόσμος ερχόταν από μόνος του και μας μιλούσε, έπαιρνε υλικό,

ήθελε να συζητήσει».

Η **Λουίζα** μας μεταφέρει για τα **Γιάννενα**: «Στήσαμε μικροφωνική με μουσικές και συνθήματα. Άνοιγε πολύ η συζήτηση για τη Χρυσή Αυγή λόγω της οργής του κόσμου για τις δηλώσεις Παρασκευόπουλου. Ανοίγαμε και την κουβέντα για το στρατόπεδο Κατσικιά και για τα προσφυγόπουλα στα σχολεία, μάχες που έχουν ανοίξει αλλά έχουν μείνει στη μέση».

Ο **Νεκτάριος** μας είπε για την καμπάνια στην **Πάτρα**: «Στην εκδήλωση, φοιτητές και ένας καθηγητής συζητήσαμε για τις 18 Μάρτη, για το πώς παλεύουμε να μπουν σε σχολεία, νοσοκομεία και μέσα στην πόλη οι πρόσφυγες που ζουν στο Rio Beach. Συζητήσαμε για το πώς θα βρούμε και θα εμπλέξουμε σε αυτό καθηγητές και νοσοκομειακούς. Δώσαμε επόμενα ραντεβού για την ημέρα δράσης 17/12, τη

συγκέντρωση 20 Γενάρη ενάντια στην ορκωμοσία Τραμπ».

Στην **Κρήτη** έγιναν δύο εξορμήσεις στα πλαίσια των ημερών δράσης. «Άνοιξε η συζήτηση ότι δεν εκδημοκρατίζεται η Χρυσή Αυγή. Στα **Χανιά** κάναμε μικροφωνική και παίξαμε και μουσικές, punk against fascism, όπως λέγαμε και στο προηγούμενο φύλλο της ΕΑ. Πουλήθηκαν 28 εφημερίδες και μαζέψαμε 50 ευρώ ενίσχυση» μας είπε ο **Αλέξανδρος**, ενώ η **Νίκη** από το **Ηράκλειο** είπε: «Η ανταπόκριση του κόσμου ήταν πολύ καλή, όλοι συμφωνούσαν ότι πρέπει να γίνει και στην πόλη μας κάτι πολύ μεγάλο στις 18 Μάρτη. Συζητήσαμε για τους πρόσφυγες και το πώς θα τους υποδεχτούμε αν έρθουν στην Κρήτη. Υπάρχει ήδη αρκετός κόσμος στις σχολές που έχει υπογράψει στην καμπάνια, ενώ και στην πόλη υπήρχαν άνθρωποι που ήξεραν ήδη γι' αυτήν».

Λαϊκή Εξαρχείων 17/12

Πικετοφορία στο κέντρο της Θεσσαλονίκης, 18/12

για τις 18 Μάρτη!

ΜΑΡΟΥΣΙ

Εκδήλωση με θέμα 'Στη φυλακή οι νεοναζί – καλοδεχούμενοι οι πρόσφυγες' πραγματοποιήθηκε στο Μαρούσι στις 13/12 παρουσία 30 αντιφασιστών/τριων.

Τη συζήτηση άνοιξε η **Νίκη Αργύρη** από το κεντρικό συντονιστικό της ΚΕΕΡΦΑ. Τόνισε την επιτακτικότητα του να ξεσηκωθεί κάθε χώρος και γειτονιά για την κινητοποίηση, μετά τα πρόσφατα γεγονότα του Καστελόριζου και των δηλώσεων Παρασκευόπουλου, με τις συνθήκες στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, με τη φασιστική απειλή πανευρωπαϊκά.

Ο **Θανάσης Καμπαγιάννης**, δικηγόρος πολιτικής αγωγής στη δίκη της Χρυσής Αυγής, ανέφερε μερικά από τα συντριπτικά στοιχεία σε βάρος των νεοναζί, αλλά και το τι εικόνα βγαίνει γι αυτή την εγκληματική συμμορία μέσα τη δίκη: πώς λειτουργούν τα τάγματα εφόδου, τι ρόλο παίζουν τα γραφεία, το ότι εμπλέκεται η ηγεσία στις αποφάσεις και στην εκτέλεση. Μίλησε για τα

καθήκοντα του αντιφασιστικού κινήματος. Να συνεχίσει να παλεύει για την καταδίκη, χωρίς να αφήνει όμως να χρησιμοποιείται από το πολιτικό σύστημα, η δίκη ως υπεκφυγή. Να είναι η καταδίκη επιστέγασμα της απονομιμοποίησης των φασιστών σε όλη την κοινωνία.

Ο **Δημήτρης Πολυχρονιάδης**, πρόεδρος του συλλόγου πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης Μαρουσιού, μετέφερε την εμπειρία των εκλο-

γών στα υπηρεσιακά συμβούλια της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, στις οποίες με μεγάλους αγώνες των δασκάλων, το «εθνικιστικό» ψηφοδέλτιο κατέβηκε με το ζόρι και πήρε μόλις 0.008%. Μίλησε για την τεράστια μάχη που δίνουν και πρέπει να συνεχίσουν να δίνουν οι δάσκαλοι και οι καθηγητές μέσα από τα σωματεία να μπουν τα προσφυγόπουλα στα σχολεία. Τέλος, για την κατρακύλα του ΣΥΡΙΖΑ τό-

Μαρούσι 13/12

ΑΣΚΤ

Το SALAH είναι ένα διήμερο καλλιτεχνικό πρότζεκτ που πραγματοποιήθηκε στις 17 και 18 Δεκεμβρίου 2016 στο χώρο της Ανώτατης Σχολής Κάλων Τεχνών στα Εξάρχεια. Ο χώρος είχε διακοσμηθεί και διαμορφωθεί σε τζαμί, όπου οι παρευρισκόμενοι/ες συμμετείχαν στην τελετή της προσευχής. Ακολούθησε συζήτηση στην οποία ο ιμάμης μας εξήγησε τι ήταν οι κινήσεις που κάναμε και τι σήμαιναν αυτά που λέγαμε. Άνοιξε η κουβέντα για το τι είναι το Ισλάμ και τι πρεσβεύει σα θρησκεία.

Την Κυριακή 18/12, πάλι μετά από προσευχή, έγινε ανοιχτή συζήτηση για την ισλαμοφοβία με τον **Τζαβέντ Ασλάμ** (πρόεδρο της πακιστανικής κοινότητας Ελλάδος «Ενοτητα»), την **Άντα Διάλλα** (ιστορικό από το Τμήμα Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης της ΑΣΚΤ) και τον **Πέτρο Κωνσταντίνου** (Δημοτικό σύμβουλο Αθηνών και Συντονιστή της ΚΕΕΡΦΑ). Έγιναν εισηγήσεις και τοποθετήσεις με πιο ιστορικά θέματα, έγινε συζήτηση για το πού βασίζεται η ισλαμοφοβία, ξεκαθαρίστηκε η διαφορά ανάμεσα σε Ισλάμ και ισλαμισμό.

Ήταν ένα πρότζεκτ όχι με σκοπό να γίνουνε όλοι μουσουλμάνοι, αλλά για να έρθει ο κόσμος σε επαφή με το τι ακριβώς είναι αυτή η θρησκεία. Να γνωρίσει τι είναι τα τζαμιά και τι γίνεται σε αυτά, να σπάσει στερεότυπα και ανακρίβειες σχετικά με τις παραδόσεις και την καταπίεση. Ο στόχος ήταν να μπει μια βάση σεβασμού.

Ελίζα Κρικώνη

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ

Η καμπάνια για τις 18 Μάρτη ξεκίνησε με παρεμβάσεις της ΚΕΕΡΦΑ στις σχολές του ΑΠΘ. Με κύρια συνθήματα να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και να καταδικαστούν οι νεοναζί της Χρυσής Αυγής φοιτητές και φοιτήτριες υπέγραφαν τη καμπάνια μας για να οργανώσουμε μαζί τους την συνέχεια.

Στις 15 Δεκέμβρη πραγματοποιήθηκε και εκδήλωση στο Πολυτεχνείο με θέμα "στη πιο βαθειά κρίση του συστήματος από την Ελλάδα ως την Αμερική κοινοί αγώνες ενάντια σε πόλεμο, ρατσισμό και φτώχεια". Έγινε μια πλούσια συζήτηση για την άθλια κατάσταση που επικρατεί στα στρατόπεδα συγκέντρωσης αλλά και τη νίκη του αντιφασιστικού κινήματος στην Αυστρία με την αποτυχία του Χόφερ, τις τεράστιες κινητοποιήσεις μετά την ανάδειξη του Τραμπ επίσης συζητήθηκε το ξέπλυμα της Χρυσής Αυγής από τη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και τις αντιδράσεις που έχει προκαλέσει αυτό σε κομμάτια που είναι ακόμα στον ΣΥΡΙΖΑ.

Στη συζήτηση τονίστηκε πως πρέπει να δυναμώσουμε το αντιφασιστικό κίνημα να απλώσουμε τη καμπάνια για τις 18 Μάρτη στις σχολές, στις γειτονιές και στους εργατικούς χώρους. Τέλος μέσα από τη παρέμβασή μας καλέσαμε το κόσμο στην εκδήλωση που διοργανώνει η ΚΕΕΡΦΑ στις 21 Δεκέμβρη στις 7μμ στην ΕΔΟΘ με θέμα: Στη φυλακή για πάντα οι δολοφόνοι της Χρυσής Αυγής, Καλοδεχούμενοι οι πρόσφυγες.

Σάββας Κκονέ

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

Πλούσια συζήτηση στην εκδήλωση που οργάνωσε η ΚΕΕΡΦΑ στο Παγκράτι, το Σάββατο 17/12, για τις εξελίξεις στη δίκη της Χρυσής Αυγής, την αλληλεγγύη στους πρόσφυγες, την οργάνωση της διεθνούς ημέρας δράσης κατά του ρατσισμού και του φασισμού στις 18 Μάρτη.

Ο Κώστας Παπαδάκης από την πολιτική αγωγή στη δίκη της ΧΑ και ο **Γιάννης Μπασκάκης** από την ΕΦ.ΣΥΝ μίλησαν για τα συντριπτικά στοιχεία που έχουν αποκαλυφθεί κατά της εγκληματικής συμμορίας και την ανάγκη να αυξηθούν οι πιέσεις για καταδίκη της ΧΑ. Η **Έλλη Ζώτου** από την Αυγή μίλησε για τα νέα αντιπροσφυγικά μέτρα της ΕΕ ενώ έκανε την τοποθέτηση ότι οι νεοναζί δεν "εκδημοκρατίζονται". Η **Νίκη Αργύρη** από το ΚΣ της ΚΕΕΡΦΑ σύνδεσε τις μάχες κατά του ρατσισμού με τις μάχες ενάντια στους φασίστες σε όλη την Ευρώπη και εξήγησε γιατί η διεθνής κινητοποίηση στις 18 Μάρτη είναι σπουδαίος σταθμός για το κίνημα. Πολλές τοποθετήσεις και ερωτήσεις έγιναν από το κοινό ενώ ξεχωριστή ήταν και η τοποθέτηση του **Μασούντ**, πρόσφυγα από το καμπ του Ελληνικού, που περιέγραψε τις άθλιες συνθήκες όπου ζουν οι πρόσφυγες στους καυταυλισμούς.

Νίκος Βούλτσος

Εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ στο Περιστερί, 14/12

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ Περιστερίου την Τετάρτη 14 Δεκέμβρη. Στην εκδήλωση πήραν μέρος περίπου 40 αντιφασίστριες και αντιφασίστες, μέλη της ΕΛΜΕ και του Συλλόγου Δασκάλων της πόλης, μέλη πρωτοβουλιών για τους πρόσφυγες, μέλη τοπικών οργανώσεων της Αριστεράς, άτομα από αντιφασιστικές πρωτοβουλίες της γειτονιάς, τον **Χιπ Χοπ Καφενέ**, την Αριστερή Κίνηση, την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και το ΣΕΚ.

Οι ομιλίες του **Κώστα Παπαδάκη** για την πορεία της δίκης και τα επόμενα βήματα των αντιφασιστών σε αυτό το μέτωπο, του **Πέτρου Κωνσταντίνου**, συντονιστή της ΚΕΕΡΦΑ για την κλιμάκωση της αντιρατσιστικής και αντιφασιστικής δράσης πανευρωπαϊκά στις 19 Μάρτη και του **Γιάννη Μαρίνη**, μέλους του ΔΣ της ΕΛΜΕ Περιστερίου για τα βήματα που έχουν γίνει στα σχολεία αυτό το διάστημα και τα άμεσα καθήκοντα των μαχητικών εκπαιδευτικών καθόρισαν τη συζήτηση. Χαρακτηριστικό αυτής, ήταν ότι πήρε μέρος το μισό σχεδόν ακροατήριο με ιδέες για τη συνέχεια των μαχών, εκτιμήσεις για τη νέα περίοδο μετά τα ντροπιαστικά πατήματα που έδωσαν στελέχη της κυβέρνησης στη ναζιστική συμμορία αλλά και με ανάγκη τοπικών πρωτοβουλιών για να τους μπλοκάρουμε.

Ενδεικτικό ήταν ότι 2 μέρες πριν την εκδήλωση, οι νεοναζί βρέθηκαν στα μουλωχτά σε μαγαζί της πόλης και εκδιώχθηκαν πρακτικά από την πόλη από νεολαίους και μη αντιφασίστες/τριες τις περιοχής και γι' αυτό έτρεξαν προκλητικά να εμφανιστούν νωρίς το πρωί την ίδια τη μέρα της εκδήλωσης με ρατσιστικά τρικάκια και φουσκωτούς στο κέντρο της πόλης. Η απάντηση ήταν άμεση καθώς αντιφασίστες της πόλης βγήκαμε στους δρόμους τις επόμενες μέρες με δράσεις για να μην αφήσουμε καθόλου χώρο στη Χρυσή Αυγή. Το Σάββατο μάλιστα μετά από κάλεσμα της εκδήλωσης, έγινε και μεγάλη πικετοφορία και μικροφωνική από την ΚΕΕΡΦΑ Περιστερίου στο κέντρο με μουσική, συνθήματα και κάλεσμα δράσης για τις 18 Μάρτη.

Βασίλης Μυρσινιάς

Πώς νικήσαμε την προηγούμενη φορά

Η πρωτοχρονιά του 2017 πλησιάζει και χιλιάδες πρόσφυγες και μετανάστες παραμένουν εγκλωβισμένοι μέσα σε στρατόπεδα συγκέντρωσης χωρίς η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ να έχει εξασφαλίσει τα στοιχειώδη μέτρα αξιοπρεπούς διαβίωσής τους. Χιλιάδες άνθρωποι που επιβίωσαν από τους πολέμους στις χώρες καταγωγής τους και κατ'άφεραν να πατήσουν ζωντανό το πόδι τους στα ελληνικά νησιά του βορειανατολικού Αιγαίου, είναι αναγκασμένοι να ζουν μέσα στις σκηνές και να στερούνται τα στοιχειώδη δικαιώματα της στέγης, της περίθαλψης, της εκπαίδευσης, της εργασίας. Την ίδια στιγμή κυβέρνηση και ΕΕ σπαταλούν εκατομμύρια σε ανθρωποφύλακες, στρατό και αστυνομία, για να τους κρατούν φυλακισμένους.

Και όμως δεν είναι η πρώτη φορά που η Ελλάδα δέχτηκε απότομα νέους πληθυσμούς μεταναστών και προσφύγων. Λίγα χρόνια πριν, τη δεκαετία του '90, σχεδόν δεκαπλάσιος αριθμός μεταναστών από το σημερινό αριθμό, κυρίως Αλβανών, έφτασαν στην Ελλάδα. Κατάφεραν να σπάσουν τους ρατσιστικούς νόμους και την προπαγάνδα τόσο της κυβέρνησης ΝΔ όσο και του ΠΑΣΟΚ και με σύμμαχο τα συνδικάτα, τη νεολαία και συνολικά το αντιρατσιστικό κίνημα της δεκαετίας του '90 κέρδισαν δικαιώματα, αποδεικνύοντας τη δύναμη της εργατικής τάξης και του εργατικού κινήματος, όταν παλεύει ενιαία, να πετυχαίνει νίκες.

Στην Ελλάδα η ρατσιστική πολιτική των κυβερνήσεων μπήκε σε πλήρη εφαρμογή τη δεκαετία του '90 από την κυβέρνηση της **ΝΔ, με πρωθυπουργό τον Κωνσταντίνο Μητσostάκη, μπαμπά του Κυριάκου. Από το Δεκέμβρη του 1990 οι πρώτοι Αλβανοί πρόσφυγες και μετανάστες που κατάφεραν να περάσουν τα σύνορα άρχισαν να κατεβαίνουν σιγά-σιγά τις πόλεις με στόχο οι περισσότεροι την Αθήνα.**

Η Ομόνοια και το κέντρο άρχισαν να γεμίζουν από πλήθος κόσμου που δεν είχε τίποτε άλλο από ένα πανωφόρι. "Στοιβάχτηκαν σε στρατόπεδα, κοιμόντουσαν ακόμα και σε κερκιόδες γηπέδων στη Βόρεια Ελλάδα μέσα στην παγωνιά. Όσοι "τυχεροί" έφταναν στην Αθήνα διέμεναν μέσα σε γαβιά πολυκατοικιών! Πληροφορίες εφημερίδων ανέφεραν ότι Έλληνες φρουροί στα σύνορα πυροβολούσαν στον αέρα για να εμποδίσουν πρόσφυγες να περάσουν τα σύνορα" έγραφε το ρεπορτάζ της Εργατικής Αλληλεγγύης το Φλεβάρη του 1991.

Την ίδια περίοδο που σε όλη την Ελλάδα εξελίσσονταν ένα τεράστιο κύμα μαθητικών καταλήψεων, απεργιών κόντρα στις ιδιωτικοποιήσεις και ένα αντιπολεμικό κίνημα κόντρα στη συμμετοχή της κυβέρνησης της ΝΔ στον πόλεμο της Βόρειας, η κυβέρνηση προσπάθησε να παίξει το χαρτί του ρατσισμού προκειμένου να αποπροσανατολίσει τη οργή του κόσμου. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη έβαλε σε εφαρμογή τις ρατσιστικές "σκούπες" της αστυνομίας, τα πογκρόμ και το άγριο ξύλο, ενώ με το ρατσιστικό νόμο 1975/1991, νομοθετούνται οι βίαιες απελάσεις και εισάγονται στο λεξιλόγιο για πρώτη φορά ο όρος "λαθρομετανάστες".

Τον Μάη του 1991 γίνεται η πρώτη αυθόρμητη πορεία καταγωγής με τις Αθήνα με σύνθημα "Ζήτω η Ελλάδα-Ζήτω η Αλβανία-Είμαστε αδέρφια". Ένα μήνα μετά, τον Ιούνη του '91, γίνεται η πρώτη οργανωμένη διαδήλωση ενάντια στα πογκρόμ και τις απελάσεις με συνθήματα "Έλληνες και ξένοι εργάτες ενωμένοι", "όχι στις συλλήψεις και απελάσεις μεταναστών", "όχι στο ρατσιστικό νομοσχέδιο", που καλείται από ελάχιστες οργανώσεις, την ΟΣΕ, την Κίνηση για τα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα, την ΟΚΔΕ Σπάρτακος. Παρόλο που τα συνδικάτα τάσσονταν κατά του νομοσχεδίου, δεν πήραν τότε κάποια πρωτοβουλία δράσης ακόμα και όταν ψηφίστηκε τον Οκτώβρη του '91. Έξω από τη Βουλή οργανώθηκε μια πικετοφόρα ξανά από την ΟΣΕ.

“Λαθρομετανάστες”

Πρακτικά αυτός ο νόμος δεν αναγνώριζε σε κανέναν το δικαίωμα να γίνει νόμιμος. Αυτό συνέβαινε γιατί οι κατατρεγμένοι άνθρωποι που έρχονταν κατά χιλιάδες να περάσουν τα σύνορα τα έβρισκαν κλειστά. Έτσι περνούσαν παράνομα μέσα από τα βουνά, χάνοντας πολλές φορές την ζωή τους από το κρύο.

Αμέσως τότε χαρακτηρίζονταν παράνομοι, "λαθρομετανάστες" δεν μπορούσαν να έχουν άδεια εργασίας, δεν μπορούσαν να φέρουν τα παιδιά τους και γενικότερα να έχουν οποιοδήποτε δικαίωμα. Φτιάχτηκαν ειδικά σώματα συνόρων ώστε μαζί με το στρατό να τους εμποδίζουν, συχνά πυροβολώντας και αρκετές φορές δολοφονώντας τους μετανάστες.

Η ΕΛ.ΑΣ. συγκέντρωσε όλο της το δυναμικό για να κάνει σκούπες σε πόλεις και χωριά, να συλλαμβάνει και

Πρώτη αντιρατσιστική διαδήλωση τον Ιούνη του '91. Από κάτω, η αφίσσα που καλούσε.

τά χιλιάδες και να τους ξαποστέλνει πίσω στις χώρες καταγωγής με τις διοικητικές απελάσεις. Πρακτικά αυτό σήμαινε ότι εργάζονταν μαύρα μεροκάματα μένοντας σε τρώγλες ή στην ύπαιθρο μέχρι να τους συλλάβει σε κάποια σκούπα η αστυνομία και να τους απελάσει πίσω στην Αλβανία ή τη Βουλγαρία, απ' όπου μετά από λίγο ξαναγυρνούσαν.

Αρκετές φορές ήταν οι ίδιοι οι εργολάβοι που τους προσλαμβάνανε, που όταν τελείωνε η δουλειά φώναζαν τους μπάτσους να τους συλλάβουν και τότε έφευγαν απλήρωτοι για απέλαση. Μέχρι τον Ιούνη του 1992 σύμφωνα με τα στοιχεία του υπουργείου Δημόσιας Τάξης είχαν απελαθεί 167.204 Αλβανοί μετανάστες. Χιλιάδες προς απέλαση κρατούνταν στην πρώην αμερικανική βάση του Ελληνικού, στοιβαγμένοι ο ένας πάνω στον άλλο ή στα αστυνομικά τμήματα. Πέντε χρόνια αργότερα είχαν καταγραφεί πάνω από ένα εκατομμύριο απελάσεις και δεκάδες δολοφονίες στα σύνορα.

Αρχικά υπήρχαν μπερδέματα και από τη μεριά των συνδικάτων. Η ΓΣΕΕ τάσσονταν κατά των απελάσεων, ζητούσε ωστόσο άδειες εργασίας "ανάλογα με τις ανάγκες της οικονομίας". Μπορεί για παράδειγμα το συνδικάτο οικοδόμων να είχε καταγγείλει τις σκούπες και τα πογκρόμ της αστυνομίας στα γαπιά της Ομόνοιας αλλά ταυτόχρονα υιοθετούσε το αίτημα να "μπει έλεγχος στους ξένους εργάτες".

Οστόσο το χαρτί του ρατσισμού δεν έσωσε την κυβέρνηση της ΝΔ που κατέρρευσε κάτω από τη εργατική αντίσταση. Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ παρά τις αντιρατσιστικές τις υποσχέσεις συνέχισε να εφαρμόζει

το ρατσιστικό νόμο της ΝΔ. Όμως το ζήτημα της νομιμοποίησης των μεταναστών και των προσφύγων είχε αρχίσει πλέον να γίνεται υπόθεση της εργατικής τάξης και των συνδικάτων.

Το 1993 τα συνδικάτα αρχίζουν να μπαίνουν πιο θαρρετά σε αυτή τη μάχη. Οι μαθητές ξεσηκώνονται όταν φασίστες της Χρυσής Αυγής χαράσσουν αγκυλωτό σταυρό στο μέτωπο μαθητριάς του Πολυκλαδικό Αμπελοκήπων το Νοέμβρη του 1993. Οι φασίστες βλέποντας ότι το χαρτί του εθνικισμού για το Μακεδονικό έχει χρεοκοπήσει ξεκινάνε να παίζουν το χαρτί του ρατσισμού. Υποβοηθούνται από τα ΜΜΕ που κυριολεκτικά καθημερινά λυσσάνε για τους "Αλβανούς εγκληματίες" ενώ, σαν ειρωνεία, τότε οι Πακιστανοί εργάτες θεωρούνται από το ρατσιστικό εσμό ευγενικοί και φιλήχοι.

Η ΟΛΜΕ είναι από τα πρώτα σωματεία που αρχίζουν να παίρνουν πρωτοβουλίες ενάντια στο ρατσισμό και το φασισμό οργανώνοντας αντιρατσιστικές εκδηλώσεις στα σχολεία την ημέρα του Μετανάστη. Ταυτόχρονα ξεκινούν οι μάχες σε κάθε σχολείο για να μπορέσουν να γραφτούν τα παιδιά των μεταναστών χωρίς προϋποθέσεις νομιμότητας των γονιών τους. Τον Ιούνη του 1995 η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αναγκάζεται να στείλει εγκύκλιο στα σχολεία σύμφωνα με την οποία "όλα τα παιδιά των μεταναστών μπορούν χωρίς προ-

υποθέσεις νομιμότητας των γονιών τους να εγγραφούν το νέο σχολικό έτος σε οποιοδήποτε ελληνικό σχολείο". Το 1999 καθιερώνονται και οι τάξεις υποδοχής. Μέσα από αυτές τις μάχες ο αριθμός των μεταναστών στο σύνολο του πληθυσμού αυξήθηκε από 1,62% το 1991 σε περίπου 7% το 2001 και περίπου 9% το 2011.

Την ίδια περίοδο περίοδο οι μετανάστες αρχίζουν και εντάσσονται στα σωματεία, παλεύοντας για τα δικαιώματά τους και αναγκάζοντας τις συνδικαλιστικές ηγεσίες να παλέψουν τα παιδιά των μεταναστών χωρίς προϋποθέσεις νομιμότητας των γονιών τους. Τον Ιούνη του 1995 η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αναγκάζεται να στείλει εγκύκλιο στα σχολεία σύμφωνα με την οποία "όλα τα παιδιά των μεταναστών μπορούν χωρίς προ-

του τοπικού Εργατικού Κέντρου. Τον Ιούλη του '95 θα βρεθούν έξω από το υπουργείο Εργασίας πλάι πλάι με τους εργάτες του εργοστασίου της Σεξαπίλ ενάντια στις απολύσεις.

Το σωματείο του νοσοκομείου στο Διδυμότειχο έβγαλε απόφαση που καλούσε τη ΓΣΕΕ και άλλα συνδικάτα να συγκεντρώσουν χρήματα για να αγοράσουν τεχνητά μέλη σε μετανάστες που τραυματίζονταν στα ναρκοπέδια του Έβρου. Και ενώ οι δολοφονίες στα σύνορα συνεχίζονταν, ο Παπαθεμελής, υπουργός δημόσιας τάξης του ΠΑΣΟΚ, φρόντισε να αναβληθεί η φύλαξη των συνόρων με νέο νόμο που δημιουργεί "Σώμα Συνοριακών Φυλάκων" λέγοντας "δεν είναι ντροπή να δολοφονούμε μερικούς στα σύνορα". Όμως η διαφορά με το '90-'91 είναι ότι οι μετανάστες και οι πρόσφυγες είχαν αρχίσει να εντάσσονται μέσα στην κοινωνία και τα αιτήματά τους αρχίζουν να γίνονται αιτήματα που υπερασπίζεται η πλειοψηφία του κόσμου.

Νομιμοποίηση

Τον Γενάρη του '95 η Διοίκηση της ΓΣΕΕ στις προτάσεις που ανακινώσε για τους ξένους εργάτες στην Ελλάδα εντάσσει για πρώτη φορά στα αιτήματά της το αίτημα της νομιμοποίησης των "παράνομων" μεταναστών. Η κόντρα με το ρατσισμό γενικά γίνεται υπόθεση των συνδικάτων. Το Μάρτη του 1996 η ΓΣΕΕ, η ΟΤΟΕ, η ΕΙΝΑΠ και το Εργατικό Κέντρο Πειραιά οργανώνουν συναυλία διαμαρτυρίας στα Άνω Λύδια ενάντια στις επιθέσεις των αστυνομίας στους καταυλισμούς των τσιγγάνων. Στις 8 Μάρτη της ίδιας χρονιάς μετανάστες από τις Φιλιππίνες γιορτάζουν αγωνιστικά την παγκόσμια ημέρα της γυναίκας σε διαδήλωση που κάλεσε η ΓΣΕΕ.

Μετά από ένα τεράστιο κίνημα αντιρατσιστικών αγώνων, όπου τα συνδικάτα βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή, η κυβέρνηση αναγκάζεται διαδοχικά να περάσει προεδρικά διατάγματα, να ψηφίσει νομοσχέδιο και τελικά το Γενάρη του 1998 να ξεκινήσει τη διαδικασία νομιμοποίησης με τη χορήγηση πράσινης κάρτας. Από την άλλη, η κυβέρνηση Σημίτη προσαρμόζεται πλήρως στη ρατσιστική πολιτική της Ευρώπης φρούριο. Η Συμφωνία Σένγκεν επικυρώθηκε από το ελληνικό κοινοβούλιο το 1997. Πρόκειται για τη συνθήκη που δημιούργησε την πολιτικών κλειστών συνόρων, αποκλείοντας τα εκατομμύρια των ανθρώπων από την Ανατολική Ευρώπη, την Ασία και την Αφρική. Αυτή η πολιτική συνοδείη με μία σειρά ρατσιστικά επιχειρήματα για τον κινδύνους που διατρέχει η πολιτισμένη Ευρώπη από τους λαούς της Ασίας και της Αφρικής.

Το 1998, μαζί με την έναρξη της διαδικασίας νομιμοποίησης ξεκινά και η διαδικασία υπονόμευσής της αφού χιλιάδες μετανάστες αναγκάζονται να σπώνται στις ουρές στον ΟΑΕΔ, στα νοσοκομεία, το υπουργείο Δημόσιας Τάξης για να μαζέψουν τα χαρτιά και να αντεπεξέλθουν στις προϋποθέσεις και τις προθεσμίες του νόμου. Ένα τεράστιο κομμάτι μεταναστών δεν μπορεί καν να ενταχθεί στο νόμο αφού δεν μπορεί να καλύψει τις προϋποθέσεις των ενσήμων.

Τα συνδικάτα οργανώνουν εκείνη τη χρονιά κινητοποιήσεις ενάντια στις προϋποθέσεις που λειτουργούν ως εμπόδιο στη νομιμοποίηση. Την Πρωτομαγιά του 1998 η συγκέντρωση της ΓΣΕΕ είναι αφιερωμένη στους μετανάστες, ενώ μετανάστες από την Αλβανία και τη Νιγηρία μιλάνε από το μικρόφωνο της συγκέντρωσης ζητώντας νομιμοποίηση. Μέσα σε αυτό το κλίμα η πρόκληση της Χρυσής Αυγής να κάνει το απόγευμα της πρωτομαγιάς συγκέντρωση στο Άγαλμα Κολοκotronή με σύνθημα "έξω οι ξένοι" πέφτει στο κενό αφού ακυρώνεται από από χιλιάδες αντιφασίστες που συγκεντρώνονται στο ίδιο σημείο.

Λίγες μέρες αργότερα στις 19 Μάη, χιλιάδες ντόπιοι και μετανάστες διαδηλώνουν στο κέντρο της Αθήνας διεκδικώντας νομιμοποίηση μετά από κάλεσμα των ΓΣΕΕ-ΕΚΑ-ΟΛΜΕ. Είχε προηγηθεί μία οργισμένη διαδήλωση 1000 περίπου Νιγηριανών από την Ομόνοια μέχρι το Περιστερι όπου είχε δολοφονηθεί ο μικροπωλητής Ούτσε Ογκμουέφι. Το Γενάρη του 1999 γιορτάστηκε η αντιρατσιστική παραμονή της Πρωτοχρονιάς στην πλατεία Κουμουνδούρου μαζί με τους πρόσφυγες που είχαν εγκατασταθεί εκεί.

Η κυβέρνηση Σημίτη μετά την υποτίμηση της δραχμής προσπαθεί να αποπροσανατολίσει τον κόσμο χρησιμοποιώντας το επιχειρήμα ότι οι μετανάστες και ιδιαίτερα οι Αλβανοί φτάνει για την εγκληματικότητα και την ανεργία. Οι απελάσεις όσων δεν έχουν κάνει αίτηση ή δεν εξασφαλίζουν τους όρους και τις προϋποθέσεις κλιμακώνονται. Σε διάφορα χωριά η ΕΛ.ΑΣ. προσπαθεί να επιβάλει ακόμα και απαγορεύσεις στην κυκλοφορία μεταναστών. Με την ανάληψη του υπουργείου Δημόσιας Τάξης από τον Χρυσοχοϊδή αναβαθμίζεται η αστυνομία και ανακοινώνονται χιλιάδες προσλήψεις αστυνομικών "Συνοριακού Σώματος".

Αμέσως μετά τις Ευρωεκλογές το καλοκαίρι του 1999 η κυβέρνηση κάνει μία ακόμα δεξιά στροφή προχωρώντας ακόμα σε ανοιχτό πογκρόμ μεταναστών, φτάνοντας σε πρακτικές που θυμίζουν πρακτικές της Δεξιάς στον Εμφύλιο. Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης Χρυσοχοϊδης είναι ο πρώτος που υιοθέτησε τη "μηδενική ανοχή στη λαθρομετανάστευση". εξήγγειλε το πρόγραμμα "Ασφαλείς πόλεις" με σκοπό την "πάταξη της μικροεγκληματικότητας". Στην πράξη αυτό σήμαινε αθρόες προσαγωγές όποιων θεωρούνταν «ύποπτοι». Χιλιάδες μπάτσοι και άντρες των ΜΑΤ συλλαμβάνουν μετανάστες - την ώρα που πήγαν στη δουλειά τους- και τους συγκεντρώνουν σε γήπεδα μέσα στην Αθήνα. Μία σειρά αστυνομικά δολοφονήσαν μετανάστες γιατί δήθεν βρέθηκαν σε άμυνα ή λόγω "τυχαίας εκπυροσκόρτησης". Αποκορύφωμα αυτής της πολιτικής ήταν η δολοφονία στη Θεσ-

10/2/1999: Συγκέντρωση Κούρδων προσφύγων με τη συμπαράσταση του ΣΕΚ στην πλ. Κουμουνδούρου

Δύναμή μας η ενότητα

σαλονίκη ενός σέρβου μαθητή από αστυνομικό.

Αποθρασυμένος από αυτή την πολιτική της κυβέρνησης ο φασίστας Καζάκος δολοφόνησε εν ψυχρώ τρεις μετανάστες και τραυμάτισε άλλους οκτώ. Πρόκειται για το μεγαλύτερο ρατσιστικό έγκλημα εκείνης της δεκαετίας. Στις 26 Οκτώβρη του 1999 χιλιάδες άνθρωποι έκφρασαν την οργή τους.

Νοσοκομεία

Τη δεκαετία του 2000 οι μετανάστες αποτελούν το κυρίως εργατικό δυναμικό για τα έργα και την "ανάπτυξη" ενόψει της Ολυμπιάδας του 2004. Όμως συνεχίζουν να είναι τα θύματα της ρατσιστικής προπαγάνδας που τους θεωρεί υπεύθυνους για την εγκληματικότητα και την ανεργία.

Ο υπουργός Υγείας **Α. Παπαδόπουλος** στέλνει το καλοκαίρι εγκύκλιο προς τα δημόσια νοσοκομεία και το ΕΚΑΒ, που αναφέρει ότι οι μετανάστες οι οποίοι βρίσκονται "παράνομα στην Ελλάδα περιβάλλονται δωρεάν στα δημόσια νοσοκομεία μόνο σε περιπτώσεις «επείγοντος περιστατικού», ενώ το νοσοκομείο υποχρεούται να ειδοποιεί άμεσα τις κατά τόπους υπεύθυνες αστυνομικές υπηρεσίες για τις περαιτέρω νόμιμες ενέργειες". Οι γιατροί αρνούνται να εφαρμόσουν την εγκύκλιο ενώ τα συνδικάτα στο χώρο της υγείας απαντούν με κινητοποιήσεις διεκδικώντας αύξηση της χρηματοδότησης για το ΕΣΥ και "δωρεάν Υγεία για όλο το λαό για κάθε μετανάστη και ανασφάλιστο".

Παρά την προπαγάνδα της κυβέρνησης ότι οι μετανάστες φέρνουν εγκληματικότητα και επιβαρύνουν την οικονομία, η ετήσια έκθεση της ΓΣΕΕ το έτος 2000 για την οικονομία συμπέρανε: "Κατά την τελευταία δεκαετία, η μετανάστευση συνέβαλε κατά ένα ποσοστό που μπορεί να φτάνει το 35-40% στην αύξηση του δυναμικού των μισθωτών στην Ελλάδα, επηρεάζοντας προφανώς με θετικό τρόπο τις γενικότερες μικροοικονομικές εξελίξεις. Οι μετανάστες αυξάνουν την απασχόληση και τα εισοδήματα. Η εργασία των μεταναστών δημιουργεί θέσεις εργασίας για Έλληνες οι οποίες είναι περισσότερες από αυτές που μετατοπίζει. Καμιά μελέτη δεν

έχει αποδείξει ότι η εργασία των μεταναστών, ευθύνεται έστω και εν μέρει για την ανεργία στην Ελλάδα".

Η απογραφή του πληθυσμού το 2001 απέδειξε ότι πράξη ότι το κίνημα που όλη της δεκαετία του '90 υποστήριζε ότι χωράνε όλοι είχε απόλυτο δίκιο. Για πρώτη φορά καταγράφηκε ότι αν δεν υπήρχε η ροή των μεταναστών στην Ελλάδα, θα υπήρχε μείωση του ντόπιου πληθυσμού αφού οι θάνατοι ξεπερνούσαν τις γεννήσεις. Η μεγάλη μάχη του ασφαλιστικού την Άνοιξη του 2001, άνοιξε πλατιά τη συζήτηση και από τη πλευρά των συνδικάτων για το ρόλο των μεταναστών στη διάσωση των ασφαλιστικών ταμείων.

Το τεράστιο κύμα αλληλεγγύης στους πρόσφυγες που ξεκίνησε την Άνοιξη του 2015 και συνεχίζεται, έχει τις ρίζες του στις μάχες για τη νομιμοποίηση των μεταναστών και των προσφύγων της δεκαετίας του '90. Αυτός ο κόσμος μπόρεσε να κερδίσει κάποια βασικά δικαιώματά και να ενταχθεί στις κοινωνίες χάρη στην αυθόρμητη αλλά και οργανωμένη αλληλεγγύη που έδειξε η ντόπια εργατική τάξη από τα κάτω. Η μάχη για να συνδεθούν οι μετανάστες με την εργατική τάξη και να γίνει το αίτημα "χωράνε όλοι!" πράξη έπαιξαν τον κομβικό ρόλο σε αυτή την εξέλιξη.

Και εξακολουθεί να παίζει καθώς παραμένουν τα αιτήματα για το δικαίωμα των μεταναστών δεύτερης γενιάς στην Ιθαγένεια, το δικαίωμα ψήφου, αλλά και το δικαίωμα κάποιος νεοεισερχόμενος μετανάστης να πάρει πράσινη κάρτα - κάτι που έχει καταργηθεί από το 2004.

Σήμερα οι μετανάστες της δεκαετίας του '90 είναι κομμάτι των συνδικάτων και της εργατικής τάξης, που συνεχίζει να παλεύει ενάντια στα νέα και τα παλιά μνημόνια. Είναι αυτή η δύναμη που μπόρεσε να παλέψει τις ρατσιστικές επιθέσεις των προηγούμενων κυβερνήσεων. Σήμερα χρειάζεται να θυμηθούμε αυτή την πολύτιμη κληρονομιά για να συνεχίσουμε τις μάχες μέχρι να ανοίξουμε τις πόλεις, τα σχολεία, τα νοσοκομεία στους πρόσφυγες και να τσακίσουμε το ρατσισμό και τους φασίστες που προσπαθούν να σηκώσουν ξανά κεφάλι.

Το παρακάτω κείμενο περιλαμβάνει βασικά σημεία της εισήγησης του πανεπιστημιακού και οικονομολόγου Νίκου Στραβελάκη, στην παρουσίαση και συζήτηση που έγινε στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο την Τρίτη 13 Δεκεμβρίου για το βιβλίο «Κρίση στην ΕΕ και αντικαπιταλιστική εναλλακτική». Στο επόμενο φύλλο θα παρουσιαστούν τα βασικά σημεία της εισήγησης της, υπεύθυνης του περιοδικού Σοσιαλισμού από τα Κάτω και μιας εκ των συγγραφέων του βιβλίου, Μαρίας Στύλλου.

Μιλάω γι' αυτό το βιβλίο τρίτη φορά, η πρώτη φορά ήταν στη Νομική, μόλις είχε βγει ο Τραμπ. Στάθηκα στο πρώτο άρθρο αυτού του βιβλίου, που μιλάει για την ΕΕ, γραμμένο από τη Μαρία Στύλλου το 1988. Μεταξύ άλλων προσπαθεί αυτό το άρθρο να καταρρίψει ένα βασικό στοιχείο της ΕΕ. Την προσπάθεια να εμφανιστεί σαν εναλλακτική, σαν ένας τρίτος ιμπεριαλιστικός πόλος, ανάμεσα στις ΗΠΑ και την τότε ΕΣΣΔ και έγινε πολύ εντονότερο όταν η τελευταία κατέρρευσε.

Έχει τεράστια σημασία να δούμε ότι από τότε, για ένα κόσμο που ανήκε στην μαρξιστική, στην επαναστατική, στην αντικαπιταλιστική αριστερά, ήταν εντελώς ξεκάθαρο ότι αυτό ήταν ένα παραμύθι. Θα μου πείτε, έχει αυτό τόσο μεγάλη σημασία σήμερα, να πούμε ότι το 1988 ήταν ένα παραμύθι; Ναι έχει. Γιατί παρέμεινε παραμύθι και μετά το 1988. Όταν μέχρι πρότινος μας έλεγε ο Βαρουφάκης, ο Τσακαλώτος, ορισμένοι άλλοι, ότι το πρόβλημά μας είναι η αρχιτεκτονική της ΕΕ. Αν είχε καλή αρχιτεκτονική, τότε όλα θα ήταν μέλι-γάλα.

Και μάλιστα προβάλλουν σαν εναλλακτική τις ΗΠΑ. «Βλέπετε στις ΗΠΑ;» λένε. Αυτοί έχουν την κεντρική τους τράπεζα, έριξε λεφτά στην πιάτσα, καλύφθηκαν οι ζημιές των καπιταλιστών, και η κρίση εκεί τελειώνει, ενώ εδώ εξακολουθεί γιατί δεν υπάρχει το κατάλληλο θεσμικό πλαίσιο για να υποδεχθεί την κρίση. Μάλιστα, ο Βαρουφάκης έχει φτιάξει και ένα σχετικό κόμμα που έχει αυτό το σκοπό. Και βλέπουμε πώς κατέρρευσε όλο αυτό το πολιτικό σύστημα και η γραφειοκρατία στις ΗΠΑ κάτω από το βάρος μιας ακροδεξιάς καρικατούρας. Χωρίς να μπορεί βέβαια αυτό να το προβλέπει, το συγκεκριμένο άρθρο αυτό το διαβλέπει.

Το δεύτερο στοιχείο που πρέπει να κρατήσουμε είναι σε σχέση με τον χαρακτήρα αυτών των ενώσεων. Γιατί αυτό το άρθρο μπορεί να διαβλέπει εξελίξεις που γίνονται 20-25 χρόνια μετά; Τι ιδιαίτερο έχει; Έχει ότι βλέπει τις υπερεθνικές ενώσεις στη βάση των σχέσεων παραγωγής που επικρατούν κάτω από αυτές.

Και αυτό ακριβώς ήταν η αντιπαράθεση του Λένιν με τον Κάουτσκι την δεύτερη δεκαετία του 20ου αιώνα, πενήντα χρόνια πριν γίνει η Ευρωπαϊκή Ένωση, όταν ο Κάουτσκι μιλάγε για τις ενωμένες πολιτείες της Ευρώπης. Και ο Λένιν μιλάγε για τις σοσιαλιστικές ενωμένες πολιτείες της Ευρώπης, απαντώντας του ότι αυτές τις υπερεθνικές ενώσεις, αυτό που τις κρατάει μαζί, είναι: Η επίθεση στην εργατική τάξη, κάτι που το ξέρουμε με βάση τα μνημόνια. Και αυτό

Η Ευρώπη τους κι εμείς

που τις διασπάει είναι οι ενδοκαπιταλιστικές αντιθέσεις, οι οποίες οξύνονται στο πλαίσιο των καπιταλιστικών κρίσεων. Είναι ένα προφητικό άρθρο του Λένιν. Η Μαρία μνημονεύει και τον υπεριμπεριαλισμό του Κάουτσκι και το άρθρο του Λένιν που απαντάει στον υπεριμπεριαλισμό. Είναι μια σημαντική συνεισφορά να το δούμε και στην ιστορικότητά του αυτό το δεδομένο, αλλά νομίζω ότι είναι και ένα βασικό στοιχείο της αναλυτικής μας σκέψης.

Το δεύτερο άρθρο του βιβλίου που είναι πάλι της Μαρίας κάνει κάτι το οποίο για τους ορθόδοξους οικονομολόγους είναι απαράδεκτο, αλλά για τον πολύ τον κόσμο είναι προφανές. Ποιο είναι αυτό; Πιάνοντας το στοιχείο των ενδοαστικών αντιθέσεων, έρχεται το 1990-92 και λέει, παιδιά εδώ δεν υπάρχει ολοκλήρωση. Εδώ υπάρχουν πολύ έντονες ενδοαστικές αντιθέσεις. Λέει, δηλαδή ότι στον καπιταλιστικό ανταγωνισμό, υπάρχουν νικητές και ηττημένοι. Θα μου πείτε, ρε φίλε χρειάζεται να πληρώσουμε για να μάθουμε ότι στον καπιταλιστικό ανταγωνισμό υπάρχουν νικητές και ηττημένοι;

Ανταγωνισμός

Κι όμως για τα «ορθόδοξα» οικονομικά θεωρείται λάθος! Λένε δεν υπάρχουν νικητές και ηττημένοι στον ανταγωνισμό και μάλιστα στον ανταγωνισμό ανάμεσα σε χώρες, από την εποχή του Ρικάρντο από τον 19ο αιώνα, ένα ιδεολόγημα που έχει επιβιώσει πάνω από 200 χρόνια. Ότι στην ουσία ο διεθνικός ανταγωνισμός στα πλαίσια του διεθνούς εμπορίου καθιστά όλες τις χώρες εξίσου ανταγωνιστικές. Είναι η περιβόητη θεωρία του συγκριτικού κόστους και του συγκριτικού πλεονεκτήματος.

Το δεύτερο άρθρο λοιπόν του βιβλίου πιάνει ξεκάθαρα το στοιχείο των ενδοαστικών αντιθέσεων από το 1990, ως διαλυτικό παράγοντα μιας υπερεθνικής καπιταλιστικής ένωσης όπως η ΕΕ. Είναι πολύ σημαντικό το γεγονός ότι διαισθητικά, με την πολιτική ματιά, αυτό το πράγμα αναδεικνύεται. Κάτι το οποίο στο μυαλό αυτών που έφτιαξαν την ΕΕ ή αυτών που

στη συνέχεια πήγαν να τη συντηρήσουν ή αυτών που έρχονται σήμερα να εφαρμόσουν αυτές τις πολιτικές, αυτό δεν υπήρχε καν! Και βλέπετε πώς εκδηλώνεται σήμερα με το brexit, με την Ιταλία, πώς θα εκδηλωθεί αύριο και στις υπόλοιπες χώρες της ΕΕ.

Το τρίτο άρθρο του Πάνου Γκαργκάνα, έχει ένα πάρα πολύ καλό στοιχείο, το οποίο θέλω να υπογραμμίσω, που αφορά περισσότερο την συζήτηση σε σχέση με το ευρώ, όπως και το άρθρο του Σωτήρη Κοντογιάννη, και έχει να κάνει με αυτό που έλεγα πριν για το συγκριτικό πλεονέκτημα και τον ανταγωνισμό.

Υπάρχει μια άποψη και στη ΛΑΕ και σε δυνάμεις της πέραν του ΣΥΡΙΖΑ αριστεράς, η οποία λέει παδιά να βγούμε από το ευρώ. Γιατί να βγούμε από το ευρώ; Γιατί, αντί να «σκοτώσουμε τους μισθούς» (όπως κάποτε είχε πει χαρακτηριστικά ο Στρος Καν στον Γιώργο Παπανδρέου, του είχε πει δηλαδή δεν μπορείς να κάνεις υποτίμηση εξωτερική του νομίσματός σου, άρα πρέπει να κάνεις εσωτερική υποτίμηση, να σφάξεις δηλαδή μισθούς και συντάξεις - αυτό που και τελικά έκανε) εμείς θα κάνουμε υποτίμηση του νομίσματος και με αυτόν τον τρόπο θα αναπτύξουμε στον καπιταλιστικό κόσμο την ανταγωνιστικότητά μας.

Βεβαίως να βγούμε από το ευρώ λέμε κι εμείς. Όμως δεν το λέμε με αυτήν τη λογική. Το λέμε σαν μια από τις προϋποθέσεις μιας άλλης πολιτικής, ενός μεταβατικού προγράμματος ρήξης. Δεν το λέμε στο πλαίσιο της ανάκτησης της ανταγωνιστικής θέσης της Ελλάδας στο διεθνή καπιταλιστικό καταμερισμό εργασίας δια μέσου της υποτίμησης του εθνικού νομίσματος. Γιατί;

Για ένα απλούστατο λόγο. Γιατί δεν πρόκειται να συμβεί. Τα εθνικά νομίσματα δεν ακολουθούν τη θεωρία του συγκριτικού κόστους ή στη νομισματική της εκδοχή τη θεωρία του Κασέλ του 1919, τη θεωρία του αγοραστικού ισοδύναμου. Δηλαδή δεν εξισώνεται η αγοραστική δύναμη δια μέσω της ισοτιμίας.

Οι πρώτοι που το κατάλαβαν αυτό ήταν οι

μπολσεβίκοι, τη δεκαετία του '20 μάλιστα το κατάλαβε ο Τρότσκι. Όταν μετά την εφαρμογή του διπλού νομίσματος ανάμεσα στο 1924 και το 1926 φτιάχτηκε μια επιτροπή (μπορεί και η μοναδική που ήταν μαζί ο Τρότσκι και ο Στάλιν- και ο Ρίκοφ που ήταν τότε πρωθυπουργός) που στην ουσία αναζητούσε πώς είναι δυνατόν να είμαστε πιο ακριβοί σε όρους χρυσού από όλες τις υπόλοιπες χώρες; Πρέπει να φταίει σε αυτό ότι κρατάμε τα συναλλαγματικά διαθέσιμα υπό έλεγχο και με αυτόν τον τρόπο κρατάμε το νόμισμα ψηλά, αυτή ήταν η άποψη του Ρίκοφ, της δεξιάς πτέρυγας. Ο Στάλιν ως συνήθως δεν έλεγε τίποτα. Και ο Τρότσκι, η αριστερή πτέρυγα έλεγε μην περιμένετε ότι με νομισματικούς όρους θα έρθετε σε όρους ανταγωνιστικότητας με τον καπιταλιστικό κόσμο. Ο μόνος τρόπος για να το πετύχετε, είναι με μια μεγάλη εκβιομηχάνιση. Αυτή βέβαια έγινε αργότερα με τραγικούς όρους μετά από τρία χρόνια. Αυτό το στοιχείο το άρθρο του Πάνου το πιάνει πάρα πολύ καλά.

Θέλω να έρθω και στο άρθρο του Θανάση Καμπαγιάννη, το οποίο κάνει κάτι που έχει τεράστια σημασία. Έρχεται να απαντήσει σε ένα πράγμα που πολλοί αριστεροί είχαν στο μυαλό τους. Έλεγαν δηλαδή: Η Σοβιετική Ένωση κατέρρευσε. Ωραία η σοσιαλιστική προοπτική, μαζί είμαστε, αλλά δεν το βλέπουμε. Μέχρι να τη δούμε ως κάτσουμε στην ΕΕ, η οποία ρατσιστική δεν είναι, ομοφοβική δεν είναι, ελεύθερη διακίνηση των ανθρώπων πρεσβεύει, κάποια στοιχειώδη προστασία στις εργασιακές συνθήκες και συνθήκες ζωής θα προσφέρει. Και άμα ξαναωριμάσουν οι συνθήκες, βλέπουμε.

Ο Θανάσης πιάνει τη μεταστροφή της ΕΕ σε σχέση με την Ευρώπη-Φρούριο, μόλις βγαίνει στην επιφάνεια η καπιταλιστική κρίση. Είναι τρομακτικό πως ένα στοιχείο του καπιταλισμού, δηλαδή η ελεύθερη διακίνηση της εργατικής δύναμης -αυτό ήθελε να κάνει η ΕΕ- έρχεται και το καταστρατηγεί με τη μία και το σφάζει μόλις ξεκινάει η καπιταλιστική κρίση.

Γι' αυτό ακριβώς όταν μιλάμε για μεταναστευτικό, για αλληλεγγύη, για ανοιχτά σύνορα, για ευπρόσδεκτους πρόσφυγες, στην ουσία αντιστρατεύομαστε και απαντάμε στην κρίση της ΕΕ αυτής καθεαυτής. Είναι σημαντικό ότι αυτό το άρθρο βρίσκεται σε αυτό το βιβλίο, όχι απλά για ιδεολογικούς λόγους, γιατί απαντάει στα ιδεολογήματα, αλλά κυρίως γιατί αναδεικνύει το ζήτημα του προσφυγικού και της Ευρώπης στο πλαίσιο της καπιταλιστικής κρίσης γενικά και της κρίσης της ΕΕ, ειδικότερα.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ Γιούαν Μακ Γκρέγκορ

“Το Αμερικάνικο ειδύλλιο”

Διανομή στα σινεμά παίρνει αυτή την εβδομάδα μια ταινία που έκανε αίσθηση, παρόλο που αντιμετώπιστηκε με μια σειρά από αντιφατικές κριτικές. Πρόκειται για το σκηνοθετικό ντεμπούτο του Γιούαν Μακ Γκρέγκορ, ενός ηθοποιού που μας έχει συνηθίσει σε ιδιαίτερα σημαντικές και στιβαρές υποκριτικές παρουσίες.

Σε αυτή την ταινία ωστόσο η υποκριτική ίσως να είναι το πιο αδύναμο από τα σημεία της.

Η ταινία βασίζεται σε ένα από τα πιο γνωστά μυθιστορήματα του Φίλιπ Ροθ, του μεγαλύτερου εν ζωή Αμερικανού συγγραφέα και επικριτή τους αμερικάνικου ονείρου. Δεν μπορείς να καταλάβεις την Αμερική του δεύτερου μισού του 20ου αιώνα και της στροφής του 21ου αιώνα αν δεν διαβάσεις Φίλιπ Ροθ.

“Το Αμερικάνικο ειδύλλιο” είναι ειρωνικό. Δεν πρόκειται για ειδύλλιο αλλά για τη διάλυση του ψεύτικου αμερικάνικου ονείρου. Πρόκειται για την ιστορία του Σίμουρ, ενός δημοκράτη Εβραϊσοουδηδού που βρήκε την τύχη του στην μεταπολεμική Αμερική, στο Νιου Τζέρσεϊ, φτιάχνοντας μια βιοτεχνία γαντιών. Παρόλο που όλα δείχνουν πως ζει μια ασφαλή και χαρούμενη ζωή έρχεται η δεκαετία του '60 με τα τρομερά κινήματα για να ανατρέψει την φαινομενική σταθερότητα. Η κόρη του μπλέκει στο κίνημα και αργότερα με το αντάρτικο

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ “Καταπακτή”, του Ανδρέα Κουζέλη

Τη νέα έκδοση του βιβλίου του “Καταπακτή” παρουσιάζει την Δευτέρα 19 Δεκέμβρη στον Τεχνικό χώρο Φάμπρικα στον Κεραμεικό (την ώρα που η ΕΑ πήγαινε στο τυπογραφείο) ο συγγραφέας και κοινωνιολόγος, Ανδρέας Κουζέλης.

Ο Ανδρέας Κουζέλης είναι εκδότης και αρθρογράφος, μέλος από το 2003 στην Εταιρεία Ελλήνων Λογοτεχνών. Το συγγραφικό έργο του περιλαμβάνει ποιήματα, διηγήματα και άρθρα τα οποία δημοσιεύονται σε περιοδικά καθώς και σε ιστολόγια και σελίδες κοινωνικής δικτύωσης.

Εκτός του σημαντικού συγγραφικού του έργου ο Κουζέλης είναι ένα από τα πιο ενεργά και δραστήρια μέλη του αναπηρικού κινήματος στην Ελλάδα, όντας μέλος στον Πανελλήνιο Σύλλογο Παραπληγικών αλλά και ένα από τα ιδρυτικά και πιο ενεργά μέλη της Κίνησης Καλλιτεχνών με Αναπηρία και της Κίνησης ατόμων με Αναπηρία “Μηδενική Ανοχή”.

Η “Καταπακτή” είναι ίσως το πιο χαρακτηριστικό από τα πονήματα του Κουζέλη. Θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως ποίηση, αλλά δεν είναι. Δεν είναι όμως ούτε και πεζό. Θα έλεγε κανείς πως πρόκειται για μια σαρκαστική προσπάθεια, μια απόπειρα να συλλάβει βασικά νοήματα της ζωής και της καθημε-

ρόλης και η ζωή της οικογένειας τινάζεται στον αέρα.

Ο Γιούαν Μακ Γκρέγκορ ξεκινάει την σκηνοθετική του καριέρα με μια πολύ δύσκολη επιλογή και παρά τις σκληρές επικρίσεις καταφέρνει να αποδώσει το κλίμα της δεκαετίας του '60. Με μια ψυχή κάμερα φτιάχνει ένα δυνατό πανόραμα των μαχών και των κινήματων της περιόδου. Οι πολιτικές εξελίξεις, η αστυνομική καταστολή, ο αγώνας των μαύρων, το Βιετνάμ. Μέσα από την ιστορία του Σίμουρ και των προσωπικών σχέσεων με τη γυναίκα και την κόρη του που διαλύονται, ο Μακ Γκρέγκορ μεταφέρει έναν από τους πιο πολυδιαβασμένους συγγραφείς της Αμερικής στην οθόνη, ενώ καταφέρνει να παρουσιάσει μια από τις σημαντικότερες πολιτικές περιόδους της νεώτερης Αμερικάνικης ιστορίας κάνοντας στην ουσία ένα πολιτικό σχόλιο και για τις σημερινές εξελίξεις.

Δήμητρα Κυρίλλου

ρινότητας. Είναι μια ειρωνική πολλές φορές αναζήτηση να εξηγήσει τα συναισθήματα και τις δυσκολίες της συμβατικής πραγματικότητας. “Στους στίχους της “Καταπακτής” βρίσκεις όλο το σαρκασμό του δημιουργού για τη σύμβαση που ο ίδιος έχει επιλέξει”, θα γράψει στον πρόλογο του βιβλίου του ο Σ. Μαρίνης.

Πρόκειται για το τρίτο βιβλίο του Κουζέλη που πρωτοεκδόθηκε το 2003. Πριν είχε εκδόσει τους “Επισκέπτες ονείρου” (1999) και την “Ηττα” (2001) ενώ αργότερα εξέδωσε το “Ο μύθος της πλάνης” (2007).

Στην παρουσίαση του βιβλίου θα μιλήσουν η Κατερίνα Θανοπούλου, Εκπαιδευτικός Ειδικής Εκπαίδευσης και ανεξάρτητη Περιφερειακή σύμβουλος Αττικής και ο Αντώνης Σκορδύλης, δημοσιογράφος. Αποσπάσματα από το βιβλίο θα διαβάσουν οι ηθοποιοί Βασίλης Οικονόμου, Νέλλη Πουλοπούλου, Δήμητρα Σκλάβου, Χριστίνα Τούμπα και Μιχάλης Ταμπούκας, ενώ θα παρέμβει και η θεατρολόγος – σεναριογράφος Απολλωνία Τσαντά. Τη μουσική επιμέλεια της εκδήλωσης έχει ο Βασίλης Μπαμπούνης, ενώ στο τραγούδι θα είναι η Ρινώ Κουρδάκη.

K.M.

39 χρόνια από την πρώτη απεργία στο ποδόσφαιρο

Συμπληρώθηκαν 40 χρόνια από τον Οκτώβριο του 1976 που εγκρίθηκε το καταστατικό του Πανελλήνιου Συνδέσμου Αμειβομένων Ποδοσφαιριστών – ΠΣΑΠ, αλλά και 39 από την πρώτη απεργία στο ποδόσφαιρο, ένα χρόνο μετά, το Δεκέμβρη του 1977.

Στο πολιτικό επίπεδο, η δικτατορία που είχε προηγηθεί είχε κάνει ωμές παρεμβάσεις στο ποδόσφαιρο, προσπαθώντας να το χρησιμοποιήσει για την προβολή της. Διορισμοί στρατιωτικών στις διοικήσεις ομάδων, πιέσεις για αποτελέσματα που θα «διευκόλυναν» ομάδες που προωθούν σε το καθεστώς, υποχρεωτικές διαλύσεις σωματείων και συγχωνεύσεις με το ζόρι ήταν στην ημερήσια διάταξη, ώστε να διευκολυνθούν συγκεκριμένα σωματεία και περιοχές, έναντι άλλων, ειδικά όσων είχαν αντιδικτατορικά στοιχεία στις διοικήσεις τους. Για παράδειγμα ο Εργοτέλης που στις 6 Αυγούστου 1966 είχε κάνει συναυλία με το Μίκη Θεοδωράκη, χαρακτηρίστηκε από τη χούντα του 1967 – 1974, «ως σωματείο που δρα αντεθνικώς» και κυνηγήθηκε άγρια.

Επίσης, αν και στην πραγματικότητα υπήρχαν επαγγελματικές απαιτήσεις από τους ποδοσφαιριστές, μόνο οι κορυφαίοι εξασφάλιζαν σαν δώρο κάποιο διορισμό στο δημόσιο, κατά κανόνα στην αστυνομία, ώστε να τρέχει ο μισθός, συν τις όποιες απολαβές από την ομάδα.

Στο έδαφος της εργασιακής ανασφάλειας και της οικονομικής πενίας για τους πολλούς, άνησε και επεκτάθηκε η μάλιστα της δωροδοκίας, από την αντίληψη των διοικήσεων για νίκη με κάθε τρόπο και κάθε μέσο.

Χιλιάδες σελίδες αθλητικού Τύπου της εποχής αναφέρονταν σε «ανθοδέσμες», κουτιά με γλυκά, σημαδιακές κινήσεις εντός του αγωνιστικού χώρου, που έδειχναν ότι είχε γίνει η συνεννόηση.

Ο ΠΣΑΠ θέλησε να προωθήσει διαδικασίες εκδημοκρατισμού στο ποδόσφαιρο στο διοικητικό – θεσμικό του σκέλος και να αντιμετωπίσει τα εργασιακά προβλήματα των ποδοσφαιριστών και βεβαίως να σταματήσει τις δωροδοκίες.

Σημαντικό ρόλο έπαιξαν ποδοσφαιριστές που είχαν ήδη διανύσει το μεγαλύτερο μέρος της επαγγελματικής τους διαδρομής, ήταν γνωστοί στο ευρύ κοινό, πέρασαν πιο εύκολα το μήνυμα και δεν τους φόβιζε μία αντίδραση των παραγόντων των διοικήσεων των ομάδων.

Έτσι παίκτες όπως ο Δομάζος, ο Αντωνιάδης, ο Παπαϊωάννου, ο Καμάρας, ο Λεβέντης, ο Μάλλιαρης, ο Μπαλάφας και αρκετοί άλλοι βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή της μάχης για την ίδρυση και το ριζώμα του ΠΣΑΠ.

Επόμενο ήταν να βρεθούν στο στόχαστρο των διοικούντων τις ομάδες, αλλά και του αθλητικού Τύπου, που ήταν συνδεδεμένος με τα συμφέροντα αυτά. Στον αντίποδα οι φιλάθλοι στήριξαν τον ΠΣΑΠ.

Δύο μεγάλες απεργίες έγιναν τους Δεκέμβρηδες του 1977 (11 Δεκεμβρίου) και του 1979 και ορισμένες ομάδες επιχείρησαν να τις σπάσουν πιέζοντας αρκετούς ποδοσφαιριστές ώστε να αγωνιστούν, ενώ χρησιμοποιήθηκαν και ερασιτέχνες από τις τότε υποδομές των σωματείων. Το αποτέλεσμα ήταν μερικές απεργοσπαστικές παρωδίες αγώνων.

Διώξεις

Ακολούθησαν διώξεις σε βάρος των πρωτεργατών με «πάγωμα» των συμμετοχών τους, «δυσμενείς μεταθέσεις» στις εξέδρες και τους πάγκους, λύσεις συμβολαίων – αποδεδειγμένες, δυσκολίες να βρουν ομάδα για μεταγραφή, κλπ. Η κλασική εκδικητική συμπεριφορά της εργοδοσίας έναντι των απεργών.

Με τα χρόνια ο ΠΣΑΠ μαζικοποιήθηκε, ρίζωσε, έγινε αποδεκτή η δράση του, περιόρισε τα φαινόμενα των δωροδοκιών, πέρασε αντιλήψεις συναδελφικής συμπεριφοράς στο μεγαλύτερο μέρος των μελών του, αντί της προηγούμενης κατάστασης που θύμιζε μονομάχους σε ρωμαϊκή αρένα και έκανε σημαντικά βήματα κατοχύρωσης εργασιακών δικαιωμάτων για τους πολλούς που δεν είχαν κερδίσει το «λαχείο» κάποιας σημαντικής μεταγραφής, ώστε να καρπωθούν τα οφέλη της.

Στις μέρες μας με την οικονομική κρίση να χτυπάει όλους τους τομείς, συνεχώς και τον αθλητισμό (επαγγελματικό και ερασιτεχνικό) ο ΠΣΑΠ έχει συνεχώς να αντιμετωπίσει φαινόμενα στάσης πληρωμών, δολίων πτωχεύσεων, παραγραφής χρεών από δεδουλευμένα, μη καταβολής δεδουλευμένων και γενικά όλες τις μεθόδους που συναντά κανείς στο πεδίο της εργασιακής εκμετάλλευσης, εντός και εκτός του χώρου του αθλητισμού. Παράλληλα παρεμβαίνει ενάντια σε φαινόμενα ντοπαρίσματος και ρατσιστικών συμπεριφορών σε αγωνιστικούς χώρους και κερκίδες.

Νάσος Μπράτσος

Πρωτοσέλιδο του “Ποδοσφαιριστή” εντύπου της ΠΣΑΠ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

Δεύτερη δύναμη σε όλη τη Θεσσαλονίκη αναδείχθηκαν οι Παρεμβάσεις μετά την ολοκλήρωση των εκλογών σε όλες της ΕΛΜΕ της πόλης. Η ΔΑΚΕ έχασε τρεις έδρες, από τις 9 που είχε συνολικά.

Αναλυτικά τα αποτελέσματα έχουν ως εξής (σε παρένθεση τα αποτελέσματα του 2015): Ψήφισαν 4400 (4540). Έγκυρα 4109 (4178). Πήραν: **ΔΑΚΕ** 1131 ψήφους και 6 έδρες στα ΔΣ των ΕΛΜΕ (1092 και 9), **Παρεμβάσεις** 775 ψήφους και 6 έδρες (780 και 7), **Αγωνιστική Συσπείρωση** (ΠΑΜΕ) 739 ψήφους και 6 έδρες (789 και 7), **ΣΥΝΕΚ** (ΣΥΡΙΖΑ) 601 ψήφους και 6 έδρες (554 και 5), ΠΕΚ (πρώην ΠΑΣΚ) 324 ψήφους και 4 έδρες (310 και 4), **Αυτόνομη Ριζοσπαστική Κίνηση Δ' ΕΛΜΕ** 255 ψήφους και 2 έδρες (322 και 3), **Αλληλεγγύη Β' ΕΛΜΕ** 114 ψήφους και 1 έδρα (166 και 1), **Αγωνιστικές Κινήσεις** 70 ψήφους και 1 έδρα (71 ψήφους), **Αντεπίθεση Εκπαιδευτικών** 79 ψήφους (69), **Εκπαιδευτική Κίνηση Α' ΕΛΜΕ** 21 ψήφους (25).

Στην **Ε' ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης** όπου είχε γίνει η σκευωρία κατά του Χρήστου Ζαγανίδη, μέλους των Παρεμβάσεων όχι μόνο το σχήμα αναδείχθηκε πρώτη δύναμη, αλλά ο ίδιος πήρε 303 σταυρούς, βγαίνοντας πρώτος σε όλη την ΕΛΜΕ.

Στη **Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας** εκλογές για νέο Διοικητικό Συμβούλιο γίνονται στις 21 Δεκέμβρη.

Αναβολή πήραν οι δύο δίκες με κατηγορούμενους χρυσαυγίτες βουλευτές (που είναι υπόδικοι και για την υπόθεση της εγκληματικής οργάνωσης) και ήταν να ξεκινήσουν τη Δευτέρα 19 Δεκέμβρη.

Η πρώτη υπόθεση αφορούσε την επίθεση του χρυσαυγίτη Γερμενή στο δήμαρχο Αθήνας Καμίνη το Μάη του 2013 κατά τη διάρκεια εκδήλωσης. Κατά τη διάρκεια της επίθεσης ο Γερμενής χτύπησε ένα 12χρονο κορίτσι πριν ακινητοποιηθεί από τη φρουρά του Καμίνη.

Το Υπόμνημα της Πολιτικής Αγωγής αναφέρει συγκεκριμένα: «Από την υπο ΑΒΜ Α2013/1838 δικογραφία που σχηματίστηκε από την Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών, προκύπτει ότι στις 02/05/2013 και περί ώρα 11:00 ο βουλευτής της Χρυσής Αυγής και πλέον κατηγορούμενος Γεώργιος Γερμενής εισήλθε σε εκδήλωση του Δήμου Αθη-

«Καπιταλισμός και αναπηρία» στο Χαλάνδρι

Εκδήλωση με θέμα «Καπιταλισμός και αναπηρία» έγινε την Τετάρτη 14 Δεκέμβρη στο Στέκι της δημοτικής κίνησης Αντίσταση με τους Πολίτες του Χαλανδρίου. Ομιλητές ήταν ο Αντώνης Ρέλλας από την Κίνηση Χειραφέτησης Ατόμων με Αναπηρία «Μηδενική Ανοχή» και η Δήμητρα Κυρίλλου, μέλος της συντακτικής επιτροπής του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω. Περίπου 20 άτομα παρακολούθησαν την εκδήλωση.

Ο Α. Ρέλλας στην εισήγησή του εξήγησε ότι τα προβλήματα των ανάπηρων προκύπτουν από την οργάνωση της κοινωνίας σήμερα. Παρουσίασε τη διάκριση ανάμεσα στο «ιατρικό μοντέλο» και το «κοινωνικό μοντέλο». Το πρώτο αντιμετωπίζει την αναπηρία σαν ένα προσωπικό πρόβλημα που πρέπει να θεραπευτεί, ενώ το δεύτερο αντιμετωπίζει την αναπηρία σαν τον αποκλεισμό που προκαλεί η οργάνωση της κοινωνίας σε έναν άνθρωπο με κάποια βλάβη.

Η Δ. Κυρίλλου πρόσθεσε ότι ο καπιταλισμός είναι το πρώτο σύστημα όπου οι ανάπηροι στερούνται οποιοδήποτε ρόλο λόγω της συγκεκριμένης οργάνωσης της παραγωγής (αποδοτικότητα, ταχύτητα, ανταγωνισμός κτλ). Επίσης, αναφέρθηκε στις μάχες που έχει δώσει το κίνημα των αναπήρων όλα τα προηγούμενα χρόνια και τόνισε ότι χρειάζεται αγώνας εδώ και τώρα απέναντι στις περικοπές των Μνημονίων που χτυπούν σκληρά και τους ανάπηρους.

Ακολούθησε συζήτηση με τοποθετήσεις και ερωτήσεις. Αναφέρθηκαν τα μεγάλα συλλαλητήρια του αναπηρικού κινήματος το τελευταίο διάστημα, ενώ έγιναν συγκρίσεις με το τι συμβαίνει σε άλλες χώρες όσον αφορά τους ανάπηρους, ειπώθηκε χαρακτηριστικά ότι η αναπηρία βιώνεται διαφορετικά ανάλογα με το πώς είναι δομημένη μια πόλη.

Λουκάς Θεοτοκάτος

ΣΓΤΚΣ

Την Τρίτη 13/12 κάναμε συζήτηση με θέμα «Τέχνη και επανάσταση» στη ΣΓΤΚΣ του ΤΕΙ Αθήνας. Ήρθαν φοιτητές από όλα τα τμήματα καθώς και καθηγητές.

Συζητήσαμε για το πώς συνδέεται η τέχνη με την εργασία, την απελευθέρωση, τα πανανθρώπινα συναισθήματα και την αμφισβήτηση. Συζητήθηκαν τα διάφορα καλλιτεχνικά κινήματα, στη μουσική (με τη τζαζ και τη σουίνγκ για παράδειγμα), το θέατρο (πχ Μπρεχτ), τον κινηματογράφο (πχ δεκαετία του '20 και επαναστατικός κινηματογράφος). Μιλήσαμε για το πώς αυτά τα ρεύματα έχουν παίξει ρόλο στο επαναστατικό κίνημα. Τοποθετήθηκαν αρκετοί φοιτητές με ερωτήσεις για τη στρατευμένη τέχνη, για την ανάγκη να είναι προσβάσιμη η τέχνη, «να βρεθεί παντού», όπως είπε και ο Ντάριο Φο. Τέλος έγινε αναφορά στο ρόλο της τέχνης στο αντιφασιστικό και αντιρατσιστικό κίνημα.

Βασίλεια Χαρλαύτη

Δικάζονται τάγματα εφόδου

ναίων στον «Κόμβο Αλληλεγγύης» που στεγάζεται στο πρώην Φρουραρχείο στη συμβολή των οδών Φιλαδελφείας και Δομοκού αρ. 2 στην Αθήνα, πλησίασε τον Δήμαρχο Γ. Καμίνη, τον εξύβρισε και επιχείρησε να του επιφέρει χτύπημα με το χέρι. Η κίνησή του όμως έγινε αντιληπτή από τους αστυνομικούς-φρουρούς του Δημάρχου, οι οποίοι και τον ακινητοποίησαν, την ώρα δε της ακινητοποίησης, το χέρι του ως άνω βουλευτή χτύπησε ελαφρά στο μέτωπο ένα μικρό κορίτσι».

Βίντεο από την επίθεση μετέδωσε ο Alpha (<https://www.youtube.com/watch?v=HPfjgRpoWs>).

Ο Γερμενής είναι κατηγορούμενος και στη δεύτερη δίκη μαζί με τον επίσης χρυσαυγίτη βουλευτή Παναγιώτη Ηλιόπουλο

και τον Παρασκευά Φωκιανό για ην επίθεση σε αλλοδαπούς μικροπωλητές στο πανηγύρι της Ραφήνας το Σεπτέμβρη του 2012. Η υπόθεση πήρε αναβολή για τις 24/11 του 2017.

Κατά τη διάρκεια του πανηγυριού, τάγμα εφόδου της ναζιστικής εγκληματικής οργάνωσης είχε επιτεθεί σε μικροπωλητές γκρεμίζοντας πάγκους, καταστρέφοντας εμπορεύματα και απαιτώντας να τους επιδείξουν τις άδειες τους. Βίντεο από την επίθεση υπάρχει στο διαδίκτυο (<https://www.youtube.com/watch?v=rAZb2CHj8xs>). Συγκεκριμένα οι κατηγορίες είναι: αντιποίηση αρχής από κοινού, απρόκλητη φθορά ξένης ιδιοκτησίας από περισσότερους και εκτέλεση βιαιοπραγιών στο πλαίσιο διατάραξης κοινής ειρήνης.

Επιστολή-σχόλιο για το άρθρο του Σάκη Μουμτζή στο Ποντίκι για τις ρίζες της βίας του Εμφυλίου έστειλε ο Γιώργος Παφίλης, η οποία δεν δημοσιεύτηκε. Η Εργατική Αλληλεγγύη δημοσιεύει ένα τμήμα της επιστολής. Ολόκληρη υπάρχει στο ergatiki.gr.

Ορισμένες απαντήσεις στον κο Σάκη Μουμτζή

Το Ποντίκι (τυγχάνω τακτικός αναγνώστης της εφημερίδας) στο φύλλο του της 20/10/16 στη σελίδα Χενοφον (ιστορία) φιλοξένησε τις απόψεις του κυρίου Μουμτζή για τις ρίζες της βίας του Εμφυλίου.

Δεν γνωρίζω αν ο κος Μουμτζής προσπαθεί να εξαγνίσει το σκυλολόϊ του κατοχικού δωσιλογισμού και να απονεμίει εύσημα επαναστατικότητας στο ΚΚΕ, αλλά έχω να κάνω ορισμένες παρατηρήσεις και να δώσω απαντήσεις σε ορισμένα ζητήματα.

Η Γ' Διεθνής, παρά το γεγονός ότι οι διατυπωθέντες 21 όροι (2ο Συνέδριο 1920) ήταν περισσότερο οργανωτικοί και μηχανιστικοί («οδηγίες προς ναυτιλομένους») και λιγότερο ιδεολογικοί και πολιτικοί, δημιουργήθηκε για να αποτελεί ένα κεντρικό καθοδηγητικό όργανο της παγκόσμιας προλεταριακής επανάστασης, να σφυρηλατεί την ενότητα, συνεργασία, αλληλεγγύη όλων των εργατικών επαναστατικών κομμάτων και έτσι έδρασε μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του 1920 για να καταντήσει κατά τη σταλινική περίοδο μια άτυπη διεύθυνση του Σοβιετικού Υπουργείου Εξωτερικών, μια προέκταση της Σοβιετικής Εξωτερικής πολιτικής και τα καθήκοντά της να περιορισθούν στο ρόλο περιπόλου της συνοριακής γραμμής της Σοβιετικής Ένωσης...

Πολιτική του εκκρεμούς

Η σταλινική φράξια ακολουθώντας την πολιτική του εκκρεμούς πέρασε από τη θεωρία του σοσιαλφασισμού των Σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων (6ο Συνέδριο της Γ' Διεθνούς 1928) στην πολιτική των λαϊκών μετώπων (7ο Συνέδριο 1935), σ' αυτήν την τακτική πορεύτηκε και το ΚΚΕ αρχίζοντας από την 6η ολομέλεια του 1934 όπου διακήρυξε ότι η επόμενη επανάσταση θα είναι αστικοδημοκρατική στην Ελλάδα! Και έτσι πορεύθηκε κατά τη διάρκεια της Αντίστασης (1941-1944) καθοδηγώντας το ισχυρότερο αντιστασιακό κίνημα στην κατεχόμενη Ευρώπη και σύρθηκε στη Συμφωνία του Λιβάνου, της Καζέρτας μετά και τελικά στη Βάρκιζα. Η ένοπλη βία κατά τη διάρκεια της κατοχής είναι αυτονόητη, πως αλλιώς θα αντιμετώπιζονταν οι δυνάμεις κατοχής και οι ντόπιοι συνεργάτες τους που πολεμούσαν στο πλευρό των κατακτητών. Για να κατανοήσουμε τα γεγονότα του Δεκέμβρη πρέπει πρώτα να εξηγήσουμε τη σύνθετη κατάσταση, από τη μια πλευρά τις λαϊκές δυνάμεις που πλαισίωναν μαζικά τις γραμμές του ΕΑΜ και είχαν τη θέληση για την επαναστατική ανατροπή και από την άλλη την απόφαση του ΚΚΕ αυτή τη θέληση να την παραλύει, διότι δεν θεωρούσε τις συνθήκες ώριμες(!!!) και σύρθηκε σε συνεργασία με την εξόριστη και άκαπνη κυβέρνηση του συνωμότη Γλυξμπουργκ.

Για ποια τρομοκρατία και ένοπλη βία και κατάληψη της εξουσίας μιλάει ο κος Μουμτζής, από το ΚΚΕ όταν υπέγραψε τις συμφωνίες και παρέδιδε το λαϊκό κίνημα βορά στα νύχια του εγγλέζικου ιμπεριαλισμού και του ντόπιου μοναρχοφασισμού; Όταν συκοφάντησε, δυσφήμησε και τελικά διέγραψε το σύμβολο της Εθνικής Αντίστασης και διέταξε τις οργανώσεις του να μην του παραχωρούν ούτε τροφή ούτε νερό για να πέσει πιο εύκολα στα χέρια των ακροδεξιών συμμοριών; Άλλωστε ο τρόπος διεξαγωγής του αντάρτικου (1946-1949) αποτελεί παγκόσμιο παράδειγμα αποφυγής και συνέχειας της τακτικής του κατά το α' αντάρτικο...».

NΟΜΙΚΗ Κάτω τα χέρια από το άσυλο

Λουκέτα στις πύλες της Νομικής βρήκαν την Τετάρτη 14 Δεκέμβρη οι φοιτητές και οι φοιτήτριες της ΚΕΕΡΦΑ που έφθασαν από νωρίς στη σχολή για να ετοιμάσουν την εκδήλωση που είχαν προγραμματίσει σχετικά με τη δίκη της ΧΑ στο κεντρικό αμφιθέατρο της σχολής.

Λίγο αργότερα η κοσμητεία της σχολής έβγαλε ανακοίνωση που εξηγούσε πως η σχολή θα παραμείνει κλειστή λόγω “τεχνικών προβλημάτων”. Ήταν προφανές πως αυτή ήταν απλά μια δικαιολογία αφού κανένα συνεργείο επισκευής δεν βρισκόταν στο Πανεπιστήμιο. Σε επικοινωνίες που ακολούθησαν αποδείχτηκε πως η απαράδεκτη αυτή απόφαση πάρθηκε από την κοσμήτορα της Νομικής Σχολής **Διονυσία Καλλινίκου**, η οποία σφράγισε τη Νομική χωρίς να ενημερώσει κανέναν, σε μια κίνηση ακραίας λογοκρισίας, ώστε να μην πραγματοποιηθούν οι εκδηλώσεις που ήταν προγραμματισμένες εκείνη τη μέρα. Εκτός από την ΚΕΕΡΦΑ εκδήλωση στην Νομική σχολή θα πραγματοποιούσε η “Επιτροπή για τη χορήγηση αδειών στους πολιτικούς κρατούμενους”, στην οποία θα μιλούσε μέσω τηλεφώνου και ο **Δημήτρης Κουφοντίνας**.

Η απάντηση των φοιτητικών συλλόγων ήταν άμεση. Αποφάσισαν να μην επιτρέψουν να συνεχιστεί ο αντιδημοκρατικός κατήφορος της διοίκησης της σχολής και άνοιξαν τα λουκέτα. Λίγη ώρα μετά άρχισαν να καταφθάνουν διμοιρίες των ΜΑΤ, οι οποίοι επιδεικτικά περικύκλωσαν τη Νομική απ’ όλες τις μεριές, απαγορεύοντας ακόμα και το πέρασμα μπροστά από τον πεζόδρομο της Μασσαλίας. Μέσα

Οι φοιτητές υπερασπίζονται το Άσυλο, 14/12

στη Νομική ήταν αποκλεισμένοι πάνω από 100 φοιτητές μεταξύ αυτών φοιτητές της ΚΕΕΡΦΑ αλλά και τα ΔΣ των Φ.Σ. της Νομικής. Παρά τις συνεχείς εκκλήσεις για αποχώρηση των δυνάμεων καταστολής η παρουσία τους, προφανώς κατ’ εντολή του υπουργού Δημοσίας Τάξης αυξανόταν. Αμέσως πάρθηκε η απόφαση να καλεστεί συγκέντρωση στα Προπύλαια.

“Από την μεριά των φοιτητικών συλλόγων κάναμε το αυτονόητο, υπερασπιστήκαμε το άσυλο” επισημάνε μιλώντας στην ΕΑ η **Ιλρίντα Μουσαράι**, φοιτήτρια στο Πολιτικό της Νομικής.

Παραβίαση ασύλου

“Κατά τη διάρκεια της μέρας άρχισαν να καταφθάνουν τα ΜΑΤ. Αυτό είναι παραβίαση του ασύλου. Εμείς ζητάμε να φύγουν αμέσως τα ΜΑΤ. Ο χώρος είναι των φοιτητών. Η πρυτανεία δεν έχει το δικαίωμα να κλείνει τη σχολή όποτε θέλει και μάλιστα χωρίς καμιά ενημέρωση”.

“Το λόγο για το άσυλο το έχουμε εμείς και όχι οι πρυτάνεις και οι

εισαγγελείς”, φώναζαν οι πάνω από 150 φοιτητές που ξεκίνησαν λίγο αργότερα από τα Προπύλαια διαδηλώνοντας προς τη Νομική. Η εμφάνιση και μόνο της διαδήλωσης συμπαραστάσης ανάγκασε τα ΜΑΤ να παραμερίσουν και λίγο αργότερα οι φοιτητές/τριες που ήταν μέσα στη Νομική έβγαιναν φωνάζοντας συνθήματα και κάτω από τις επευφημίες των συμφοιτητών τους.

“Είχαμε ανακοινώσει σήμερα μια σημαντική εκδήλωση για τη δίκη της Χρυσής Αυγής. Και αυτή η εκδήλωση απαγορεύτηκε, με τα ΜΑΤ παραταγμένα έξω από τη Νομική”, τόνισε ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, Δημοτικός Σύμβουλος Αθήνας με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ και ένας από τους ομιλητές στην εκδήλωση. “Αυτό που γίνεται εδώ σήμερα είναι σκανδαλώδες. Η απόφαση για Λοκ-αουτ επειδή θα μιλάγε ο Κουφοντίνας το απόγευμα είναι σκάνδαλο. Πού ακούστηκε για να λογοκρίνουν μια εκδήλωση στη Νομική να στέλνουν τα ΜΑΤ; Η ανακοίνωση ενός λοκ-αουτ για να μην γίνει μια πολι-

τική εκδήλωση έχει να γίνει πολλά χρόνια. Τα έκανε ο ανεξάρτητος **Φορτσάκης** που μετά έγινε βουλευτής της ΝΔ, και είναι μια πρακτική που ακολουθούσε η χούντα. Σημερινή του απάντηση το φοιτητικό κίνημα αποδεικνύει πως δεν θα επιτρέψει τέτοιου είδους αντιδραστικό κατήφορο”.

“Ντρέπομαι για λογαριασμό όσων στέλνουν τα ΜΑΤ έξω από τη Νομική σχολή και ταυτόχρονα παριστάνουν τους καθηγητές και τους ακαδημαϊκούς δασκάλους. Σιωπούν εδώ και χρόνια απέναντι στο διαρκώς ογκούμενο κράτος καταστολής και την καθημερινή παραβίαση δικαιωμάτων και ελευθεριών και όχι μόνο δεν το καταγγέλλουν, αλλά έχουν το θράσος να κλείνουν τη Νομική για να μην πραγματοποιηθεί μια νόμιμη εκδήλωση”, ανέφερε μιλώντας μπροστά από τα ΜΑΤ ο **Κώστας Παπαδάκης**, δικηγόρος πολιτικής αγωγής στη δίκη της ΧΑ, ο οποίος ήταν επίσης ομιλητής στην εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ. “Είναι παραβίαση του πολιτικού ασύλου η παρεμπόδιση μιας πολιτικής εκδήλωσης. Το άσυλο δεν τους το χρωστάμε και δεν τους το χαρίζουμε. Είχε δικαίωμα να μιλήσει και ο Κουφοντίνας από τη φυλακή. Δεν παραβιάζει κανένα νόμο. Έχουν γίνει επανειλημμένες εκδηλώσεις πάνω στο ζήτημα των αδειών των κρατουμένων. Και φυσικά έχει δικαίωμα να κάνει η ΚΕΕΡΦΑ εκδήλωση ενάντια στη ΧΑ. Την να-ζιστική οργάνωση που παρελαύνει με την κυβέρνηση της δήθεν αριστεράς στο Καστελόριζο και τραμπουκίζει στην ΕΣΗΕΑ, ενώ έπρεπε να είναι υπόδικη στα δικαστήρια”.

Κυριάκος Μπάνος

Η εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ

Την Πέμπτη 15/12 πραγματοποιήθηκε τελικά η εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ στη Νομική. Ομιλήτριες την επόμενη μέρα ήταν η Νίκη Αργύρη από το Κεντρικό Συντονιστικό της ΚΕΕΡΦΑ που την προηγούμενη μέρα είχε βρεθεί εγκλωβισμένη μέσα στη Νομική και η Χρύσα Παπαδοπούλου, δικηγόρος της οικογένειας Φύσσα στη δίκη της ΧΑ.

Η Χ. Παπαδοπούλου αφού έκανε μια εκτενή ενημέρωση για όσα έχουν συμβεί στη δίκη της ΧΑ τον 1.5 χρόνο από την έναρξή της στάθηκε στις σημαντικότερες στιγμές κάθε υπόθεσης. Οι φοιτήτριες που ήταν αυτόπτες μάρτυρες στην υπόθεση του Φύσσα, το θάρρος των Αιγύπτων Αλιεργατών, η πολιτική πυγμή των συνδικαλιστών του ΠΑΜΕ αλλά και προσπάθειες των χρυσαυγίτων να προβοκάρουν τη δίκη ήταν κάποια από τα σημεία στα οποία στάθηκε η δικηγόρος της οικογένειας Φύσσα.

Από τη μεριά της η Ν. Αργύρη αναφέρθηκε στην δεξιά καταράκη της κυβέρνησης που ανοίγει δρόμο στους χρυσαυγίτες να προσπαθούν να επανέλθουν στην επικαιρότητα με νέους τραμπουκισμούς και επιθέσεις, ενώ μίλησε και για τις πολιτικές της ΕΕ-φρούριο και τις προτάσεις της Μέρκελ για την επιβολή του Αυστραλιανού μοντέλου στην ΕΕ. Πολλές ήταν οι ερωτήσεις από την πλευρά των φοιτητών της Νομικής που στάθηκαν ιδιαίτερα σε διάφορα σημεία της δίκης όπως για την διάρκειά της, για την απαγόρευση της μαγνητοφώνησης, για την υπόθεση της εγκληματικής οργάνωσης, κλπ.

Με πολύ μεγάλη επιτυχία έγινε η εκδήλωση της ομάδας LGBTQ+ ΑΝΤΑΡΣΥΑ με θέμα «Σεξιστική βία: ποιος ευθύνεται και πώς θα τη σταματήσουμε». Παρά την συνέχιση του λοκ-αουτ της Νομικής, που είχε σαν αποτέλεσμα να αλλάξει η αίθουσα διεξαγωγής την τελευταία στιγμή, πάνω από 25 άτομα παρακολούθησαν τη συζήτηση.

Η **Δήμητρα Κυρίλλου** άνοιξε την κουβέντα με κέντρο τη μαρξιστική ανάλυση για την αλλοτρίωση, τονίζοντας ότι το έργο του Ένγκελς δείχνει ότι δεν είναι έμφυτη στους ανθρώπους η κατώτερη θέση που έχουν οι γυναίκες στην κοινωνία. Σημείωσε επίσης ότι δεν είναι ζήτημα ιδεών, διαφορετικά θα έπρεπε να επικεντρωθούμε στην «επιμόρφωση» των βιαστών και όσων ασκούν βία, παρά στην ανατροπή του συστήματος που παράγει τις διακρίσεις και διαιωνίζει τη διαίρεση.

Ωστόσο τόνισε ότι η ανάλυση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς για τις ρίζες της βίας κατά των γυναικών δε σημαίνει ότι ανάγει αυτό το πρόβλημα σε ζήτημα δεύτερης μοίρας, “μετά” την ανατροπή. Αντίθετα θέτει καθήκοντα σε όλο το κίνημα να

Εκδήλωση LGBTQ+ ΑΝΤΑΡΣΥΑ με θέμα «Σεξιστική βία»

στηρίζει τα θύματα βίας, να δημοσιοποιεί τα περιστατικά και να παλεύει, όπως έχει ήδη αρχίσει να γίνεται μέσα από τις κινητοποιήσεις, για το ότι τα σώματα, οι συμπεριφορές, «η νύχτα μας ανήκει» (σύνθημα της αντισεξιστικής διαδήλωσης στις 25 Νοέμβρη).

Η **Δήμητρα Σπανού** έκανε την παρατήρηση ότι το ζήτημα της σεξιστικής βίας είναι ένα πρόβλημα που περιλαμβάνει μια μεγάλη γκάμα θεμάτων: την καταπίεση, το σεξισμό, το κίνημα των γυναικών σε κάθε άκρη του πλανήτη, το ΛΟΑΤΚΙ κίνημα, την ισλαμοφοβία. Έκανε μια παρουσίαση σοκαριστικών στοιχείων που αφορούν τη σεξιστική βία στα πλαίσια της κοινωνίας και της οικογένειας, ενώ ανέφερε ότι η βία κατά των γυναικών εκτείνεται και σε ολόκληρη βιομηχανία (trafficking).

Με αφορμή τα στοιχεία αλλά και το εύρος των θεμάτων που ανοίγονται, κάλεσε το γυναικείο/φεμινιστικό και το ΛΟΑΤΚΙ κίνημα να ανοίξει ακόμα πιο πλατιά αυτή τη συζήτηση, να βρει το

νήμα που τα συνδέει και να δώσει ώθηση στους αγώνες, από την τιμωρία των βιαστών, το τσάκισμα των σεξιστικών ιδεών μέχρι την πάλη για καλύτερες συνθήκες εργασίας και ζωής για τις γυναίκες, κόντρα στη λιτότητα και τα μνημόνια.

Ακολούθησε συζήτηση με τοποθετήσεις και ερωτήσεις. Περιλάμβανε, μεταξύ άλλων, τοποθέτηση για το πώς η κρίση χειροτερεύει τις σχέσεις για τις οποίες υπάρχει ιδιοκτησιακή αντίληψη, για το πώς αντιλαμβάνονται τη σεξιστική βία άντρες και γυναίκες, για το για ποιο λόγο δεν μπορεί να θεωρείται ότι υπάρχει «αντίστροφος» σεξισμός, για τον ρόλο της θρησκείας, για το πώς μέσα από το κίνημα και τους αγώνες ενάντια στη λιτότητα και το ρατσισμό αυξάνεται η αυτοπεποίθηση κι αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να ανοίγουν θέματα όπως ο σεξισμός και να σπάνε τα ταμπού που υπάρχουν ακόμη και μέσα στην αριστερά.

Α.Φ.

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ – ΓΚΥΖΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/12 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ (Ραγκαβή 69) 7μμ
Καπιταλισμός και αναπηρία
Ομιλήτρια: Εύα Ηλιάδη

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/12 καφέ Κοσμικών 7μμ
Είναι η ανθρώπινη φύση εμπόδιο στο σοσιαλισμό;
Ομιλήτρια: Σοφία Σισμάνη

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/12 Aidebaran (Σουλίου και Σόλωνος) 8μμ
Είναι το προεκάριατο, προλεταριάτο;
Ομιλητής: Σωκράτης Ταγγούπουλος

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/12 στέκι (Αβέρωφ 7Α) 8μμ
Διδάγματα από την Κούβα του Φιντέλ
Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/12 Δημαρχείο 7μμ (Αντλοστασίου και Αγ. Γεωργίου 40)
Η κρίση στην Ε.Ε. και η αντικαπιταλιστική εναλλακτική
Ομιλητές: Μανώλης Μαστοράκης, Μαρία Στύλλου

ΠΕΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/12 καφέ Ίχθυος (Κολοκοτρώνη 34) 7μμ

Συνεδριάσεις Εργατικών Ομάδων

ΥΓΕΙΑ
ΤΡΙΤΗ 10/1 Αγ.Σάββας 7μμ
ΔΗΜΟΣΙΟ
ΔΕΥΤΕΡΑ 16/1 Λέκκα 23-25, (Σύνταγμα) 4ος ορ. 3.30μμ

Το ιταλικό δημοψήφισμα – το όχι της ιταλικής εργατικής τάξης – νέο ρήγμα στην Ε.Ε.
Ομιλητής: Φώτης Ταμπακόπουλος

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/12 καφέ Νότος 8μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Ευγενία Βρούσο

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/12 στέκι (Ρήγα Φερραίου) 6μμ
Καπιταλισμός και αναπηρία
Ομιλήτρια: Χρυσάνθη Καθοπούλη

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/12 στην Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
Είναι το προεκάριατο, προλεταριάτο;
Ομιλητής: Χρήστος Βαρβέρης

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/12 στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
Σοσιαλισμός από τα πάνω ή από τα κάτω – τι ήταν η Κούβα του Κάστρο;
Ομιλητής: Κώστας Πολύδωρος

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/12 Σύλλογος Ιμβρίων 7μμ
Είναι το προεκάριατο, προλεταριάτο;
Ομιλητής: Βαγγέλης Καραθάνος

ΒΟΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/12 Θόλος 4μμ
Δεκέμβρης '44 – μπορούσε να νικήσει η επανάσταση στην Ελλάδα;
Ομιλητής: Μάνος Voador

ΛΑΡΙΣΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/12 καφέ Κουρμπέτι 3μμ
Διδάγματα από την Κούβα του Φιντέλ
Ομιλητής: Πέτρος Θεοδοσιάδης

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/12 Στοά Σαρκά,

Α΄ κτίριο, Β΄ ορ., 6μμ
Χρειαζόμαστε σήμερα το ενιαίο μέτωπο;
Ομιλήτρια: Αρετή Κανέλλου

ΠΑΤΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/12 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Η κρίση της Ε.Ε. και η εναλλακτική προοπτική
Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ

ΗΡΑΚΛΕΟ ΚΡΗΤΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/12 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Η μάχη ενάντια στην ακροδεξιά στην Ευρώπη και η ήττα του Χόφερ στην Αυστρία
Ομιλήτρια: Νίκη Ζουγανέλη

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/12 Σύλλογος Δασκάλων 7μμ
Χρειαζόμαστε το ενιαίο μέτωπο σήμερα;
Ομιλητής: Μανώλης Φιωτάκης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/12 καφέ 1968 (στοά Θη-σέως και Αγ.Πάντων) 7.30μμ
Ο κόκκινος Δεκέμβρης
Ομιλήτρια: Ιλιρίντα Μουσαράϊ

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 22/12 καφέ Υγιεινό με νου 6.30μμ
Άσυλο και στέγη στους πρόσφυγες – ανοίξτε ξανά τον ΟΕΚ
Ομιλητής: Δάνος Πηνιάτογλου

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 22/12 καφέ Κρόκος 8μμ
Χρειαζόμαστε το ενιαίο μέτωπο σήμερα;
Ομιλήτρια: Ράνια Κουτσίκου

ΙΛΙΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 22/12 καφέ Sweet Home 7.30μμ

Άσυλο και στέγη στους πρόσφυγες – ανοίξτε ξανά τον ΟΕΚ
Ομιλήτρια: Φωτεινή Τσαμούρη

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 22/12 καφέ Λα Ροζέ (πλ. Αγ.Νικολάου) 7.30μμ
Χρειαζόμαστε το ενιαίο μέτωπο σήμερα;
Ομιλήτρια: Κατερίνα Παπαδούλη

ΝΙΚΑΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 22/12 δημαρχείο 7.30μμ
Χρειαζόμαστε το ενιαίο μέτωπο σήμερα;
Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου

ΒΡΙΛΗΣΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 22/12 στέκι Δράση για μια άλλη Πόλη 6μμ
Λένιν: οι επιλογές της νίκης
Ομιλητής: Ορέστης Ηλίας

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΠΕΜΠΤΗ 22/12 καφέ Ποέτα 7μμ
Ο Δεκέμβρης του '44
Ομιλητής: Μπάμπης Κουρουνδής

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 4/1 καφέ Κρίκος 7μμ
Ελληνοτουρκικοί ανταγωνισμοί και η διεθνιστική απάντηση
Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 5/1 καφέ Ξύλινη Βέσπια (Ζίννη 32) 8μμ
Το όχι της ιταλικής εργατικής τάξης – νέο ρήγμα στην Ε.Ε.
Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης

Η Εργατική Αλληλεγγύη δεν θα κυκλοφορήσει μέσα στην εβδομάδα των γιορτών. Το νέο φύλλο θα κυκλοφορήσει την Τετάρτη 4 Γενάρη του 2017.

ΚΕΕΡΦΑ

Στο δρόμο για τις 18 Μάρτη Ανοιχτή σύσκεψη

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΡΙΤΗ 20/12, 8μμ
Καφέ Βαβέλ (πατάρι)
Βασ. Σοφίας 87

Εκδηλώσεις

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΡΙΤΗ 20/12, Ανεξάρτητος Χώρος προβολής Σινεμάριαν 6.30μμ (Γενναίου Κολοκοτρώνη 42),
Ομιλητές: **Θανάσης Καμπαγιάννης**, δικηγόρος Πολιτικής Αγωγής στη δίκη της ΧΑ, **Φλώρα Νικολιδάκη**, περιφερειακή σύμβουλος, μέλος Διεξέσδορ, **Αντώνης Σκαρπέλης**, μέλος Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων 72ου Δημοτικού Σχολείου Αθηνών, **Ανδριανή Προκόπη**, μέλος ΔΣ Συλλόγου Δασκάλων «Παρθενώνας», **Βασίλης Κουκαλάνη**, ηθοποιός

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/12, ΕΔΟΘ (Προξένου Κορομηλά 51), 7μμ
Ομιλητές: **Αλεξάνδρα Πολιτάκη**, δημοσιογράφος, **Ραφαήλ Μπελενιώτης**, μαθητής 1ο ΓΕΛ Πολύχνης, **Κώστας Τορπουζίδης**, ΚΕΕΡΦΑ
Παρεμβαίνουν: **Ελένη Στυμβρακάκη**, πρόεδρος Δ' ΕΛΜΕ, **Δημήτρης Βλαχομήτρος**, Δημοτικός Σύμβουλος ΑΝΤΑΡΣΥΑ Δ. Θέρμης, **Δημήτρης Μπίκας** πρόεδρος Σωματείου ΚΘΒΕ

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυή

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/12

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 7μμ

ΠΕΜΠΤΗ 22/12

ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος Ερμού 6.30μμ

ΒΡΙΛΗΣΣΙΑ πλ. Αναλήψεως 6.30μμ

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ. Ασίας 6.30μμ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ πλατεία Χαλανδρίου 6.30μμ

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ

ΚΟΥΚΑΚΙ ΦΙΞ 6.30μμ

ΚΑΛΛΙΘΕΑ πλατεία Κύπρου 6μμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ «κελάρι» πεζόδρομος Εθνικής

Αντίστασης 7μμ

ΚΥΨΕΛΗ Γερμανός, πλατεία 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23/12

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλ. Ελευθερίας 6.30μμ

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Παύλου Φύσσα 6.30μμ

ΠΑΓΚΡΑΤΙ Coffee Way Σιντριβάνι 7μμ

ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 6.30μμ

ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 7μμ

ΜΕΝΙΔΙ πλ. Αγ.Βλάση 7μμ

ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ 5.30μμ

ΓΑΛΑΤΣΙ Βέικου και Γαλατσίου 6.30μμ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Μετρό 6μμ

ΞΑΝΘΗ κεντρική πλατεία 12.30μμ

ΒΟΛΟΣ Αγ. Νικόλαος 6μμ

ΠΑΤΡΑ πλ. Όλγας 6.30μμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 6.30μμ

ΧΑΝΙΑ πλατεία Αγοράς 6.30μμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ πεζόδρ. Μιχ. Αγγέλου 6.30μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΑΜΑΡΑ Ναυαρίνου και Τσιμισκή 6μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 24/12

ΖΩΓΡΑΦΟΥ Γαρδένια 11.30μμ

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Goody's πλατεία 11.30μμ

ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ Σωτήρος 11.30μμ

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 11.30μμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα, τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Νεκτάριος Δαργάκης, Κατερίνα Θωίδου, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:

Παντελής Γαβριηλίδης, Αλέξης Καλέργης

Εκτύπωση: News Press Hold,

παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί

Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια

e-mail: ergatiki@otenet.gr

τηλ.: 210 5241001, **fax:** 2105227177

Διεύθυνση Αλληλογραφίας:

ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα

Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας

τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ

όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι' αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότητα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης. Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον

ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο. Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιπουρική πολεμοκαπηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Ελληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι. Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί

να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

Θέλω να γίνω μέλος του ΣΕΚ

Όνομα .....

.....

Διεύθυνση .....

.....

Πόλη .....

Τηλέφωνο .....

Σωματείο - Σύλλογος .....

.....

Αστική ή εργατική δημοκρατία;

Τί κάνει ένα κράτος εργατικό; Οι ιδεολογικές αναφορές του κόμματος που το κυβερνάει; Ή ότι το κυβερνάνε οι εργάτες και οι εργάτριες με σάρκα και οστά; Η απάντηση σε αυτό το ερώτημα είναι κρίσιμη για τις στρατηγικές επιλογές της Αριστεράς σήμερα. Έχει τεθεί όμως, με σκληρούς όρους, από την εποχή του Λένιν, ιδιαίτερα στα τελευταία χρόνια της ζωής του.

Το 1917 ο Λένιν έγραψε το βιβλίο «Κράτος και Επανάσταση». Σ' αυτό επέμενε ότι το νέο εργατικό κράτος που θα χτιστεί στα συντρίμια του αστικού, θα έχει κάποια πολύ συγκεκριμένα χαρακτηριστικά. «Σύμφωνα με τον Μαρξ» έγραφε ο Λένιν «το προλεταριάτο χρειάζεται μόνο ένα κράτος που απονεκρώνεται, δηλαδή ένα κράτος έτσι φτιαγμένο που να αρχίσει να απονεκρώνεται αμέσως και να μην μπορεί παρά να απονεκρωθεί».

Και σε ένα άλλο σημείο τόνιζε ότι το προλεταριάτο θα μπορέσει «να τσακίσει, να σπάσει, να σβήσει από το πρόσωπο της γης την αστική, ακόμα και τη δημοκρατο-αστική κρατική μηχανή, τον τακτικό στρατό, την αστυνομία και τη γραφειοκρατία και να τα αντικαταστήσει με μια πιο δημοκρατική κρατική μηχανή, αλλά μια κρατική μηχανή παρόλα αυτά, με τη μορφή των οπλισμένων εργατών που δημιουργούν μια πολιτοφυλακή που περιλαμβάνει όλο το πληθυσμό».

Τα πρώτα διατάγματα της νέας εξουσία μετά τον Οκτώβρη του 1917 τα διαπερνούσε αυτό το πνεύμα. Για παράδειγμα το αρχικό προσχέδιο του διατάγματος για τον εργατικό έλεγχο υπέστη τροποποιήσεις, με την επιμονή του Λένιν, ώστε να δίνει περισσότερες αρμοδιότητες στις επιτροπές των εργοστασίων και να κάνει τις αποφάσεις τους δεσμευτικές για τους εργοδότες. Και δεν ήταν μόνο τα διατάγματα.

Τα σοβιέτ διατηρούσαν τη ζωτικότητα και την άμεση δημοκρατία που τα χαρακτήριζε από την αρχή της συγκρότησής τους. Μέχρι το καλοκαίρι του 1918 για παράδειγμα έγιναν τέσσερα πανρωσικά συνέδρια. Στο πρώτο συνέδριο της Τρίτης Διεθνούς το 1919 οι Θέσεις για την «Αστική Δημοκρατία και τη Δικτατορία του Προλεταριάτου» τόνιζαν ότι: «Η ουσία της Σοβιετικής κυβέρνησης βρίσκεται στο ότι το μόνο και διαρκές θεμέλιο της κρατικής εξουσίας, της όλης κρατικής μηχανής, είναι η οργάνωση σε μαζική κίμακα των τάξεων που καταπιέζονται από τον καπιταλισμό.» Και πιο κάτω: «Η ισότητα των πολιτών ανεξάρτητα από φύλο, θρησκεία, φυλή ή εθνικότητα, την οποία η αστική δημοκρατία παντού υποσχόταν αλλά πουθενά δεν υλοποίησε, ούτε ποτέ μπορούσε να υλοποιήσει εξαιτίας της κυριαρχίας του κεφαλαίου, εφαρμόζεται άμεσα και πλήρως από το σύστημα των Σοβιέτ ή δικτατορία του προλεταριάτου. Η αλήθεια είναι ότι αυτό μπορεί να γίνει μόνο όταν κυβερνούν οι εργάτες, οι οποίοι δεν έχουν συμφέρον για την ατομική ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής ούτε για τις διαμάχες για το μοίρασμα και ξαναμοίρασμά τους».

Στο τέλος του εμφυλίου πολέμου, όμως, το 1921 αυτή η εργατική δημοκρατία είχε πάψει να λειτουργεί ουσιαστικά. Το κόμμα των μπολσεβίκων είχε συγκεντρώσει την εξουσία στα χέρια

του, και κυβερνούσε «για λογαριασμό» της εργατικής τάξης. Η αιτία δεν ήταν κάποια ιδεολογικό «προπατορικό αμάρτημα» που κουβαλούσαν οι μπολσεβίκοι. Η πίεση της υλικής πραγματικότητας μέσα στην οποία έδινε τις μάχες της η Ρωσική Επανάσταση είχε σπρώξει σε αυτό το αποτέλεσμα.

Ο συνδυασμός του καταστροφικού εμφυλίου που εξαπέλυσαν οι ιμπεριαλιστές και η άρχουσα τάξη που είχε ανατρέψει η Επανάσταση του Οκτώβρη, με την συντριπτική υπεροχή του αγροτικού στοιχείου στην ρωσική κοινωνία, ξεχαρβάλωσαν την εργατική τάξη που γέννησε τα σοβιέτ και έκανε την επανάσταση. Ο αριθμός των βιομηχανικών εργατών έπεσε από τα 3 εκατομμύρια το 1917 στο 1,2 εκατομμύρια του 1921-22, μια μείωση 58,7%. Το «Κόκκινο Πέτρογκραντ», το λίκνο της επανάστασης, είδε τον πληθυσμό του να μειώνεται από 2,5 εκατομμύρια το 1917 σε 800 χιλιάδες το 1921 και τους βιομηχανικούς εργάτες από 400.000 σε 75.000.

Χώροι δουλειάς

Οι εργάτες που έφευγαν από τον χώρο δουλειάς τους να στελεχώσουν τον στρατό, διοικητικές υπηρεσίες, τον κομματικό μηχανισμό, μπορεί στις απογραφές να συνέχιζαν να καταγράφονται ως «εργάτες» αλλά είχαν πάψει να είναι. Και οι αντικαταστάτες τους προέρχονταν από στρώματα και τάξεις χωρίς παραδόσεις συλλογικής δράσης και οργάνωσης.

Από το 1919 και μετά ο Λένιν επισήμανε κάμποσες φορές αυτή την πραγματικότητα: το «προλεταριάτο είναι αδύναμο, σκορπισμένο, αποδυναμωμένο» έγραφε το καλοκαίρι εκείνης της χρονιάς. Στη 10η Συνδιάσκεψη του κόμματος τον Μάη του 1921 δήλωσε ότι το προλεταριάτο «έχει χάσει τις ταξικές του ιδιότητες» αλλά παρόλα αυτά η εργατική εξουσία είναι ζωντανή, μέσω της πρωτοπορίας της τάξης, του κομμουνιστικού κόμματος. Λίγους μήνες μετά, στο 11ο Συνέδριο, όταν επανέλαβε μια παρόμοια διατύπωση πήρε την ειρωνική απάντηση ενός παλιού μπολσεβίκου, του **Σλιάπνικοφ**: «συγχαρητήρια γιατί είστε η πρωτοπορία μιας ανύπαρκτης τάξης».

Ωστόσο ο Λένιν και οι μπολσεβίκοι είχαν δίκιο.

Το να παραιτηθούν από την εξουσία γιατί η εργατική τάξη ήταν εξαντλημένη θα σήμαινε θρίαμβο της αντεπανάστασης, όχι αναγέννηση της εργατικής δημοκρατίας. Κι αυτό με την σειρά του θα σήμαινε πισωγύρισμα για την παγκόσμια επανάσταση, εκεί που ποντάριζαν από την αρχή οι μπολσεβίκοι.

Όμως, το πρόβλημα παρέμενε. Η αδυναμία της εργατικής τάξης άφηνε ένα κενό που το κάλυπτε ένα νέο γραφειοκρατικό στρώμα. «Έχουμε ένα εργατικό κράτος με αυτή την ιδιαιτερότητα: δεν είναι η εργατική τάξη αλλά ο αγροτικός πληθυσμός που κυριαρχεί πληθυσμιακά στη χώρα, και δεύτερον είναι ένα εργατικό κράτος με γραφειοκρατικές παραμορφώσεις» έγραφε το 1921.

Η μια πηγή αυτού του στρώματος ήταν οι αμέτρητοι παλιοί αστοί και τσαρικοί γραφειοκράτες που στελέχωναν τις κατώτερες και μεσαίες βαθμίδες του κρατικού μηχανισμού. Ο Λένιν που η αρρώστια τον παρέλυε για μήνες- έκρουε τον κώδωνα του κινδύνου. «Η μηχανή δεν υπακούει το χέρι που την οδηγεί» είπε σε κάμποσες περιπτώσεις.

Η άλλη πηγή, όμως, ήταν το ίδιο το κόμμα. Γιόταν κόμμα κρατικών και κομματικών αξιωματούχων, όχι των εργατών, παρά την τεράστια αριθμητική του μεγέθυνση. Κι όλο και περισσότερο μια γραφειοκρατία υποκαθιστούσε το ίδιο το κόμμα. Αυτή η γραφειοκρατία είχε όνομα και διεύθυνση. Η διεύθυνση λεγόταν «οργανωτικό γραφείο» και το όνομα ήταν του υπεύθυνού του, **Ιωσήφ Στάλιν**.

Η «τελευταία μάχη» που έδωσε ο Λένιν αφορούσε ένα ζήτημα που συμπύκνωνε όλη αυτή την πορεία. Η μια πλευρά της ανάδυσης της γραφειοκρατίας ήταν η τάση για την αναγέννηση του «μεγαλωρώσικου εθνικισμού» και η καταπάτηση των δικαιωμάτων των εθνών και εθνοτήτων. Το 1923 ο Στάλιν και τα πρωτοπαλικάρά του, όπως ο Ορτζονικίτζε χρησιμοποίησαν τις πιο σκληρές μεθόδους (μέχρι και φυσική βία) για να τσαλαπατήσουν την ηγεσία των κομμουνιστών της Γεωργίας. Ο Λένιν, ετοιμοθάνατος, απομονωμένος και μερικές φορές μπορώντας να δουλέψει μόνο λίγα λεπτά της ημέρας- τάχτηκε στο πλευρό των Γεωργιανών κομμουνιστών.

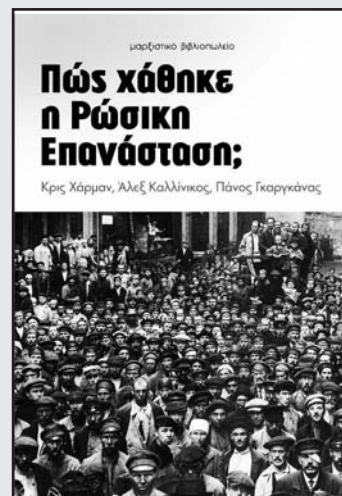
Στη πολιτική «Διαθήκη» -που υπαγόρευσε σε μια περίοδο μηνών- ξεκινάει από προσεκτικές κριτικές του γραφειοκρατικού φαινομένου και καταλήγει με την πρόταση να απομακρυνθεί ο Στάλιν από το πόστο το γενικού γραμματέα.

Είναι χαρακτηριστικό των αλλαγών που είχαν συμβεί ότι ο Λένιν δεν είχε ποτέ αυτό τον τίτλο, γιατί το μπολσεβίκικο κόμμα δεν είχε τέτοια θέση μέχρι το 1919. Όταν καθιερώθηκε το πόστο, είχε καθαρά συντονιστικό χαρακτήρα. Ο Στάλιν μετέτρεψε αυτή τη θέση σε κομβικό κέντρο της γραφειοκρατικής εξουσίας.

Τα επόμενα χρόνια το γραφειοκρατικό τέρας θα έδινε τη χαριστική βολή στο απομονωμένο εργατικό κράτος και ο Στάλιν θα γινόταν ο δικτάτορας που θα επέβλεπε την καταστροφή και των τελευταίων κατακτήσεων του Οκτώβρη και την ανάδυση μια νέας, κρατικοκαπιταλιστικής, άρχουσας τάξης.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Διαβάστε επίσης

Εκδόσεις από την Αγγλία

Στα αγγλικά μπορείτε να βρείτε στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο τους εξής πρόσφατα εκδοθέντες τίτλους:

Το "Reminiscences of RAR: Rocking Against Racism 1976 – 1982" των **Roger Huddle** και **Red Saunders**, που μόλις κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Redwords, είναι γεμάτο από δεκάδες μαρτυρίες πρωταγωνιστών-τριων του κινήματος που κατάφερε να τσακίσει το φασισμό στη Βρετανία, την περίοδο της έκρηξης του punk και της reggae.

Την εικονογραφημένη νουβέλα "1917 Russia's red year" σε κείμενο του μαρξιστή ιστορικού **Τζον Νιούσιντζερ** και σκίτσα του **Τιμ Σάντερς** από τις εκδόσεις Bookmarks.

Το βιβλίο "Egypt: Contested Revolution" του Philip Marfleet (εκδόσεις Pluto Press) και το "The Egyptians: A Radical Story" (εκδόσεις Allen Lane,) του **Jack Shenker**, και τα δύο φετεινές κυκλοφορίες πάνω σε μια ανοιχτή ακόμα υπόθεση της Αραβικής Άνοιξης, την επανάσταση και την αντεπανάσταση στην Αίγυπτο.

Το "A Very Capitalist Condition: A history and politics of disability" του **Roddy Slorach**, από τις εκδόσεις: Bookmarks εξηγεί γιατί η αναπηρία είναι ταξικό ζήτημα και πώς μπορεί να παλέψει το αναπηρικό και συνολικότερα το εργατικό κίνημα.

Το βιβλίο "The long depression" του βρετανού μαρξιστή μπλόγκερ **Michael Roberts** (Εκδόσεις: Haymarket Books) που πέρσι ήταν ομιλητής και στο φεστιβάλ Μαρξισμός στην Αθήνα, εξηγεί πώς η πτωτική τάση του ποσοστού κέρδους του Μαξ βυθίζει σήμερα όλο και βαθύτερα τον παγκόσμιο καπιταλισμό σε κρίση.

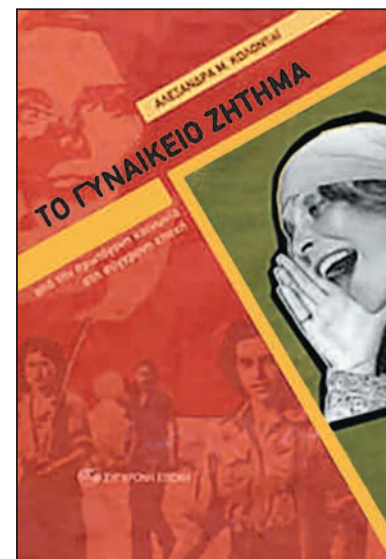
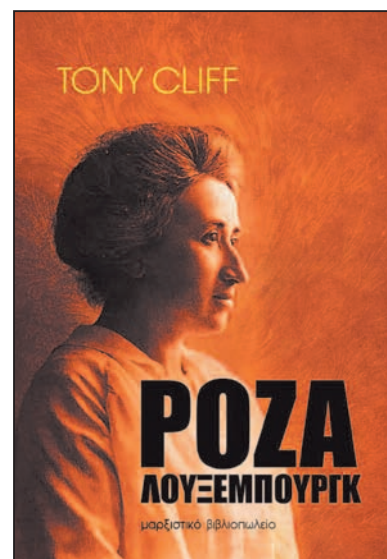
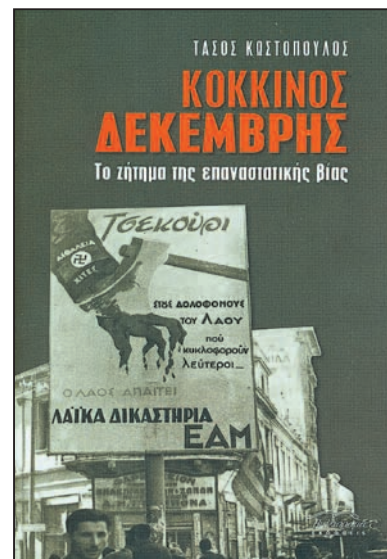
Το βιβλίο "Facing the Anthropocene: Fossil Capitalism and the Crisis of the Earth

System" του **Ian Angus** από τις εκδόσεις Montly Review εξηγεί πως ο καπιταλισμός έχει βάλει με ραγδαίους ρυθμούς, την ιστορία όχι μόνο της ανθρωπότητας αλλά και του πλανήτη, και της ύπαρξής τους, σε μια νέα περίοδο.

Το βιβλίο "1956 - The World in Revolt" του **Simon Hall** από τις εκδόσεις Faber & Faber παρουσιάζει τα εκρηκτικά γεγονότα που 60 ακριβώς χρόνια πριν συγκλόνιζαν και άλλαζαν την όψη του μεταπολεμικού κόσμου: Τον πόλεμο του Σουεζ, την Ουγγαρέζικη επανάσταση και τη σφαγή της από τα ρώσικα τανκς, το κίνημα των μαύρων στις ΗΠΑ.

Το βιβλίο "A Rebel's Guide to Malcolm X" του **Antony Hamilton** από τις εκδόσεις Bookmarks αναφέρεται στο μεγάλο μαύρο επαναστάτη ενώ αξίζει να διαβάσετε και το βιβλίο "Bob Marley: Roots, Reggae & Revolution" του **Brian Richardson**, εκδόσεις Redwords που τον Οκτώβρη βρέθηκε στην Ελλάδα στα πλαίσια της Διεθνούς Αντιφασιστικής Συνάντησης στο Ρουφ.

Το "Marxism and Women's Liberation" της **Judith Orr** από τις εκδόσεις Bookmarks παρουσιάζει τη μαρξιστική ανάλυση για τις ρίζες της γυναικείας καταπίεσης, ανοίγοντας τη συζήτηση πάνω σε όλες τις σύγχρονες απόψεις μέσα στο γυναικείο ζήτημα και συνδέοντας την προοπτική της γυναικείας απελευθέρωσης με την ανατροπή του συστήματος που τη γεννά.

Θα τα βρείτε στο
μαρξιστικό βιβλιοπωλείο
Φειδίου 14
πίσω από Τιτάνια-ΡΕΕ
τηλ. 2105247584,
www.marxistiko.gr

Τρίτη 20/12
Μια μέρα με μεγάλο παζάρι στο MB. Με πακέτα-προσφορές βιβλίων, μεγάλες εκπτώσεις σε παλιές και νέες κυκλοφορίες και πολλά καινούργια βιβλία στα αγγλικά.

Μια πλούσια σοδειά

Η χρονιά που έρχεται σημαδεύεται από τα 100 χρόνια από την Ρώσικη Επανάσταση. Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο θα τιμήσει αυτή την επέτειο με την έκδοση δυο βιβλίων που θα κυκλοφορήσουν για πρώτη φορά σε ελληνική μετάφραση. Πρόκειται για το με ραγδαίους ρυθμούς “Έτος Πρώτο της Ρώσικης Επανάστασης”, γραμμένο από τον Βίκτορ Σερζ και το βιβλίο “Η Μόσχα του Λένιν”, από τον Αλφρέντ Ροσμέρ.

Όμως και η χρονιά που φεύγει ήταν γεμάτη νέες κυκλοφορίες και ενδιαφέρουσες εκδόσεις σε όλα τα επίπεδα. Όσοι ετοιμάζεστε για μια γιορτινή βόλτα στο κέντρο της Αθήνας, αξίζει να επισκεφτείτε το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο (ΜΒ) Φειδίου 14.

Η εμπειρία της «πρώτης φοράς αριστερά» έχει έλθει να προσθέσει δίπλα στην λιτότητα, τη συνέχιση της ρατσιστικής πολιτικής της ΕΕ-φρούριο και το ξέπλυμα από Καμένους και Παρασκευόπουλους των δολοφόνων νεοναζί της Χ.Α. Το βιβλίο “Γκρεμίστε τον Φράχτη-Ανοίξτε τα Σύνορα”, γραμμένο από τους **Κ. Θωΐδου, Γ. Πίττα και Θ. Καμπγιάννη** δίνει τα επιχειρήματα για την πάλη ενάντια στην «ρατσιστική Ευρώπη-Φρούριο». Τα ισλαμοφοβικά ψέματα και επιθέσεις είναι η συγκολλητική ουσία του σύγχρονου ρατσισμού που πάνω του χτίζεται ο Τραμπ στις ΗΠΑ, οι Χόφερ και οι Λεπέν της «Ευρώπης-Φρούριου». Γι’ αυτό στις μάχες που δίνουμε ένα απαραίτητο εφόδιο είναι και η μπροσούρα “**Η Πάλη Ενάντια στην Ισλαμοφοβία**”. Το βιβλίο “**Φάκελος Χρυσή Αυγή τα εγκλήματα των νεοναζί και πως μπορούμε να τους σταματήσουμε**” της Κατερίνας Θωΐδου και του Γιώργου Πίττα, καθώς και το “**Υπόμνημα της πολιτικής αγωγής στη δίκη της ΧΑ**” είναι δύο απαραίτητα όπλα σε μια μάχη που συνεχίζεται σε δρόμους και δικαστήρια.

Η πολιορκία του Χαλεπιού βαδίζει στο τέλος της, αλλά όχι ο πόλεμος, η αποσταθεροποίηση και η καταστροφή που έχουν δημιουργήσει οι ιμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου και της Μέσης Ανατολής. Το βιβλίο “**Μέση Ανατολή - Αντίσταση στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις**” της **Δήμητρας Κυρίλλου** είναι ένα καλό βοήθημα που αναλύει σε βάθος τους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς.

“**Η Εργατική Αντίσταση στα Μνημόνια: Το χρονικό των Αγώνων μιας Εξαετίας**”, (Μ.Β) γραμμένο από τη **Λένα Βερδὲ** και τον **Στέλιο**

Μιχαηλίδη είναι ένας λεπτομερής χάρτης όλων των μεγάλων και «μικρών» μαχών που έγιναν και πηγή έμπνευσης και εμπειρίας. Το 2016 κλείνει με αγώνες από τους συνταξιούχους, τους ναυτεργάτες μέχρι τους εργαζόμενους της ΕΥΔΑΠ που μάχονται ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του νερού. Και δεν είναι μόνο οι αγώνες. Το βιβλίο “**ΣΥΡΙΖΑ: Μέσα στο Λαβύρινθο**” (οξύ), του **Κέβιν Όβεντεν** πιάνει το νήμα από τις ρίζες της Αριστεράς μέχρι τους αγώνες ενάντια στα μνημόνια, την άνοδο και την «πτώση» του ΣΥΡΙΖΑ.

Πλούσια ήταν η χρονιά σε μελέτες και ιστορικά βιβλία. Το βιβλίο του νέου ιστορικού **Κωστή Κορνέτη** “**Τα παιδιά της δικτατορίας**” (Πόλις), που κυκλοφόρησε τον περασμένο Δεκέμβρη, είναι μια κατάδυση στις πηγές της “γενιάς του Πολυτεχνείου.

Το βιβλίο του **Τάσου Κωστόπουλου** “**Κόκκινος Δεκέμβρης, το ζήτημα της επαναστατικής βίας**” (Βιβλιόραμα) αποτελεί μια εντυπωσιακή ανάλυση ενός δύσκολου θέματος: της επαναστατικής βίας του Δεκέμβρη του 1944.

Στο πλούσιο σε στοιχεία “**Τα αποσυρθέντα βιβλία, έθνος και σχολική ιστορία στην Ελλάδα, 1858-2008**” (Αλεξάνδρεια), ο **Χάρης Αθανασιάδης** εξετάζει τη διαδικασία κατασκευής της εθνικιστικής αφήγησης της ιστορίας που διδάσκεται μέχρι και σήμερα στα σχολεία.

Το βιβλίο “**Κάτσε καλά Γεράσιμε-Μαθητικό κίνημα και καταλήψεις 1974-2000**” του **Δημήτρη Σκλα-**

βενίτη, κυκλοφόρησε στις αρχές του καλοκαιριού από τις εκδόσεις Ασίνη καταπιάνεται με τη γέννηση και την ιστορία του φαινομένου των μαθητικών καταλήψεων, γεμάτο από πλούσιο υλικό αλλά και τις πολιτικές μάχες που καθόρισαν κάθε φορά την έκβασή τους.

Φέτος κυκλοφόρησε και “**Η Αποκρυπτογράφηση του Κεφαλαίου**” του **Αλεξ Καλλίνικος** (ΜΒ). Ο συγγραφέας μας εισάγει στην προσπάθεια του Μαρξ να εντοπίσει και να αναλύσει τον τρόπο που λειτουργεί ο καπιταλισμός, ακολουθώντας τις διαδοχικές προσεγγίσεις του Μαρξ με άξονα τα κείμενα που

αποτελέσαν τη βάση για το έργο της ζωής του, το “Κεφάλαιο”.

Όσοι ενδιαφέρονται βέβαια για μια πρώτη εισαγωγή στο μαρξισμό, μπορούν να μελετήσουν ένα άλλο βιβλίο του Α. Καλλίνικος που κυκλοφορεί από το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο, τις “**Επαναστατικές Ιδέες του Καρλ Μαρξ**”. Επίσης φέτος κυκλοφόρησε το νέο βιβλίο του γνωστού αμερικάνου μαρξιστή Ντέιβιντ Χάρβεϋ, “**Οι 17 Αντιφάσεις του Καπιταλισμού**”.

Το συλλογικό βιβλίο “**Ο ελληνικός καπιταλισμός, η παγκόσμια οικονομία και η κρίση**” δίνει πολύτιμες απαντήσεις για την κατανόηση της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης, αλλά και για τα χαρακτηριστικά και την πορεία του ελληνικού καπιταλισμού μέσα σε αυτήν, από την δεκαετία του ’70, μέχρι και την περίοδο των μνημονίων. Για μια συνολική ανάλυση της ιστορικής πορείας του συστήματος και των λόγων που οδηγείται σε κρίσεις αξίζει να διαβαστεί το “**Καπιταλισμός Ζόμπι**” του **Κρις Χάρμαν**.

Μια άλλη φετινή έκδοση του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου είναι η πολιτική βιογραφία “**Ρόζα Λούξεμπουργκ**” γραμμένη από τον **Τόνι Κλιφ**. Οι βασικές ιδέες και πολιτικές μάχες της μεγάλης επαναστάτριας, όπως αυτή που έδωσε ενάντια στους υποστηρικτές του «κοινοβουλευτικού δρόμου», αλλά και οι αναλύσεις της για τη μαζική απεργία, τον καπιταλισμό και τον ιμπεριαλισμό. Τα βιβλία της Ρ. Λούξεμπουργκ διατηρούν όλη την επικαιρότητά τους: το “**Κοινωνική Μεταρρύθμιση ή Επανάσταση**” και το “**Μαζική Απεργία, Κόμμα, Συνδικάτα**” είναι δυο απαραίτητα εφόδια.

Ο **Λέον Τρότσκι** ήταν ο επαναστάτης που συγκρούστηκε με τον σταλινισμό και κράτησε ζωντανή τη φλόγα του διεθνισμού και της επαναστατικής στρατηγικής και τακτικής σε δύσκολα χρόνια. Η “**Διαρκής Επανάσταση**” γραμμένη το 1930 παραμένει η καρδιά της σύγχρονης επαναστατικής στρατηγικής. “**Η Πάλη ενάντια στο φασισμό στη Γερμανία**” τη δεκαετία του ’30 είναι ένα πο-

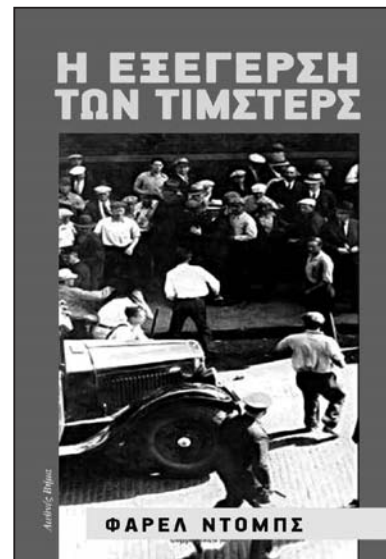
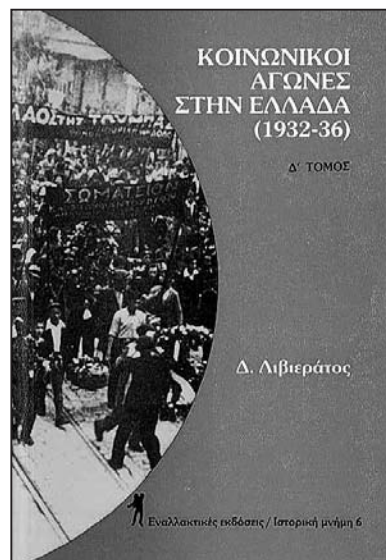
λύτιμο βιβλίο ενάντια στη σημερινή άνοδο του φασισμού. Μια καλή εισαγωγή στο έργο του είναι το βιβλίο “**Ο Μαρξισμός του Τρότσκι**” του **Ντάνκαν Χάλλας**.

Το βιβλίο “**Το γυναικείο ζήτημα –από την πρωτόγονη κοινωνία στη σύγχρονη εποχή**” της **Αλεξάνδρας Κολοντάι**, που κυκλοφόρησε πρόσφατα από τις εκδόσεις Σύγχρονη Εποχή, αποτελεί μια ιστορική αναδρομή στη θέση της γυναίκας από την πρωτόγονη κοινωνία μέχρι το σύγχρονο καπιταλισμό. Το βιβλίο αποτελεί ταυτόχρονα και ένα πανόραμα των μαχών που έδωσε το γυναικείο κίνημα από τα πρώτα του βήματα, την περίοδο της γαλλικής επανάστασης, μέχρι και τις αρχές του 20ου αιώνα.

Το 2016 είναι η χρονιά με πολλές σημαντικές επετείους από την ιστορία του εργατικού κινήματος και των επαναστάσεων, διεθνώς και στην Ελλάδα. Οι αιτίες που την γέννησαν και οι βασικές μάχες που την έκριναν παρουσιάζονται με ζωντανό τρόπο στο βιβλίο “**Ισπανία 1936: Λαϊκό Μέτωπο και επανάσταση ενάντια στο φασισμό**” των **Τ. Κλιφ και Α. Ντέργκαν** (Μ.Β). Η παμφλέτα του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου “**Ιούνης 1936: Οι καταλήψεις των εργοστασίων στη Γαλλία**” δίνει ένα αδρό περίγραμμα αυτής της συγκλονιστικής στιγμής του γαλλικού και του παγκόσμιου εργατικού κινήματος. Η εξέγερση του Μάη στη Θεσσαλονίκη ήταν κι αυτή κομμάτι του «διεθνούς 1936». Τα βιβλία του **Δ. Λιβιεράτου** για το εργατικό κίνημα, της δεκαετίας

του ’20 και του ’30, αξίζει να διαβαστούν. Ιδιαίτερα ο τόμος “**Κοινωνικοί Αγώνες στην Ελλάδα 1932-1936**” που καταπιάνεται και με την εξέγερση του Μάη. Τη συγκλονιστική ιστορία των Τίμστερς, κομμάτι των εκπληκτικών αγώνων που έδωσε η εργατική τάξη των ΗΠΑ τη δεκαετία του ’30, αφηγείται ένας από τους απεργούς και πρωταγωνιστές του αγώνα, ο **Φάρελ Ντομπερ**, στο βιβλίο του “**Η εξέγερση των Τίμστερς**” (Διεθνές Βήμα) που πρόσφατα κυκλοφόρησε στα ελληνικά. Μια συνολικότερη παρουσίαση του εργατικού κινήματος των ΗΠΑ εκείνη την εποχή μας δίνει το βιβλίο “**Αντεπίθεση**” του **Τζον Νιούσιντζερ** (ΜΒ).

Γιώργος Πίττας

Άσαντ, Ρωσία, ΗΠΑ, ΕΕ συνένοχοι στο έγκλημα

Μια σημαντική νίκη κατάφερε το καθεστώς Άσαντ την περασμένη βδομάδα, παίρνοντας τον έλεγχο ολόκληρου του Χαλεπιού, της πόλης, που τουλάχιστον πριν από την επανάσταση του 2011, ήταν η μεγαλύτερη σε πληθυσμό στη Συρία.

Η πολύμηνη πολιορκία, ο εκβιασμός σε βάρος του πληθυσμού, οι αδιάκριτοι βομβαρδισμοί και οι σφαγές που συνόδεψαν την τελική έφοδο ονομάστηκαν “απελευθέρωση”. Το Χαλέπι έχει μετατραπεί σε ένα σωρό από ερείπια. Ο κόσμος προσπαθεί να ξεφύγει, ανάμεσα στα συντρίμια και τις εκδικητικές δολοφονίες. Από τη μια μεριά οι πολέμαρχοι που είχαν στον έλεγχό τους το πολιορκημένο Χαλέπι, από την άλλη οι λυσσασμένες δυνάμεις του καθεστώτος που παίρνουν το λάφυρο μετά από τέσσερα χρόνια προσπάθειας.

Υποκρισία

Οι δυτικές κυβερνήσεις, με πρώτες τις ΗΠΑ, έδωσαν τη γνωστή τους παράσταση, καταγγέλλοντας τις σφαγές του Άσαντ και τη βαρβαρότητα των ρώσικων βομβαρδισμών. Η παράσταση ήταν τόσο κακοστημένη, ώστε η εκπρόσωπος του Ομπάμα στον ΟΗΕ, **Σαμάνθα Πάουερ**, έβαλε το Χαλέπι στον κατάλογο των άδικων σφαγών μαζί με τη Χαλάμπτζα, τη Ρουάντα και τη Σρεμπρένιτσα. Το έγκλημα της Χαλάμπτζα έγινε το 1988 από το Σαντάμ. Από τότε έγιναν δυο αμερικάνικοι πόλεμοι στον Κόλπο, εμπάργκο, μερικοί βομβαρδισμοί στο ενδιαίεσσο και μια κατοχή για πάνω από δεκαετία, που έβαλαν τις βάσεις για το σημερινό χάος.

Όμως η υποκρισία είναι το λιγότερο. Πρόκειται για συνενοχή. Η Συρία και το Ιράκ έχουν μετατραπεί σε έναν ενιαίο αποσταθεροποιημένο χώρο, όπου μια σειρά από δυνάμεις, μεγάλες και μικρές ανταγωνίζονται μεταξύ τους για επιρροή. ΗΠΑ, Ρωσία, ΕΕ, το καθεστώς του Άσαντ, το Ιράν, η Τουρκία και τα καθεστώτα του Κόλπου, όλοι τους χρησιμοποιούν πάνω κάτω την ίδια ρητορική και επιχειρήματα. Όλοι δηλώνουν ότι θέλουν να σταθεροποιήσουν, να σταματήσουν τον πόλεμο και να απομονώσουν τους τρομοκράτες.

Την ίδια ώρα που ο Άσαντ και η Ρωσία πολιορκούσαν και διέλυαν το Χαλέπι, 600 χιλιόμετρα ανατολικότερα συνεχιζόταν η πολιορκία της Μοσούλης από μια συμμαχία που έχει αμερικάνικη σφραγίδα. Ο ρώσικος ιμπεριαλισμός μπορεί τώρα να περηφανεύεται ότι μπήκε πιο γρή-

γορα στο Χαλέπι, απ’ ό,τι οι σύμμαχοι των ΗΠΑ στη Μοσούλη, αλλά και οι δυο μεγάλες δυνάμεις με την ίδια λογική κινούνται. Στη Μοσούλη τις τελευταίες βδομάδες το μέτωπο δεν έχει προχωρήσει. Αναφέρονται μεγάλες απώλειες στις δυνάμεις του ιρακινού στρατού που ηγείται της επίθεσης και ήδη θεωρείται δεδομένο ότι τη μάχη της Μοσούλης θα την κληρονομήσει ο Τραμπ, παρότι αρχικά μιλούσαν για υπόθεση μερικών βδομάδων.

Σφαγή στη Μοσούλη

Την περασμένη Κυριακή, οι Τάιμς της Νέας Υόρκης περιέγραφαν την κατάσταση ως εξής: “Οι απώλειες των ιρακινών δυνάμεων είναι τόσο υψηλές που οι Αμερικανοί διοικητές που ηγούνται της από αέρος εκστρατείας ανησυχούν ότι δεν είναι βιώσιμες... Κοντά ένα εκατομμύριο άνθρωποι βρίσκονται παγιδευμένοι μέσα στην πόλη, ενώ τους τελειώνει το φαγητό και το πόσιμο νερό, και βρίσκονται αντιμέτωποι με την όλο και μεγαλύτερη βαναυσότητα των μαχητών του Ισλαμικού Κράτους”.

Ο ιρακινός στρατός είχε εγκαταλείψει τη Μοσούλη τρέχοντας όταν την πρωτοκατέλαβε το Ισλαμικό Κράτος, και τώρα δεν θα μπορούσε να επιστρέψει χωρίς την υποστήριξη των αμερικάνικων βομβαρδιστικών. Κάτι αντίστοιχο συμβαίνει με το καθεστώς του Άσαντ και τους Ρώσους. Ο στρατός του Άσαντ βρίσκεται στα όρια του μετά από τα τελευταία χρόνια πολέμου. Είναι οι ρώσικοι βομβαρδισμοί που ανοί-

Το “απελευθερωμένο” Χαλέπι έχει ισοπεδωθεί (φωτό επάνω). Στις διπλάνες φωτογραφίες Σύροι πρόσφυγες στην Αθήνα καταγγέλλουν ότι “Η αντεπανάσταση δεν είναι απελευθέρωση”.

γουν το δρόμο για τα “απελευθερωτικά” στρατεύματα.

Στο μεταξύ, παρά τη φιλολογία περί “μάχης κατά της τρομοκρατίας”, ο άμαχος πληθυσμός αντιμετωπίζεται σαν αντικείμενο συναλλαγής. Δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι στο Ανατολικό Χαλέπι μετακινούνται ή προσπαθούν να μετακινηθούν αυτές τις στιγμές προς περιοχές όπως το **Ίντλιμπ**, το οποίο πλέον είναι το επόμενο πιο σημαντικό κέν-

τρο που δεν έχει περάσει στα χέρια του καθεστώτος. Δηλαδή πηγαίνουν εκεί όπου τις επόμενες βδομάδες ή μήνες θα ξαναδεχτούν επίθεση για να “ξανααπελευθερωθούν”.

Σε αντάλλαγμα, το καθεστώς ζητάει να αφεθούν ελεύθεροι να φύγουν κάτοικοι από αλεβίτικα χωριά (που θεωρούνται ότι υποστηρίζουν το καθεστώς) τα οποία είναι στον έλεγχο των ανταρτών. Όλα αυτά συμβαίνουν καθώς οι θερμοκρασίες στην περιοχή πέφτουν τη νύχτα

στους μείον πέντε και οι μετακινήσεις των ανθρώπων, παιδιών, ηλικιωμένων, ασθενών, ταλαιπωρημένων από τον ασταμάτητο πόλεμο και τις ελλείψεις γίνονται μόνο με τα απολύτως απαραίτητα ή και λιγότερα από αυτά.

Οι εξελίξεις στο Χαλέπι χρειάζεται να ταρακουνήσουν όσους βλέπουν το τι συμβαίνει στη Μέση Ανατολή μέσα από το τι λένε οι διάφοροι εμπλεκόμενοι και όχι από το τι κάνουν πραγματικά. Η Τουρκία υποτίθεται ήταν στην πρωτοπορία της προσπάθειας για ανατροπή του Άσαντ. Για πολύ καιρό ο πόλεμος παρουσιάζεται ως σύγκρουση δύο θρησκευτικών αξόνων -σουνιτών και σιιτών. Πού ήταν όμως η Τουρκία και ο Ερντογάν στη διάρκεια της επίθεσης στο Χαλέπι; Είναι προφανές ότι τον Ερντογάν τον ενδιαφέρει πολύ περισσότερο η συμφωνία με τους Ρώσους, με την οποία προσπαθεί να διασφαλίσει ότι οι Κούρδοι της Συρίας δεν θα βγουν με ενιαία κρατική οντότητα στα τουρκοσυριακά σύνορα, παρά οι άμαχοι -αν και ομόθρησκοι- του Χαλεπιού. Έτσι ο κόσμος στο Χαλέπι έμεινε μόνος του στο έλεος των βομβαρδισμών.

Ο δικτάτορας της Αιγύπτου Σίσι, βγήκε κι αυτός ανοιχτά στο πλευρό του Άσαντ και των ρώσικων βομβαρδισμών. Ο Σίσι κάθεται στην καρέκλα του χάρη στο πράσινο φως των Αμερικάνων και το σαουδαραβικό χρήμα. Όμως προτιμάει έναν επίσης δικτάτορα στην ηγεσία της Συρίας, ακόμη κι αν αυτό είναι υπό την προστασία της Ρωσίας. Όσοι λοιπόν κάνουν το λάθος να αναγορεύουν τις ισλαμιστικές οργανώσεις σε κύριο εχθρό ή σε “φασιστικό κίνδυνο”, αυτό που κάνουν είναι να αναπαράγουν τις δικαιολογίες όχι μόνο της Ρωσίας και του Άσαντ, αλλά και των ΗΠΑ και των δικτατόρων της περιοχής.

Το μαζικό έγκλημα στο Χαλέπι είναι το πιο πρόσφατο τραγικό δείγμα για το τι σημαίνει ιμπεριαλισμός, αλλά και μέχρι πού είναι διατεθειμένη να φτάσει η άρχουσα τάξη όταν απειλείται. Η συριακή επανάσταση ξέσπασε το 2011 και έφτασε γρήγορα και στο Χαλέπι, στα πανεπιστήμια και στις εργατογειτονίες. Ήταν η δίχως όρια βία του καθεστώτος που προκάλεσε τη στρατιωτικοποίηση της σύγκρουσης και έριξε ολόκληρες περιοχές στον έλεγχο αντιστασιακών δυνάμεων. Τώρα αυτό που έχει απομείνει ως καθεστώς θέλει να ξανακερδίσει τον εδαφικό έλεγχο, ακόμη κι αν στο μεταξύ δεν έχει μείνει τίποτα όρθιο.

Νίκος Λούντος